

การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษาแขนงการจัดการอาชีวศึกษา
พฤษภาคม 2559

การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

ปริญญานิพนธ์
ของ
ยุพาพรรณ พวงพัวเพชร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษาแขนงการจัดการอาชีวศึกษา

พฤษภาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษาแขนงการจัดการอาชีวศึกษา
พฤษภาคม 2559

ยุพาพรรณ พวงพัวเพชร. (2559). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารและการจัดการการศึกษา).
กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:
อาจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริบุพผะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือผู้บริหารศูนย์การเรียนรู้ ระดับผู้จัดการศูนย์ จำนวน 21 คน โดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปหรือบริบทของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของมาตรฐานการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ โดยทุกข้อเป็นแบบสอบถามความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ซึ่งแบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า จากการประชุมเชิงปฏิบัติการกับศูนย์การเรียนรู้ ผลการประชุมทำให้ได้มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ ซึ่งมีทั้งหมด 6 มาตรฐาน 16 ตัวบ่งชี้ และนำไปดำเนินการจัดทำเครื่องมือเพื่อประเมินความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน ซึ่งพบว่า รูปแบบมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ โดยรวมทุกมาตรฐานมีความเหมาะสมในการใช้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, $S.D = .399$) มาตรฐาน ที่มีค่าความเหมาะสมในการใช้อยู่ในระดับมากที่สุด คือ มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน มีค่าความเหมาะสมในการใช้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, $S.D = .686$) มาตรฐานที่มีค่าความเหมาะสมในการใช้น้อยที่สุด คือ มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าความเหมาะสมในการใช้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$, $S.D = .510$)

THE DEVELOPMENT OF AN INTERNAL QUALITY ASSURANCE MODEL FOR THE
ESTABLISHMENT OF A LEARNING CENTER

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Educational Administration and Management
at Srinakharinwirot University
November 2016

Yuphaphan Phuangphuapet. (2016). *The Development of an Internal Quality Assurance Model for the Establishment of a Learning Center*. Master thesis, M.Ed. (Educational Administration and Management). Bangkok: Graduate school, Srinakharinwirot University. Advisor committee: Dr. Panuwat Sirinupong

The purposes of this research were to study the development of an internal quality assurance model for the establishment of a learning center. The population of the research consisted of members of an executive learning and administrative center and the twenty-one participants, selected by specific statistics. The tools used in this study consisted of a series of questionnaire divided into three sections:. The first questionnaire was about general information and the context of the establishment of learning centers. The second questionnaire was concerned with the proper standard of education in the establishment of a learning center, with regard to the appropriate use of standards. The questionnaires used a five-point, Likert-style. The third questionnaire dealt with the barriers of the inquiry. The questionnaire was also validated for accuracy-oriented content by experts from the IOC, 0.67 or more. The statistics used in this study consisted of average and standard deviation. The research found that the workshop at the learning center was to meet the standardized quality assurance of education in the Learning Center. All standards were suitable for use at a high level ($\bar{X} = 4.07$, S.D = .399). The standard was suitable for use on most levels. The third standard was the knowledge of the students and suitable for use at a high level ($\bar{X} = 4.45$, S.D = .686). The standard was suitable to use at least six standards of quality assurance. The suitability of use was rated at moderate ($\bar{X} = 3.45$, S.D = .510).

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความช่วยเหลือเอาใจใส่ให้คำแนะนำอย่างดียิ่ง จากอาจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริพงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำ คำปรึกษา และข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ พร้อมทั้งพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่อง และเติมเต็มส่วนต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตและบริการชุมชน อาจารย์ ดร.จันทร์คม ภูติธริวัฒน์ อาจารย์ ดร.มิ่งขวัญ คงเจริญ และอาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย แหวนเพชร ที่กรุณาเป็นประธานสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ อีกทั้งยังให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษาที่ได้อบรมสั่งสอนให้วิชาความรู้ในด้านต่างๆ และด้านการวิจัยซึ่งสามารถนำมาใช้ในการทำปริญญานิพนธ์ได้ ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์โอภาส สุขหวาน ดร.คมสร วงษ์รักษา รักษาการแทนผู้อำนวยการ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) คุณวัณณะ เพื่อกสิธู ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์ ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่า เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ตลอดจนข้อเสนอแนะ อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง และพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานที่น่ารักทุกคน ในสำนักกรรมการผู้จัดการ บริษัท อะมานะย์ ลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน) ทุกคนที่คอยให้กำลังใจ ในการทำปริญญานิพนธ์

สำหรับการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์ทั้งในกรุงเทพ และปริมณฑล ที่เป็นประชากร และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ขอขอบคุณเพื่อนร่วมชั้นเรียน สาขาการบริหารและการจัดการการศึกษาที่คอยช่วยเหลือ ให้กำลังใจ เป็นแรงผลักดัน กระตุ้น ร่วมทุกข์ ร่วมสุข และร่วมประสบการณ์ อันทรงคุณค่าแห่งการจดจำระหว่างที่ได้ศึกษาเล่าเรียนมาด้วยกัน

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นายบุญศักดิ์ และนางศิริพร พวงพัวเพชร บิดา มารดา ของผู้วิจัย ดร.สุรพงษ์ ศรีวิจิตร สามีนอันเป็นที่รัก ที่คอยให้คำแนะนำ ส่งเสริมด้านการศึกษาด้วยดี มาโดยตลอด รวมถึงญาติพี่น้อง ผู้ให้กำลังใจเป็นแรงสนับสนุนให้ผู้วิจัยมีกำลังใจที่ดี จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงได้รับจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออภินิหารและบูชาพระคุณแต่บิดา มารดา ครู อาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และให้การอบรมสั่งสอนแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ยุพาพรรณ พวงพัวเพชร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	1
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ	6
กฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิของสถานประกอบการในการจัดการศึกษาขั้น	
พื้นฐานศูนย์การเรียนรู้	7
ตัวอย่างศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ	8
มาตรฐานการศึกษา	10
การประกันคุณภาพการศึกษา	23
ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา	23
ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา	27
หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพภายใน	27
ขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน	28
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ	30
ความหมายของรูปแบบ	30
ประเภทของรูปแบบ	31
การพัฒนารูปแบบ	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
งานวิจัยภายในประเทศ	36
งานวิจัยต่างประเทศ	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย
	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
	การเก็บรวบรวมข้อมูล
	การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
	การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมของมาตรฐานการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
	ความมุ่งหมายของการวิจัย และวิธีค้นคว้าวิจัย
	สรุปผลการวิจัย
	อภิปรายผล
	ข้อเสนอแนะ
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก	73
ภาคผนวก ก	74
ภาคผนวก ข	84
ภาคผนวก ค	87
ภาคผนวก ง	143
ประวัติย่อผู้วิจัย	157

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงค่าสถิติ เพื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานแต่ละด้าน	53
2 แสดงค่าสถิติ เพื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน ที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาตรฐานที่ 1 ด้านวิชาการ	54
3 แสดงค่าสถิติ เพื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน ที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาตรฐานที่ 2 ด้านการพัฒนาผู้เรียน	55
4 แสดงค่าสถิติ เพื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน ที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน	56
5 แสดงค่าสถิติ เพื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน ที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาตรฐานที่ 4 ด้านการเงิน/งบประมาณ/ทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนรู้	56
6 แสดงค่าสถิติ เพื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน ที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาตรฐานที่ 5 ด้านบริหารและการจัดการ	57
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน ที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	58
8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม เรื่องศึกษาความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ	82
9 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม	85

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม	5
2 แสดงขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน	30
3 แสดงขั้นตอนการสร้างมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การ เรียนในสถานประกอบการ	44
4 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	47
5 แสดงรูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนในสถาน ประกอบการ	61

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้บัญญัติเกี่ยวกับมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ในหมวด 6 เรื่องมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 47 บัญญัติไว้ว่า ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบ การประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง นอกจากนี้ มาตรา 48 ยังได้บัญญัติไว้ว่า ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2547: 29-30)

จาก พ.ร.บ.การศึกษาดังกล่าว ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ, การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและการประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน ซึ่งได้แก่ โรงเรียนระดับประถม, มัธยม หรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของทั้งสังกัดรัฐบาล และสังกัดเอกชน เป็นต้น

2. การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการ ระยะเวลาของการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและการประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม ซึ่งได้แก่ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน โรงเรียนเอกชนนอกระบบ เช่น โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โรงเรียนสอนภาษา โรงเรียนสอนตัดเสื้อ โรงเรียนเสริมสวย เหล่านี้เป็นต้น

3. การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อหรือแหล่งความรู้อื่นๆ เช่น Home School คือการศึกษาที่จัดการศึกษาโดยครอบครัว โดยพ่อ หรือ แม่ เป็นผู้จัดการศึกษาให้กับบุตรของตนเอง (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2547: 9-10)

นอกจากนี้ ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตราที่ 12 ยังได้กล่าวถึง สิทธิของสถานประกอบการที่สามารถจัดการศึกษาขึ้นพื้นฐานได้ โดยระบุไว้ว่า “ มาตรา 12 นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขึ้นพื้นฐาน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2542: 5)

จากมาตรา 12 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และกฎกระทรวงจึงทำให้ศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ ถือกำเนิดขึ้นในประเทศไทย ซึ่งศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ ถือเป็นสถานศึกษาที่ต้องดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยเช่นกัน

จากการศึกษาข้อมูลของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการเบื้องต้น พบว่า ศูนย์การเรียนจัดการเรียนการสอนรูปแบบ การศึกษาในระบบ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรทวิภาคี แต่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ซึ่งศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ ถือเป็นสถานศึกษาที่ต้องดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

จากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว พบว่าศูนย์การเรียนในสถานประกอบการไม่สามารถดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพของศูนย์การเรียน เนื่องจาก ศูนย์การเรียน จัดการเรียนการสอนรูปแบบ การศึกษาในระบบ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ซึ่งจัดเป็นภาคเอกชน ด้วยเหตุที่สถานประกอบการเป็นภาคเอกชน ดังนั้น หากสถานศึกษาใดของภาคเอกชน จัดการศึกษาในระบบ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จึงควรใช้มาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถานอาชีวศึกษาเอกชนประเภทอาชีวศึกษา ในการดำเนินการประกันคุณภาพ แต่ศูนย์การเรียน ไม่สามารถนำมาตรฐานการอาชีวศึกษามาใช้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาได้ เนื่องจากสภาพทั่วไปของศูนย์การเรียนมีขนาดเล็กกว่า จำนวนบุคลากรมีน้อยกว่า รวมถึงสภาพทั่วไปอื่นๆ ดังนั้น ทั้งสภาพโดยรวม และอื่นๆ ที่ต่างจากโรงเรียน หรือวิทยาลัย จึงไม่สามารถเทียบเคียงกับโรงเรียน หรือวิทยาลัยได้ จึงไม่สามารถนำมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถานอาชีวศึกษาเอกชนประเภทอาชีวศึกษา มาเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินการประกันคุณภาพได้

สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ศูนย์การเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) แต่ใช้มาตรฐานการประกันคุณภาพของสถานอาชีวศึกษาเอกชนประเภทอาชีวศึกษา ในการดำเนินการประกันคุณภาพ จึงเป็นเหตุให้ศูนย์การเรียน มีความสับสนในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษา รายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report: SAR) ของศูนย์การเรียนปัญญาภิวัฒน์ ที่จัดทำขึ้นในปี พ.ศ. 2553 พบว่า ศูนย์การเรียนปัญญาภิวัฒน์ ทั้ง 20 ศูนย์จัดทำรายงานการประเมินตนเอง โดยใช้มาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถานศึกษาเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา (ปี 2549) เป็นแนวทางในการดำเนินการประกันคุณภาพ จึงทำให้ทุกศูนย์การเรียน มีผลการประเมินไม่ผ่าน ในบางมาตรฐาน และนี่เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้

ผู้วิจัยทราบว่า ศูนย์การเรียนยังมีความสับสนในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และใช้มาตรฐานการศึกษาไม่เหมาะสมกับรูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาค้นคว้ารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการให้เหมาะสมกับสภาพของศูนย์การเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว และนำไปสู่การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการที่เหมาะสม และยังสามารถพร้อมรับการตรวจประเมินจาก สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้เช่นกัน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ

ความสำคัญของการวิจัย

ได้รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ ที่มีความเหมาะสม สามารถใช้เป็นมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม มุ่งศึกษาพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกผู้ที่เกี่ยวข้องกับศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ ได้แก่ ผู้บริหารศูนย์การเรียน ระดับผู้จัดการศูนย์ จำนวน 1 คน จาก 1 ศูนย์ โดยเลือกแบบเจาะจง ใช้ประชากรของศูนย์การเรียน จำนวน 21 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ มาตรฐานการศึกษาระดับอาชีวศึกษา คือ
 - 1.1 มาตรฐานการอาชีวศึกษา
 - 1.2 มาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถานศึกษาเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา
2. ตัวแปรตาม คือ รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การประกันคุณภาพการศึกษา** หมายถึง การบริหารจัดการและดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษาทั้งผู้รับบริการโดยตรง

2. **รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษา** หมายถึง วิธีการในการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพของสถานศึกษา โดยดำเนินการอย่างเป็นระบบและครบวงจร (P D C A) ซึ่งประกอบด้วย การร่วมกันวางแผน (P) ร่วมกันปฏิบัติตามแผน (D) ร่วมกันตรวจสอบ (C) และร่วมกันปรับปรุง (A) ทำให้ได้ผลคือ รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษา

3. **การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา** หมายถึง การดำเนินกิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการจัดการศึกษาและติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากภายในสถานศึกษา ซึ่งกระทำโดยบุคลากรของสถานศึกษานั้น หรือหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

4. **การพัฒนาคุณภาพ** หมายถึง กระบวนการ วิธีการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานของสถานศึกษาเพื่อให้ผู้เรียน ครู อาจารย์ บุคลากร และผู้บริหารมีคุณภาพมาตรฐานการศึกษา

5. **มาตรฐานการศึกษา** หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริม และกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพทางการศึกษา

6. **มาตรฐานการอาชีวศึกษา** หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพและมาตรฐาน ในการจัดการอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบการประเมินผล และการประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา ซึ่งมาตรฐานการอาชีวศึกษา มีทั้งหมด 7 มาตรฐาน 35 ตัวบ่งชี้

7. **มาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถานศึกษาเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา** หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพและมาตรฐาน ในการจัดการอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบการประเมินผล และการประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา ของสถานศึกษาเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา ซึ่งมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถานศึกษาเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา มีทั้งหมด 7 มาตรฐาน 35 ตัวบ่งชี้

8. **มาตรฐานการศึกษาของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ** หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ ความรู้ ความสามารถ ทักษะที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ เมื่อจบการศึกษา และมาตรฐานของศูนย์การเรียน ที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม กำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ ซึ่งมีทั้งหมด 6 มาตรฐาน 16 ตัวบ่งชี้

9. **ศูนย์การเรียน** หมายถึง สถานที่เรียน ที่สถานประกอบการจัดตั้งขึ้นเพื่อจัดการศึกษา

10. สถานประกอบการ หมายถึง สถานประกอบการ สถานประกอบการอิสระ และแหล่งวิทยาการที่จัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี

11. ศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ หมายถึง สถานที่เรียนที่สถานประกอบการจัดตั้งขึ้นเพื่อจัดการศึกษาในภาคทฤษฎีเป็นหลัก

12. บุคลากรทางการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการที่มีได้ดำเนินการสอน ซึ่งได้แก่ ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้, ผู้จัดการศูนย์การเรียนรู้, ผู้บริหารสถานประกอบการ รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่างๆ เช่น พนักงานธุรการ, เจ้าหน้าที่ห้องสมุด เป็นต้น

13. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่ง ทั้งของรัฐและเอกชน คือ ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้, ผู้จัดการศูนย์การเรียนรู้

14. สำนักงาน หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่ศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการนั้นๆ ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิด ในการวิจัย ได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษา โดยนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ

1.1 กฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิของสถานประกอบการในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในศูนย์การเรียน

1.2 ตัวอย่างศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ

1.3 มาตรฐานการศึกษา

1.3.1 มาตรฐานการอาชีวศึกษา

1.3.2 มาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถานศึกษาเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา

2. การประกันคุณภาพการศึกษา

2.1 ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

2.2 ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา

2.3 หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพภายใน

2.4 ขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน

3. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ

3.1 ความหมายของรูปแบบ

3.2 ประเภทของรูปแบบ

3.3 การพัฒนารูปแบบ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยภายในประเทศ

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. ศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ

ศูนย์การเรียน ตามความหมายของกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิของสถานประกอบการในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในศูนย์การเรียน หมายความว่า สถานที่เรียน ที่สถานประกอบการจัดตั้งขึ้นเพื่อจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยได้รับสิทธิประโยชน์ด้านเงินอุดหนุนจากรัฐรวมทั้ง ได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามที่ กฎหมายกำหนด ซึ่งตามแนวทางการจัดการศึกษานี้ ในปี พ.ศ. 2549 จึงได้เกิดโครงการนำร่องเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษา ในสถานประกอบการตามแนวทางดังกล่าว

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จึงร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน และกระทรวงแรงงาน พิจารณาสถานประกอบการที่มีความพร้อมและเหมาะสม เพื่อพัฒนาเป็นสถานประกอบการต้นแบบหรือ ตัวอย่างในการจัดการศึกษาให้กับพนักงานและหรือบุคคลใกล้เคียง เพื่อร่วมกันพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาและหลักสูตรการเรียนการสอน สถานประกอบการต้นแบบที่ถูกคัดเลือกให้เข้าร่วมในโครงการนี้ มีจำนวน 7 บริษัท ดังนี้

1. บริษัท ซี.พี. ออลล์ จำกัด (มหาชน) (7-eleven)
2. บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)
3. บริษัท เทนไทม์เทสต์ จำกัด (เครือสหพัฒน์)
4. โรงแรมรอยัล คลิฟ บีช รีสอร์ท
5. บริษัทในกลุ่มสมบุญ
6. บริษัท ไคสตาร์ อิเลคทริก คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
7. บริษัท กลุ่มเหล็กสหวิริยา จำกัด

1.1 กฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิของสถานประกอบการในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในศูนย์การเรียน

กฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิของสถานประกอบการในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในศูนย์การเรียน พ.ศ. 2547 มีรายละเอียด ดังนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

“ ศูนย์การเรียน ” หมายความว่า สถานที่เรียน ที่สถานประกอบการจัดตั้งขึ้นเพื่อจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยกฎกระทรวงนี้

“ บุคคลที่เกี่ยวข้อง ” หมายความว่า คู่สมรส ผู้สืบสันดาน หรือบุตรบุญธรรมของลูกจ้าง บุคคลที่อยู่ในความดูแลของสถานประกอบการ รวมถึงบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ใกล้สถานประกอบการที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

“ บุคลากรทางการศึกษาของศูนย์การเรียน ” หมายความว่า ผู้บริหารศูนย์การเรียน ผู้บริหารสถานประกอบการ รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษา ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศและการบริหารการศึกษาของศูนย์การเรียน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่ในเขตพื้นที่

ข้อ 2 ให้สถานประกอบการมีสิทธิจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในศูนย์การเรียนรู้ให้แก่ลูกจ้างและบุคคลที่เกี่ยวข้องตามความพร้อม ความเหมาะสม และความต้องการของสถานประกอบการนั้น

ข้อ 3 การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ให้เจ้าของสถานประกอบการยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อสำนักงาน

ข้อ 4 เมื่อสำนักงานได้รับคำขอตามข้อ 3 ให้แจ้งสถานประกอบการจัดทำแผนการจัดการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับสำนักงานหรือสถานศึกษาที่สำนักงานมอบหมาย แผนการจัดการศึกษาต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- 1) ชื่อศูนย์การเรียนรู้
- 2) วัตถุประสงค์ของศูนย์การเรียนรู้
- 3) ที่ตั้งศูนย์การเรียนรู้
- 4) รูปแบบการจัดการศึกษา
- 5) ระดับการศึกษาที่จัด
- 6) หลักสูตร
- 7) ระบบการประกันคุณภาพภายใน
- 8) บุคลากรทางการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้
- 9) ข้อกำหนดเกี่ยวกับคณะกรรมการศูนย์การเรียนรู้

ข้อ 5 เมื่อสำนักงานให้ความเห็นชอบกับแผนการจัดการศึกษาตามข้อ 4 แล้ว ศูนย์การเรียนรู้จึงจะดำเนินการจัดการศึกษาได้

ข้อ 6 ศูนย์การเรียนรู้อาจจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในรูปแบบการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัย ทั้งนี้ เพื่อให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว สนองตอบวัตถุประสงค์ของศูนย์การเรียนรู้

ข้อ 7 ศูนย์การเรียนรู้อาจจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในรูปแบบการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัย ทั้งนี้ เพื่อให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว สนองตอบวัตถุประสงค์ของศูนย์การเรียนรู้

1.2 ตัวอย่างศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

จากกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิของสถานประกอบการ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาข้อมูลของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร 2 แห่งคือ “ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาวิวัฒน์” และ “ศูนย์การเรียนรู้บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน)”

1. ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาวิวัฒน์ โดยสถานประกอบการคือ บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) ผู้ประกอบการร้านสะดวกซื้อ “ 7-11 ” เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

สาขาธุรกิจค้าปลีก เป็นหลักสูตรที่เปิดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียน ได้มีความรู้ในด้านการค้าปลีกอย่างครอบคลุม และครบวงจรของการบริหารธุรกิจ เป็นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมและความสามารถเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว วิชาที่สอนในหลักสูตรนี้ จึงครอบคลุมในหลายๆ ด้าน เช่น บัญชี การขาย ธุรกิจค้าปลีก คอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ ศิลปะการขายการจัดแสดงสินค้า การบริหารงานคุณภาพ และเพิ่มผลผลิตรูปแบบการเรียน การสอนในศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์ เป็นดังนี้

ใน 1 ปีการศึกษา แบ่งการเรียนเป็น 2 เทอม แต่ละเทอมมีระยะเวลาเรียน 6 เดือน แบ่งการเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม A เรียนภาคทฤษฎี ใช้เวลาเรียน 3 เดือน โดยเรียนที่สถานศึกษา ปัญญาภิวัฒน์ เรียนโดยระบบการเรียนการสอนทางไกล แบบ 2 ทาง (2 Ways Video Conference) มีอาจารย์สอนจากส่วนกลางผ่านระบบ Video Conference มายังศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์ กลุ่ม B เรียนภาคทฤษฎี ใช้เวลาเรียน 3 เดือน โดยจะเรียนภาคปฏิบัติ ณ ร้านเซเว่นอีเลฟเว่น ที่ผู้เรียนได้เลือกไว้ เป็นระบบการเรียนแบบปฏิบัติงานจริง (มีเบี้ยเลี้ยงจากการเรียนภาคปฏิบัติ) เมื่อครบทั้ง 3 เดือนจะสลับการเรียน

ปัจจุบันศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์มีทั้งหมด 20 ศูนย์ โดยแบ่งเป็น เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 ศูนย์ และในต่างจังหวัด จำนวน 10 ศูนย์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-ลาดพร้าว
- 2) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-สุขุมวิท
- 3) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-บางกะปิ
- 4) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-สำโรง
- 5) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-รังสิต
- 6) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-สะพานควาย
- 7) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-จรัญสนิทวงศ์
- 8) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-พระราม 2
- 9) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-คลองสาน
- 10) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-เพชรเกษม
- 11) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-นครราชสีมา
- 12) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-ขอนแก่น
- 13) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-อุดรธานี
- 14) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-ลำปาง
- 15) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์ – สุราษฎร์ธานี
- 16) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-หาดใหญ่
- 17) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-นครสวรรค์
- 18) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-อยุธยา

19) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาวิวัฒน์-ชลบุรี

20) ศูนย์การเรียนรู้ปัญญาวิวัฒน์-เพชรบุรี

2. ศูนย์การเรียนรู้บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน) โดยสถานประกอบการ บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน) ผู้ประกอบการร้าน S&P เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ใน 2 ประเภทวิชา คือ ประเภทวิชา พาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม สาขางานธุรกิจค้าปลีกประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขางานอาหารและโภชนาการ

การจัดการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 2 ภาคเรียน ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ เรียนภาคทฤษฎีที่ศูนย์การเรียนรู้ เรียนภาคปฏิบัติที่ร้านอาหาร เอส แอนด์ พี สัปดาห์ละ 4 วัน หยุดเรียนสัปดาห์ละ 1 วัน ตามตารางที่ผู้บริหารร้านอาหารของเอส แอนด์ พี จัดให้ตามความเหมาะสม ศูนย์การเรียนรู้บริษัท เอส แอนด์ พี ซินดิเคท จำกัด (มหาชน) ตั้งอยู่ที่ เลขที่ 21/30-32 โครงการรอยัล ซิตี้เวเนว อาคาร B ซอยศูนย์วิจัย ถนนพระราม 9 แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

เมื่อศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ทั้ง 2 แห่ง ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยสิทธิของสถานประกอบการ จึงต้องดำเนินการทำประกันคุณภาพการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

1.3 มาตรฐานการศึกษา

มาตรฐานการศึกษาเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพที่พึงประสงค์ เพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับส่งเสริม กำกับดูแล ตรวจสอบ ประเมินผล เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา และเพื่อเป็นหลักประกันว่า แม้ปริมาณทรัพยากรที่รับผิดชอบจะเปลี่ยนแปลงไป แต่ระดับคุณภาพจะต้องยังคงเป็นมาตรฐานเดียวกันเสมอ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ศึกษามาตรฐานดังต่อไปนี้

1.3.1 มาตรฐานการอาชีวศึกษา

มาตรฐานการอาชีวศึกษา หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ และมาตรฐานในการจัดการอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา กำหนดเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย 8 มาตรฐาน 55 ตัวบ่งชี้ ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ณ วันที่ 4 กรกฎาคม 2555 ดังนี้ (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2558: 3-5)

ส่วนที่ 1 การจัดการอาชีวศึกษา

มาตรฐานที่ 1 ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา

พัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาให้มีความรู้ในเชิงวิชาการ ทักษะทางวิชาชีพ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถเป็นผู้ประกอบการหรือทำงานในสถานประกอบการจนเป็นที่ยอมรับ หรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ขึ้นไป หมายถึง จำนวนผู้เรียนในระดับ ปวช. และระดับ ปวส. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ขึ้นไป เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนทั้งหมด ทั้งนี้ยกเว้นผู้เรียนที่ออกกลางคันจำแนกตามชั้นปี ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางานและภาพรวมของสถานศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสมและการคำนวณร้อยละ ให้คิดเมื่อสิ้นภาคเรียนที่ 2 หรือสิ้นภาคเรียนฤดูร้อน (ถ้ามี)

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ หน่วยงาน ชุมชน ที่มีต่อคุณภาพของผู้เรียน หมายถึง สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อคุณภาพของผู้เรียน 3 ด้าน คือ

1. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรม ลักษณะนิสัยและทักษะทางปัญญา
2. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนางาน
3. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพ

โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากสถานประกอบการ หน่วยงาน ควรไม่น้อยกว่า 5 แห่ง และบุคคลในชุมชนควรไม่น้อยกว่า 5 คน มีการสร้างเครื่องมือประเมินความพึงพอใจ โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5 เพื่อเก็บข้อมูลที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างและครอบคลุมคุณภาพของผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน มีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลอย่างถูกต้อง

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ หมายถึง จำนวนผู้เรียนในระดับ ปวช. และระดับ ปวส. ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพในการประเมินครั้งแรก เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร จำแนกตามระดับ ประเภทวิชา ประเภทวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป หมายถึง จำนวนผู้เรียนในระดับชั้น ปวช.3 และระดับ ปวส.2 ที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา(V-NET) จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้าทดสอบ จำแนกตามระดับชั้น ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางานและภาพรวมของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง จำนวนผู้เรียนในระดับชั้น ปวช.3 และระดับ ปวส.2 ที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียน เข้าทดสอบจำแนกตามระดับชั้น ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบมาตรฐานอาชีพของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ หรือหน่วยงานที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษารับรอง หมายถึง จำนวนผู้เรียนในระดับชั้น ปวช. และระดับ ปวส. ที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบมาตรฐานอาชีพของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพหรือหน่วยงานที่คณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษารับรอง เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้ารับการทดสอบมาตรฐานอาชีพจำแนกตามระดับชั้น ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 1.7 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทียบแรกเข้า หมายถึง จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับชั้น ปวช.3 และระดับ ปวส.2 ตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาเทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนแรกเข้าของรุ่นนั้นจำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 1.8 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ หรือศึกษาต่อภายใน 1 ปี หมายถึง จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับชั้น ปวช. และระดับ ปวส. ในปีการศึกษาที่ผ่านมาที่ได้งานทำในสถานประกอบการ หน่วยงาน ประกอบอาชีพอิสระ และศึกษาต่อภายใน 1 ปี เทียบร้อยละกับจำนวนสำเร็จการศึกษาจำแนกตามระดับ ตามประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 1.9 ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ หน่วยงาน หรือสถานศึกษา หรือผู้รับบริการที่มีต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาใน 3 ด้าน คือ

1. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรม ลักษณะนิสัยและทักษะทางปัญญา

2. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนางาน

3. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพ

โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มสถานประกอบการ หน่วยงาน หรือกลุ่มสถานศึกษา หรือผู้รับบริการรวมไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนสถานประกอบการ หน่วยงาน สถานศึกษา

ผู้รับบริการ มีการสร้างเครื่องมือประเมินความพึงพอใจ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5 เพื่อเก็บข้อมูลที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างและครอบคลุมคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ทั้ง 3 ด้าน มีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลอย่างถูกต้อง

มาตรฐานที่ 2 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา

พัฒนาและการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ หรือประชาคมอาเซียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย มุ่งเน้น สมรรถนะอาชีพและบูรณาการ คุณธรรม ค่านิยม คุณลักษณะที่พึงประสงค์และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระดับคุณภาพในการใช้และพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาที่ สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการหรือประชาคมอาเซียน หมายถึง สถานศึกษา ดำเนินการให้ครูใช้และพัฒนาหลักสูตร ฐานสมรรถนะรายวิชา โดยกำหนดรายวิชาใหม่ หรือ ปรับปรุงวิชาเดิม เกี่ยวกับเนื้อหาสาระ โดยร่วมกับสถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการหรือประชาคมอาเซียน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา หมายถึง สถานศึกษาดำเนินการให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาด้วยเทคนิควิธีการสอนที่ หลากหลายที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอัน พึงประสงค์ และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทุกรายวิชาที่สอน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ระดับคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา หมายถึง สถานศึกษา ดำเนินการให้ครูจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่ หลากหลายที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงดำเนินการให้ครูใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมให้มีการนิเทศการ จัดการเรียนการสอนและให้ครูทำบันทึกหลังการสอนให้ครูนำผลจากการสอนด้วยเทคนิควิธีการสอน ที่หลากหลาย และผลการนิเทศการจัดการเรียนการสอนไปจัดทำวิจัยและนำผลจากการวิจัยไปแก้ไข ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอน งานวิจัยของครูต้องครอบคลุมกระบวนการต่อไปนี้ 1) มี เป้าหมายประสงค์ 2) มีการระบุปัญหา 3) มีวิธีการดำเนินการ 4) มีการเก็บและบันทึกข้อมูล และ 5) มีการวิเคราะห์และสรุปผลความรู้ที่ได้จากการดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระดับคุณภาพในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนรายวิชา หมายถึงสถานศึกษาดำเนินการให้ครูทุกคนกำหนดและแจ้งเกณฑ์และวิธีการวัดและประเมินผลให้ ผู้เรียนทราบก่อนการจัดการเรียนการสอน มีการวัดและประเมินผล ตามแผน การจัดการเรียนรู้ใช้ วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายและเหมาะสม ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล และนำผลจากการวัดและประเมินผลไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนที่มุ่งเน้นสมรรถนะ อาชีพและบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงทุกรายวิชาที่สอน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ระดับคุณภาพในการฝึกงาน หมายถึง สถานศึกษามีการคัดเลือก สถานประกอบการ หน่วยงาน และทำความร่วมมือในการส่งผู้เรียนเข้าฝึกงาน ตามหลักสูตร มีการปฐมนิเทศผู้เรียนก่อนการฝึกงานพร้อมมีคู่มือการฝึกงาน มีการนิเทศการฝึกงานของผู้เรียนในสถานประกอบการ หน่วยงาน มีการวัดผลการฝึกงานของผู้เรียนร่วมกับสถานประกอบการ หน่วยงาน มีการสัมมนาการฝึกงานของผู้เรียนร่วมกับสถานประกอบการ หน่วยงาน เพื่อนำผลไปปรับปรุงมาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

บริหารจัดการอาชีวศึกษาโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน มีคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัยมีการจัดทำแผนบริหารจัดการสถานศึกษา มีการพัฒนาสถานศึกษาตามอัตลักษณ์ ผู้บริหารมีภาวะผู้นำ มีระบบฐานข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการ มีการบริหารความเสี่ยง มีระบบดูแลผู้เรียน มีการพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อมภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ มีการบริหารจัดการวัสดุ ครุภัณฑ์ มีการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา มีการบริหารการเงินและงบประมาณ มีการระดมทรัพยากรในการจัดการอาชีวศึกษากับเครือข่าย

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระดับคุณภาพในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย หมายถึง คณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัยของสถานศึกษา แต่ละสังกัดและอำนาจหน้าที่ให้ถือปฏิบัติดังนี้ คือ สถานศึกษาอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้เป็นไปตาม พ.ร.บ.การอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 และกฎกระทรวงกำหนดจำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์การสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ การประชุม และวาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการวิทยาลัย พ.ศ. 2553

สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนให้เป็นไปตาม พ.ร.บ. โรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 สถานศึกษาอาชีวศึกษาสังกัดอื่นให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การประเมินความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัยในการปฏิบัติงานร่วมกับสถานศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกให้ใช้แบบประเมิน มาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 1-5

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีได้ปฏิบัติงานในสถานศึกษา และได้เป็นคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย ซึ่งสถานศึกษาเป็นผู้เสนอและคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ ให้ทำหน้าที่ประเมินความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย ในการปฏิบัติงานร่วมกับสถานศึกษา และประเมินคุณภาพการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย ซึ่งบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่ประเมิน 2 ด้านดังกล่าว อาจเป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเดียวกันก็ได้

การประเมินความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัยในการปฏิบัติงานร่วมกับสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถานศึกษารับทราบข้อมูลและนำไปปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป ให้ใช้แบบประเมินมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5

การประเมินคุณภาพการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้คณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย รับทราบข้อมูลและนำไปพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงาน ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการบริหารจัดการสถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ผู้เรียน ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน และมีการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา มีการดำเนินงานตามแผน มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และเสนอข้อเสนอนะเพื่อการปรับปรุง พร้อมทั้งจัดทำรายงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ระดับคุณภาพในการพัฒนาสถานศึกษาตามอัตลักษณ์ หมายถึง สถานศึกษามีการพัฒนาสถานศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา ตามอัตลักษณ์ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย โดย การมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

อัตลักษณ์ หมายถึง คุณลักษณะของผู้เรียนตามปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.4 ระดับคุณภาพในการบริหารงานและภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึงผู้บริหารสถานศึกษามีการบริหารงานตามนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดโดยใช้ภาวะผู้นำ และการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องและมีการประเมินผลการบริหารงาน และภาวะผู้นำของผู้บริหาร สถานศึกษา โดยคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5

ตัวบ่งชี้ที่ 3.5 ระดับคุณภาพในการจัดการระบบฐานข้อมูล สารสนเทศของสถานศึกษา หมายถึงสถานศึกษามีระบบข้อมูลสารสนเทศและมีระบบสำรองข้อมูลสารสนเทศเพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล โดยมีข้อมูลพื้นฐานอย่างน้อย 9 ประเภท ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษา ข้อมูลนักเรียน นักศึกษา ข้อมูลตลาดแรงงาน ข้อมูลบุคลากร ข้อมูลงบประมาณและการเงิน ข้อมูลหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ข้อมูลครุภัณฑ์ ข้อมูลอาคารสถานที่ และข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด โดยข้อมูลจะต้องครบถ้วน เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ และเป็นปัจจุบัน มีการดำเนินการให้ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ จากฐานข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา โดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียนโดยใช้แบบประเมินมาตรา ส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5

ตัวบ่งชี้ที่ 3.6 ระดับคุณภาพในการบริหารความเสี่ยง หมายถึง สถานศึกษามีการวิเคราะห์ และจัดทำแผนงาน โครงการบริหารความเสี่ยงที่สำคัญอย่างน้อย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความปลอดภัย ด้านการทะเลาะวิวาท ด้านสิ่งเสพติด ด้านสังคม ด้านการพนันและการมั่วสุม โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ผู้เรียนและผู้ปกครองมีการดำเนินงาน ตามแผนงาน โครงการ มีการประเมินผลและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และมีผลทำให้ความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ ลดลง

ตัวบ่งชี้ที่ 3.7 ระดับคุณภาพในการจัดระบบดูแลผู้เรียน หมายถึง สถานศึกษาจัดระบบดูแลผู้เรียนโดยมีการปฐมนิเทศผู้เรียนมีการแต่งตั้งครูที่ปรึกษา มีระบบเครือข่ายผู้ปกครองเพื่อร่วมกัน

แลนักเรียน ส่งเสริมสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ผู้เรียน มีระบบดูแลผู้เรียน กลุ่มเสี่ยงและส่งเสริมผู้เรียนปัญญาเลิศ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.8 ระดับคุณภาพในการพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ของสถานศึกษาและการใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ หมายถึง สถานศึกษาดำเนินการพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ของสถานศึกษาและการใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ มีการประเมินความพึงพอใจโดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5 และมีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.9 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และคอมพิวเตอร์ หมายถึง สถานศึกษามีการจัดหา การใช้วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และคอมพิวเตอร์ สอดคล้องกับแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา มีการประเมินความพึงพอใจของครู และบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียน โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5 และมีการนำผลการประเมินปรับปรุงการบริหารจัดการ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.10 ระดับคุณภาพในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา หมายถึง สถานศึกษาดำเนินการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาในด้านวิชาการหรือวิชาชีพ และจรรยาบรรณวิชาชีพครู จัดหาทุนการศึกษา ทุนวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้มีโครงการแลกเปลี่ยน ครูและบุคลากรทางการศึกษา กับสถานที่อื่นหรือหน่วยงาน องค์กรภายนอก ตรงกับสาขาวิชาชีพ มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เหมาะสม และส่งเสริม สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง คุณภาพชีวิต หมายถึง การดำรงชีวิตอยู่ด้วยมีความสุขภาวะที่สมบูรณ์ และมีความมั่นคงซึ่งครอบคลุมสุขภาวะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ สุขภาวะทางกาย สุขภาวะทางอารมณ์ สุขภาวะทางสังคม และ สุขภาวะทางจิตและวิญญาณ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.11 ระดับคุณภาพในการบริหารการเงินและงบประมาณ หมายถึง สถานศึกษามีการบริหารการเงินและงบประมาณ สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษาในด้านวัสดุฝึก อุปกรณ์และสื่อสำหรับการจัดการเรียนการสอน การบริการวิชาการและวิชาชีพ การส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและนักเรียนจัดทำและดำเนินการจัดประกวด จัดแสดงโครงการนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย การดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม ด้านการปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก งบประมาณ หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสถานศึกษาในรอบปี ทั้งนี้ไม่รวมค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ค่าครุภัณฑ์ ค่าเสื่อมราคา เงินเดือนและวิทยฐานะของครู และบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.12 ระดับคุณภาพในการระดมทรัพยากรในการจัดการอาชีวศึกษากับเครือข่ายทั้งในประเทศและ หรือต่างประเทศ หมายถึง สถานศึกษามีการระดมทรัพยากรในการจัดการอาชีวศึกษากับเครือข่าย ทั้งในประเทศและหรือต่างประเทศ ในด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ สถานประกอบการ งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ฯลฯ และมีการประเมินผลการดำเนินการเพื่อการปรับปรุง

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพ

บริการวิชาการและวิชาชีพสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการและวิชาชีพ หมายถึง สถานศึกษามีการบริหารจัดการ การบริการวิชาการและวิชาชีพโดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียนทุกสาขางาน และมีการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5

ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการ กิจกรรมตั้งแต่ 1 ครั้ง ขึ้นไปให้นับเป็นจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ กิจกรรมตามประเด็นการพิจารณา

มาตรฐานที่ 5 ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์หรืองานวิจัย

ส่งเสริมให้ครู และผู้เรียนจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์หรืองานวิจัยที่เป็น ประโยชน์ ตลอดจนมีการเผยแพร่

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการโครงการสิ่งประดิษฐ์งานสร้างสรรค์หรือ งานวิจัยของผู้เรียน หมายถึง สถานศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนระดับชั้น ปวช.3 และ ระดับชั้น ปวส.2 จัดทำโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ตามรายวิชาโครงการ และ อื่นๆ และจัดให้มีการประกวด แสดงและเผยแพร่ผลงาน รวมทั้งการนำผลงานไปใช้ประโยชน์ใน สถานศึกษามีการส่งเสริมให้เข้าร่วมแสดง แข่งขันและได้รับรางวัลหรือนำไปใช้ประโยชน์ระดับชุมชน จังหวัด ภาค และชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์งานสร้างสรรค์หรือ งานวิจัยของครู หมายถึง สถานศึกษามีการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งาน สร้างสรรค์ หรืองานวิจัย และจัดให้มีการประกวด จัดแสดงและเผยแพร่ผลงาน รวมทั้งการนำผลงาน ไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา มีการส่งเสริมให้เข้าร่วมแสดง แข่งขันและได้รับรางวัลหรือนำไปใช้ ประโยชน์ในระดับชุมชน จังหวัด ภาค และชาติ

มาตรฐานที่ 6 ด้านการปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก

ปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ในด้านการรักชาติ เกิดทุนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข ทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและ ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านการรักชาติ เกิดทุน พระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และ ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม หมายถึง สถานศึกษาดำเนินการให้ครูและบุคลากรทุกฝ่ายใน สถานศึกษาทุกคน และผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมโครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึกด้านการรักชาติ เกิดทุนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข และทะนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม มีการประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม โดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียน เพื่อนำผลไปปรับปรุง การบริหาร

จัดการและมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษาที่มีต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษา โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หมายถึง สถานศึกษาดำเนินการให้ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาทุกคน และผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมโครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีการประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม โดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียนเพื่อนำผลไปปรับปรุงการบริหารจัดการและมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษาที่มีต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษาโดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5

ตัวบ่งชี้ที่ 6.3 ระดับคุณภาพในการส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ หมายถึง สถานศึกษาดำเนินการให้ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาทุกคน และผู้เรียนทุกคน เข้าร่วมโครงการ กิจกรรม ด้านการกีฬาและนันทนาการ มีการประเมินผล การดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม โดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียนเพื่อนำผลไปปรับปรุงการบริหารจัดการและมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษาที่มีต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษาโดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5

ตัวบ่งชี้ที่ 6.4 ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง สถานศึกษามีการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ครู และ บุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ มีแผนงาน โครงการในการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียนมีการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการและมีการประเมินผลการดำเนินงานโดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียนเพื่อนำผลไปปรับปรุงการบริหารจัดการ และมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษาที่มีต่อการปลูกฝังจิตสำนึกด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5

มาตรฐานที่ 7 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

จัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 และนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ระดับคุณภาพในการการประกันคุณภาพภายใน หมายถึง สถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนามาตรฐานการศึกษา ประกอบด้วย การประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 หมายถึง สถานศึกษามีการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 ส่วนที่ 1 การ

จัดการอาชีวศึกษา 7 มาตรฐาน 34 ตัวบ่งชี้และแสดงถึงคุณภาพของการดำเนินงานในแต่ละตัวบ่งชี้ โดยมีผลการประเมินการพิจารณา

ส่วนที่ 2 การฝึกอบรมวิชาชีพ

มาตรฐานที่ 8 ด้านการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน

จัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สถานประกอบการ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการบริหารจัดการ การฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน หมายถึง สถานศึกษาจัดทำแผนพัฒนาการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันของสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนและมีการจัดทำแผนการฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสันประจำปี ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันของสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา มีการดำเนินงานตามแผน มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และเสนอข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพร้อมทั้งจัดทำรายงานแผนการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันประจำปี

ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 ระดับคุณภาพในการใช้และพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สถานประกอบการ หมายถึง สถานศึกษามีการใช้และพัฒนาจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา โดยกำหนดรายวิชาใหม่หรือปรับปรุงรายวิชาเดิมเกี่ยวกับเนื้อหาสาระ โดยร่วมกับชุมชน สถานประกอบการเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สถานประกอบการ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.3 ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา หมายถึง สถานศึกษาดำเนินการให้ครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทุกรายวิชาที่สอน

ตัวบ่งชี้ที่ 8.4 ระดับคุณภาพในการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน หมายถึง สถานศึกษาดำเนินการให้ครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันรายวิชา ตามแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสม กำหนดและแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดและประเมินผล ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทราบก่อนการฝึกอบรม ใช้วิธีการวัดและประเมินผล ที่หลากหลายและเหมาะสม และนำผลจากการวัดและประเมินผลไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะผู้เข้ารับการฝึกอบรม มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทุกรายวิชา ที่จัดการฝึกอบรม

ตัวบ่งชี้ที่ 8.5 ระดับคุณภาพในการระดมทรัพยากรในการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน หมายถึง สถานศึกษามีการระดมทรัพยากรในการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน

นอกเหนือจากที่ได้รับจากหน่วยงานต้นสังกัด ในด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านสถานประกอบการ ด้านงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ฯลฯ และมีการประเมินผลการดำเนินงานเพื่อการปรับปรุง

ตัวบ่งชี้ที่ 8.6 ร้อยละของครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่ได้รับการพัฒนา หมายถึง จำนวนครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่ได้รับการพัฒนาด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันรายวิชาที่รับผิดชอบเทียบกับร้อยละกับจำนวนครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันทั้งหมดในสถานศึกษา โดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 8.7 ระดับคุณภาพในการบริหารการเงินและงบประมาณ หมายถึงสถานศึกษามีการบริหารงบประมาณดำเนินการด้านการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันในด้านวัสดุฝึก อุปกรณ์ สื่อการสอน รวมทั้งค่าตอบแทนบุคลากรภายนอกสถานศึกษาที่เชิญเป็นวิทยากรหรือร่วมเป็นผู้สอนในการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน สอดคล้องกับแผนการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันประจำปีของสถานศึกษา งบประมาณดำเนินการด้านการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน หมายถึง เงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อใช้ในการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ตามเป้าหมายที่กำหนดและรวมทั้งเงินค่าลงทะเบียนที่ได้รับจากผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม

ตัวบ่งชี้ที่ 8.8 ร้อยละของผู้สำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่มีผลการฝึกอบรม 2.00 ขึ้นไป หมายถึง ร้อยละของผู้สำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ที่มีผลคะแนนการฝึกอบรม 2.00 ขึ้นไป เทียบร้อยละกับ จำนวนผู้ลงทะเบียนเข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมดยกเว้นผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ออกกลางคัน จำแนกตามรายวิชา และภาพรวมของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 8.9 ร้อยละของผู้สำเร็จการฝึกอบรมตามหลักสูตรเทียบกับแรกเข้า หมายถึง จำนวนผู้สำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันเทียบกับร้อยละกับจำนวนผู้ลงทะเบียนเข้ารับ การฝึกอบรมแรกของรุ่นนั้น จำแนกตามรายวิชา และภาพรวมของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 8.10 ระดับความพึงพอใจของผู้สำเร็จการฝึกอบรมที่มีต้องการนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์ หมายถึง สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจของผู้สำเร็จการฝึกอบรมที่มีต่อการนำความรู้ ความสามารถ ที่ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันไปใช้ประโยชน์ ตามวัตถุประสงค์ของตน เช่น ประกอบอาชีพ พัฒนาอาชีพเดิม อาชีพเสริม เปลี่ยนอาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนและครอบครัว เป็นต้น

มีการสร้างเครื่องมือประเมินความพึงพอใจโดยใช้ มาตรฐานประมาณค่า (Rating scale) 1-5 เพื่อเก็บข้อมูลที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนผู้สำเร็จการฝึกอบรมแต่ละรายวิชา

คุณภาพชีวิต หมายถึง การดำรงชีวิตอยู่ด้วยการมี สุขภาวะที่สมบูรณ์ และมีความมั่นคงซึ่งครอบคลุมสุขภาวะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ สุขภาวะทางกาย สุขภาวะทางอารมณ์ สุขภาวะทางสังคม และ สุขภาวะทางจิตและวิญญาณ

1.3.2 มาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถานศึกษาเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศใช้มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2555 โดยมีใจความว่า “ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนขอส่งประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พร้อมมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 เพื่อให้สถานศึกษาเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา ดำเนินการตามมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 เฉพาะส่วนที่ 1 การจัดการอาชีวศึกษา จำนวน 7 มาตรฐาน 35 ตัวบ่งชี้ ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2555 เป็นต้นไป ” ดังนั้น มาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถานศึกษาเอกชนประเภทอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จึงมีดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กลุ่มงานโรงเรียนอาชีวศึกษา. 2555: ออนไลน์)

ส่วนที่ 1 การจัดการอาชีวศึกษา

มาตรฐานที่ 1 ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ขึ้นไป

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ หน่วยงาน ชุมชน ที่มีต่อคุณภาพของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบมาตรฐานอาชีพของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ หรือหน่วยงานที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษารับรอง

ตัวบ่งชี้ที่ 1.7 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทียบแรกเข้า

ตัวบ่งชี้ที่ 1.8 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้นำทำหรือประกอบอาชีพอิสระ หรือศึกษาต่อภายใน 1 ปี

ตัวบ่งชี้ที่ 1.9 ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ หน่วยงาน หรือสถานศึกษา หรือผู้รับบริการที่มีต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

มาตรฐานที่ 2 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระดับคุณภาพในการใช้และพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการหรือประชาคมอาเซียน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ระดับคุณภาพในการจัดทำกรเรียนการสอนรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระดับคุณภาพในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ระดับคุณภาพในการฝึกงาน

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระดับคุณภาพในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการบริหารจัดการสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ระดับคุณภาพในการพัฒนาสถานศึกษาตามอัตลักษณ์

ตัวบ่งชี้ที่ 3.4 ระดับคุณภาพในการบริหารงานและภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.5 ระดับคุณภาพในการจัดการระบบฐานข้อมูล สารสนเทศของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.6 ระดับคุณภาพในการบริหารความเสี่ยง

ตัวบ่งชี้ที่ 3.7 ระดับคุณภาพในการจัดระบบดูแลผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.8 ระดับคุณภาพในการพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ของสถานศึกษาและการใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.9 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และคอมพิวเตอร์

ตัวบ่งชี้ที่ 3.10 ระดับคุณภาพในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.11 ระดับคุณภาพในการบริหารการเงินและงบประมาณ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.12 ระดับคุณภาพในการระดมทรัพยากรในการจัดการอาชีวศึกษากับเครือข่ายทั้งในประเทศและ หรือต่างประเทศ

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการและวิชาชีพ

มาตรฐานที่ 5 ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์หรืองานวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการโครงการสิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์หรืองานวิจัยของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์หรืองานวิจัยของครู

มาตรฐานที่ 6 ด้านการปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านการรักชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และทะนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.3 ระดับคุณภาพในการส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.4 ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานที่ 7 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ระดับคุณภาพในการประกันคุณภาพภายใน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555

2. การประกันคุณภาพการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 47 ได้กล่าวถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาไทย ซึ่งประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก มีรายละเอียด ดังนี้

1. ระบบการประกันคุณภาพภายใน หมายความว่า การประเมินผล และการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายในโดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเองหรือโดยหน่วยงานต้นสังกัด ที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2542 ; 2)

2. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก หมายความว่า การประเมินผล และการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคล หรือหน่วยงานภายนอก ที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพ และให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2542 ; 2)

2.1 ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพ (Quality assurance) คือ กระบวนการที่สร้างความมั่นใจให้กับผู้ปกครอง ชุมชน และผู้เกี่ยวข้องว่า ผู้เรียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีคุณภาพ ได้มาตรฐานที่กำหนดไว้ การประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาการศึกษาที่ต้องทำเนืองนิจอย่างต่อเนื่อง โดยกระบวนการดังกล่าว ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ มีการจัดทำรายงานเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน (นิยามคำศัพท์หลักสูตร. 2544: 17)

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และสร้างความมั่นใจให้กับผู้รับบริการการศึกษาทั้งผู้รับบริการโดยตรง ได้แก่ ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคมโดยรวมว่า การดำเนินงานของสถานศึกษามีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด (แผนการจัดการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-สะพานควาย. 2550: 28)

การประกันคุณภาพภายใน หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ต้องการ เป็นกระบวนการที่บุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาร่วมกันวางแผน กำหนดเป้าหมายและวิธีการ ลงมือทำทุกขั้นตอน ติดตามตรวจสอบผลงาน หาจุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุง แล้วร่วมกันปรับปรุงแผนงานนั้นๆ โดยมุ่งหวังให้มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษาที่เน้นคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ (แผนการจัดการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์-สะพานควาย. 2550: 28)

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมาย เรื่องการประกันคุณภาพ ไว้หลากหลาย ดังนี้

ศศิธร บัวทอง (2556: 12) ให้ความหมายว่า การประกันคุณภาพ หมายถึง การวางแผน เพื่อปฏิบัติการใดๆ ที่จะให้ได้มาซึ่งผลงาน หรือผลผลิตที่มีคุณภาพตามความต้องการหรือ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ใช้หรือเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

ณัฐพล ชุมวรฐายี (2545: 14-15) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็น กระบวนการพัฒนาการศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจและเป็นหลักประกันต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม ว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนที่จบการศึกษามี คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และเป็นที่ยอมรับของสังคม

วิเชียร พันธุ์เครือบุตร (2548: 18) ได้ให้ความหมายว่า การประกันคุณภาพการศึกษา เป็น การปฏิบัติงานในการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า ทำให้ผู้สำเร็จ การศึกษามีคุณลักษณะที่ตรงตามความต้องการ และเป็นที่พึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ ผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชน ครู บุคลากร เป็นต้น

วันชัย ศิริชนะ (2537) ได้ให้คำจำกัดความว่า การประกันคุณภาพการศึกษา คือ กระบวนการหรือกลไกใดๆ ที่เมื่อได้ดำเนินการไปแล้วจะทำให้เกิดการดำรงไว้ซึ่งคุณภาพการศึกษา ให้ได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง อันเป็นการปกป้องผลประโยชน์ของผู้เรียน ผู้ปกครอง นายจ้าง ตลอดจนสังคมโดยรวม ทั้งนี้ รวมถึงกระบวนการ กลไกใดๆ ที่ริเริ่มขึ้นภายในสถาบันการศึกษาเอง หรือหน่วยงานภายนอกก็ได้

ศิริ ถิอาสนา (2549: 12) ได้กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการจัด การศึกษาจัดการศึกษา และการประเมินผลการจัดการ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาซึ่ง จะทำให้ สังคมเชื่อมั่นว่าสถานศึกษาจะพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างครบถ้วนตามมาตรฐานที่กำหนด ขึ้น และตรงกับความมุ่งหวังของสังคม

ชนันชิตา รัตนปราณี (2553: 11) ให้ความหมายว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการวางแผนการจัดการศึกษา ที่จะรับประกันให้สังคมเชื่อมั่นว่า สถานศึกษาจะ พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการศึกษาที่ระบุไว้ในหลักสูตร

จากความหมายดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การบริหาร จัดการ การดำเนินกิจกรรมตามพันธกิจของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อผู้เรียน เพื่อรับประกันว่า สถานศึกษาจะพัฒนาผู้เรียนให้สำเร็จการศึกษาตามคุณลักษณะที่ตรงตามเกณฑ์ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาที่ระบุไว้ในหลักสูตร และสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษา ทั้งผู้รับบริการโดยตรง ได้แก่ นักเรียน และผู้ปกครอง และผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบ ประชาชน และสังคมว่า การดำเนินงานของสถานศึกษามีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพหรือมี คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด และเป็นที่พึงพอใจแก่ ผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

ระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา (Internal Quality Assurance) เป็น ระบบที่สถานศึกษาสร้างความมั่นใจ (Assure) แก่ผู้รับบริการทั้งผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ตลอดจน

องค์กรหรือสถานประกอบการที่รับผู้เรียนเข้าศึกษาต่อหรือทำงาน ว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้ตามมาตรฐานที่สถานศึกษากำหนด ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถมีทักษะ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดและสังคมคาดหวัง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมทั้งสร้างประโยชน์ให้แก่ครอบครัวและชุมชนตามความเหมาะสม ด้วยการบริหารจัดการที่มีคุณภาพทั้งองค์กรโดยใช้หลักการมีส่วนร่วม บุคลากรในสถานศึกษาโดยเฉพาะครูและผู้บริหารตระหนักถึงเป้าหมาย คือ ผลประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียนเป็นอันดับแรก ระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา จึงเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่ง ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาที่ผู้เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบได้ และถูกกำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและประกาศกฎกระทรวง ดังนั้น การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษาจึงยึดหลัก 3 ประการ คือ

1. การกระจายอำนาจ (Decentralization) สถานศึกษามีอิสระและมีความคล่องตัวในการบริหารและตัดสินใจดำเนินงานทั้งด้านการบริหารงานวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และทรัพยากร การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และผู้สอนทำบทบาทหน้าที่ในการสอน จัดกิจกรรมและพัฒนาสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตรได้อย่างเต็มที่ สามารถจัดการศึกษาได้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ความต้องการของชุมชนและสังคมได้มากที่สุด

2. การเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมในการทำงาน (Participation) หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ ภูมิปัญญาท้องถิ่น / ประชาชนชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทั้งในฐานะเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาหรือคณะทำงานในส่วนอื่นๆ ของสถานศึกษา โดยมีการร่วมกันคิด ตัดสินใจ สนับสนุน ส่งเสริมและติดตามตรวจสอบการดำเนินงาน ตลอดจนร่วมภาคภูมิใจในความสำเร็จของสถานศึกษา

3. การแสดงภาระรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability) มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาเป็นเป้าหมาย (Goals) ที่ผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชนต้องได้รับรู้เพื่อการพัฒนาาร่วมกัน และเพื่อการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของสถานศึกษาว่าสามารถนำพาผู้เรียนไปสู่มาตรฐานที่ได้ กำหนดร่วมกันไว้หรือไม่ จากเป้าหมายและจุดเน้นการพัฒนาดังกล่าวสถานศึกษาต้องสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา (School Improvement Plan) เลือกกลวิธีการพัฒนาที่เหมาะสม และสามารถทำให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม มีการประชาสัมพันธ์เป้าหมายและจุดเน้นที่ต้องการพัฒนาให้ทุกฝ่ายได้รับรู้ เพื่อเป็นสัญญาประชาคมและเพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีทิศทางการทำงานที่ชัดเจนสู่เป้าหมายเดียวกัน

กระบวนการประกันคุณภาพภายในตามแนวคิดของการประกันคุณภาพ มี 3 ขั้นตอน คือ

1. การควบคุมคุณภาพ เป็นการกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้เข้าสู่มาตรฐาน

2. การตรวจสอบคุณภาพ เป็นการตรวจสอบ และติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

3. การประเมินคุณภาพ เป็นการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด ในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ฯ และระดับกระทรวง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2543: 7)

จากหลักการดังกล่าวข้างต้นการประกันคุณภาพการศึกษาจึงมีกระบวนการดำเนินการที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกัน 3 ขั้นตอน คือ

1. การประเมินคุณภาพภายใน เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา การติดตามและการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา กระทำโดยบุคลากรของสถานศึกษา หรือโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษา ทั้งนี้ เพื่อนำผลจากการประเมินไปใช้ในการวางแผนพัฒนากิจกรรม / โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นจึงตั้งอยู่บนฐานความเป็นจริง มีความเป็นไปได้และสำเร็จผลในเวลาอันเหมาะสม

2. การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา และจัดทำรายงานการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา พร้อมทั้งเสนอแนะมาตรการเร่งรัดการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เมื่อจะตรวจสอบความก้าวหน้า สถานศึกษาจะต้องมีข้อมูลสารสนเทศที่แสดงแนวโน้มผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและคุณภาพการบริหารจัดการของสถานศึกษา ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางระบบ การเก็บรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับผู้เรียนและการปฏิบัติงานเป็นประจำทุกปี มีวิธีการเก็บข้อมูลที่ไม่ยุ่งยากและเกิดจากการปฏิบัติจริง ข้อมูลสารสนเทศที่จะแสดงแนวโน้มผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและคุณภาพการบริหารจัดการของสถานศึกษาได้ไม่ควรจะน้อยกว่า 3 ปีการศึกษา ดังนั้น ครูทุกคนต้องสามารถแสดงข้อมูลผลการเรียนของผู้เรียนได้เป็นรายบุคคล รายห้องเรียน รายชั้น รายกลุ่มสาระ จนเป็นข้อมูลรวมระดับสถานศึกษาได้ หรือโครงการอื่นๆ ที่สถานศึกษาดำเนินการก็จะต้องสามารถตอบได้ว่า เหตุใดจึงเพิ่มกิจกรรมใหม่ขึ้นหรือปรับลดกิจกรรมบางอย่างลง ข้อมูลสารสนเทศเหล่านี้จะถูกนำไปสรุปรายงานให้คณะกรรมการสถานศึกษาทราบ เพื่อร่วมกันหาแนวทางพัฒนาต่อไป

3. การพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการพัฒนาการศึกษาเข้าสู่คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาการจากระบบและโครงสร้าง การวางแผนและการดำเนินงานตามแผน รวมทั้ง “สร้างจิตสำนึก” ให้เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็น “ความรับผิดชอบร่วมกัน” ของทุกคน

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นคำที่มีความหมายกว้างมากแต่ในระดับสถานศึกษานั้น แท้จริงแล้วคือหน้าที่หลักของสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอนโดยมีคุณภาพที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนเป็นเป้าหมาย ซึ่งในปัจจุบันกำหนดในรูปของมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ฉะนั้นในการคิดกิจกรรม / โครงการหรือพัฒนานวัตกรรมใด ต้องสะท้อนผลที่เกิดกับผู้เรียน ได้อย่างไรก็ตามการดำเนินงานจะบรรลุผลสำเร็จได้ต้องเกิดจากผู้ปฏิบัติงานทุกคนทำงานอย่างเป็นระบบทำงานร่วมกันได้ดี รับฟังและยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน เลือกแนวทางที่ดีที่สุด ยอมรับผลที่

เกิดขึ้นร่วมกัน และพร้อมที่จะแก้ไขให้ดีขึ้น (สำนักทดสอบทางการศึกษา. 2554: 9-12) (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554: 7-8)

2.2 ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา

ในโลกยุคปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ ที่มีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นที่แต่ละประเทศต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ จึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยจะต้องเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ จากที่กล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นถึงคุณภาพการศึกษาว่า จำเป็นต้องมีการพัฒนา ปรับปรุง ด้วยเหตุนี้ การประกันคุณภาพการศึกษา จึงมีความสำคัญ 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลคุณภาพการศึกษาที่เชื่อถือได้ เกิดความเชื่อมั่นและสามารถตัดสินใจเลือกใช้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน
2. ป้องกันการจัดการศึกษาที่ไม่มีคุณภาพซึ่งเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคและเกิดความเสมอภาคในโอกาสที่จะได้รับการบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง
3. ทำให้ผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษามุ่งบริหารจัดการ การศึกษาสู่คุณภาพและมาตรฐาน ซึ่งมีผลให้การศึกษา มีพลังที่จะพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง

การประกันคุณภาพการศึกษา จึงเป็นการบริหารจัดการ และการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการการศึกษา ทั้งยังเป็นการป้องกันการจัดการศึกษาที่ด้อยคุณภาพและสร้างสรรค์การศึกษาให้เป็นกลไกที่มีพลังในการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น (สุภาวดี ตรีรัตน์. 2554: ออนไลน์)

2.3 หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพภายใน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545: 6) ได้กำหนดหลักการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ 4 ประการ คือ

1. สถานศึกษาต้องดำเนินการประกันคุณภาพภายในเป็นประจำทุกปี
2. ให้ถือว่า การประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่สถานศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง อันประกอบด้วย การวางแผน การดำเนินงาน การประเมินผล และการปรับปรุงการดำเนินงาน
3. การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ควรเน้นการประสานงาน และการมีส่วนร่วมของทุกกลุ่ม ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ บุคลากรในสถานศึกษา กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง บุคลากรของหน่วยงาน และองค์กรต่างๆ ในชุมชน และเขตพื้นที่การศึกษา

4. สถานศึกษาควรจัดทำรายงานผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนให้เรียบร้อยก่อนเริ่มปีการศึกษาใหม่ของทุกปี โดยแสดงผลการประเมินคุณภาพการศึกษา แนวทางหรือแผนงาน ในการปรับปรุง และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป แล้วนำเสนอหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยจัดทำรายงานสรุปปิดประกาศไว้ที่สถานศึกษา เพื่อเผยแพร่ให้สาธารณชนได้รับทราบ

หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ได้แก่

1. จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพภายใน คือ การที่สถานศึกษาร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ไม่ใช้การจับผิด หรือทำให้บุคลากรเสียหาย โดยเป้าหมายที่สำคัญอยู่ที่การพัฒนาคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

2. การที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามข้อ 1 ต้องทำให้ การประกันคุณภาพ การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการ และการทำงานของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ไม่ใช่เป็นกระบวนการที่แยกส่วนมาจากการดำเนินงานตามปกติของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาจะต้องวางแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการที่มีเป้าหมายชัดเจน ดำเนินการตามแผน ตรวจสอบ ประเมินผล และพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ มีความโปร่งใส และมีจิตสำนึก ในการพัฒนาคุณภาพการทำงาน

3. การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และบุคลากรอื่นๆ ในสถานศึกษา โดยในการดำเนินงานจะต้องให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียน ชุมชน เขตพื้นที่หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตามประเมินผล พัฒนาปรับปรุง ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ เป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง สังคม และประเทศชาติ (แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา: เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543: 11)

2.4 ขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ขั้นตอน กระบวนการ การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (P-Plan) เป็นการเตรียมการ ซึ่งมี 2 ขั้นตอนสำคัญคือ

1.1 การเตรียมความพร้อมของบุคลากร โดยต้องสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และการทำงานเป็นทีม ซึ่งจะชี้แจง ทำความเข้าใจ โดยใช้บุคลากรภายในสถานศึกษาหรือวิทยากรมืออาชีพจากภายนอก มาให้ความรู้ โดยให้บุคลากรทุกคนในสถานศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมรับทราบพร้อมกัน และต้องพัฒนาความรู้ ทักษะเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในให้บุคลากรทุกคนเกิดความมั่นใจในการดำเนินงานประกันคุณภาพด้วยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาและแผนปฏิบัติ

การในแต่ละปี เน้นเนื้อหาการกำหนดกรอบและแผนการประเมิน การสร้างเครื่องมือประเมิน และการรวบรวมข้อมูล

1.2 การแต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบในการประสานงาน กำกับดูแลช่วยเหลือ สนับสนุนให้ทุกฝ่ายทำงานร่วมกันและเชื่อมโยงเป็นทีม โดยการตั้งคณะกรรมการพิจารณาตาม แผนภูมิโครงสร้างการบริหาร เพื่อจะสามารถดำเนินงานให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การปฏิบัติตามแผน (D-Do) เป็นการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วย 2 ขั้นหลัก ดังนี้

2.1 การวางแผน คือการกำหนดเป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบ ระยะเวลา และทรัพยากรที่ต้องใช้สำหรับแผนต่างๆ ที่ควรจัดทำคือ แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษา แผนปฏิบัติงานประจำปี แผนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรซึ่งสอดคล้อง กับเป้าหมายของสถานศึกษา แผนการประเมินคุณภาพ และแผนงบประมาณ

2.2 การปฏิบัติตามแผน ซึ่งในขณะดำเนินการต้องมีการเรียนรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา ผู้เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ให้เป็นไปตามลักษณะของงาน ระยะเวลา และมีความรับผิดชอบของงานแต่ละส่วน โดยผู้บริหารอาจจะต้องนิเทศ กำกับ ติดตาม หากพบปัญหา อุปสรรค จะต้องช่วยเหลือให้งานทั้งปวงเป็นไปตามแผนที่ตั้งไว้

3. การตรวจสอบประเมินผล (C-Check) เป็นการประมาณค่าการดำเนินงานว่า ดีเด่น ด้อย ดี ไม่ดี มากน้อยแค่ไหน โดยเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่คาดหวัง กับสิ่งที่ทำได้จริง หากสิ่งที่ทำได้จริง มากกว่าสิ่งที่คาดหวัง แสดงว่า ประสบผลสำเร็จ การประเมินในขั้นตอนนี้ มุ่งที่จะได้ทราบสภาพการ ดำเนินงานจริง ว่าเป็นไปได้ไหน ผลการประเมินจึงมุ่งเน้นการพัฒนางานมากกว่าการจับผิดผู้ปฏิบัติ

4. การปรับปรุง (A-Act) เป็นการนำผลการประเมินมาปรับปรุงเพื่อพัฒนางาน หากผลการ ปฏิบัติงานในห้วงเวลาที่ผ่านมายังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ต้องแสวงหาวิธีดำเนินการใหม่ ให้เหมาะสมกว่าเดิม แต่หากผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้แล้ว การดำเนินงาน ต่อไปให้วางเป้าหมายให้สูงขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาองค์กรให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ชนันชิตา รัตนปราชญ์. 2553: 15-16)

ภาพประกอบ 2 แสดงขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน

3. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ

3.1 ความหมายของรูปแบบ

รูปแบบ มาจากภาษาอังกฤษว่า “ Model ” สำหรับงานวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายของคำว่า รูปแบบ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2544: 218) ให้ความหมายรูปแบบ คือ วิธีการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ตลอดทั้งจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์ หรือเรื่องราวใดๆ ให้ปรากฏ

โดยใช้การสื่อสารในลักษณะต่างๆ เช่น ภาพวาด ภาพเหมือน แผนภูมิ แผนผังต่อเนื่อง หรือสมการทางคณิตศาสตร์ ให้สามารถเข้าใจได้ง่าย และในขณะเดียวกันก็สามารถนำเสนอเรื่องราว หรือประเด็นต่างๆ ได้อย่างกระชับ ภายใต้หลักการอย่างมีระบบ

ทิตนา แคมณี (2545: 218) ได้ให้ความหมายรูปแบบ หมายถึง รูปแบบเป็นรูปธรรมของความคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น เป็นคำอธิบาย เป็นแผนผัง ไดอะแกรม หรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น รูปแบบเป็นเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบสอบหาคำตอบ ความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ทั้งหลาย ศศิธร บัวทอง. (2556). การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. หน้า 105.

วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2553: 3) ได้ให้ความหมายรูปแบบ หมายถึง กรอบความคิดทางด้านหลักการ วิธีการดำเนินงาน และเกณฑ์ต่างๆ ของระบบ ที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้

ศศิธร บัวทอง (2556: 105) ได้ให้ความหมายว่า รูปแบบหมายถึง กรอบความคิดทางด้านหลักการ วิธีการดำเนินงาน กระบวนการทำงานที่มีความสัมพันธ์กัน เพื่อใช้เป็นแนวทางให้เข้าใจง่ายต่อการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเกิดประสิทธิภาพ

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปความหมายของ รูปแบบ ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วิธีการ และกระบวนการต่างๆ ในการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพของสถานศึกษา ในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเกิดประสิทธิภาพโดยดำเนินการอย่างเป็นระบบและครบวงจร (P D C A) ซึ่งประกอบด้วย การร่วมกันวางแผน (P) ร่วมกันปฏิบัติตามแผน (D) ร่วมกันตรวจสอบ (C) และร่วมกันปรับปรุง (A)

3.2 ประเภทของรูปแบบ

รูปแบบ สามารถจำแนกออกได้หลายประเภท มีผู้จำแนกประเภทของรูปแบบ ดังนี้
คลีเวน (Keeves. 1988: 561-565) ได้จำแนกรูปแบบออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) เป็นรูปแบบเชิงกายภาพ ส่วนใหญ่ใช้ในด้านวิทยาศาสตร์ เช่น รูปแบบโครงสร้างอะตอม สร้างขึ้นโดยใช้หลักการเปรียบเทียบโครงสร้างของรูปแบบให้สอดคล้องกับลักษณะที่คล้ายกันทางกายภาพ สอดคล้องกับข้อมูลและความรู้ที่มีอยู่ในลักษณะนั้นด้วยรูปแบบที่สร้างขึ้น ต้องมีองค์ประกอบชัดเจน สามารถนำไปทดสอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ สามารถนำไปใช้ในการหาข้อสรุปของปรากฏการณ์ได้อย่างกว้างขวาง เช่น รูปแบบจำนวนนักเรียนในโรงเรียน เปรียบเทียบได้กับจำนวนนักเรียนที่เข้าโรงเรียน อัตราการเกิด อัตราการย้ายเข้า อัตราการรับเด็กอายุต่ำกว่าเกณฑ์ จุดมุ่งหมายของรูปแบบนี้ เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ การเปลี่ยนแปลงจำนวนนักเรียนในโรงเรียน

2. รูปแบบเชิงข้อความ (Semantic Model) เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิดองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น และใช้ข้อความในการอธิบายเพื่อให้เกิดความกระจ่างมากขึ้น แต่จุดอ่อนของรูปแบบประเภทนี้คือขาดความชัดเจน แน่นนอน ทำให้ยากแก่การทดสอบรูปแบบ แต่อย่างไรก็ตามได้มีการนำรูปแบบมาใช้ในการศึกษามาก เช่น รูปแบบการเรียนรู้ในโรงเรียน

3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) เป็นรูปแบบที่ใช้แสดงสัมพันธ์ขององค์ประกอบหรือตัวแปร โดยใช้สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ ปัจจุบันมีแนวโน้มว่า จะนำไปใช้ในด้านพฤติกรรมศาสตร์มากขึ้น โดยเฉพาะในการวัดและประเมินผลทางการศึกษา รูปแบบลักษณะนี้ส่วนมากพัฒนามาจากรูปแบบเชิงข้อความ

4. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) เป็นรูปแบบที่เริ่มจากการนำเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ในการศึกษาเกี่ยวกับพันธุศาสตร์ รูปแบบเชิงสาเหตุนี้ ทำให้สามารถศึกษารูปแบบเชิงข้อความที่มีตัวแปรสลับซับซ้อนได้ แนวคิดสำคัญของรูปแบบนี้ คือต้องสร้างขึ้นจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหรืองานวิจัยที่มีมาแล้ว รูปแบบจะเขียนในลักษณะสมการเส้นตรง แต่ละสมการแสดงความสัมพันธ์เชิงเหตุเชิงผลระหว่างตัวแปร จากนั้น มีการเก็บรวบรวมข้อมูลในสภาพการณ์ที่เป็นจริงเพื่อทดสอบรูปแบบ (ศศิธร บัวทอง. 2556: 106-107)

สมิธ และคณะ (Smith; et al. 1980: 461) ได้จำแนกรูปแบบออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. รูปแบบเชิงกายภาพ (Physical Model) จำแนกเป็น 2 รูปแบบดังนี้

1.1 รูปแบบคล้ายจริง (Iconic Model) มีลักษณะคล้ายของจริง เช่น หุ่นไล่กา เครื่องบินจำลอง หุ่นตามร้านตัดเสื้อผ้า

1.2 รูปแบบเสมือนจริง (Analog Model) มีลักษณะคล้ายปรากฏการณ์จริง เช่น การทดลองทางเคมีในห้องปฏิบัติการก่อนจะทำการทดลอง เครื่องบินจำลองที่บินได้ หรือเครื่องฝึกหัดบิน

2. รูปแบบเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic Model) จำแนกเป็น 2 รูปแบบดังนี้

2.1 รูปแบบข้อความ (Verbal Model) หรือรูปแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Model) เป็นการใช้ข้อความปกติธรรมดาในการอธิบายโดยย่อ เช่น คำพรรณนาลักษณะงาน คำอธิบายรายวิชา เป็นต้น

2.2 รูปแบบทางคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) หรือรูปแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Model) เช่น สมการ และโปรแกรมเชิงเส้น เป็นต้น

ศิริชัย กาญจนวาสี (2545: 43) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีนั้นมีลักษณะเป็นนามธรรมสูง แต่ศาสตร์การประเมินนั้นเป็นศาสตร์วิชาชีพ (Professional) หรือเป็นศาสตร์เชิงการปฏิบัติ ศัพท์เทคนิคทางการประเมินที่มีความหมายเทียบได้กับ “ทฤษฎี (Theory)” จึงมักถูกกำหนดให้มีลักษณะเป็นรูปธรรมมากขึ้น เช่น ใช้คำว่า “รูปแบบ” (Model) หรือ “วิธีแบบ” (Approach) ซึ่งเป็น

การลดรูปทฤษฎีลงมาให้มีความชัดเจนในเชิงการปฏิบัติ และเป็นรูปธรรมมากขึ้น ดังนั้น รูปแบบมีความแตกต่างกับทฤษฎีอยู่บ้าง แต่มีความสัมพันธ์กัน 2 ลักษณะ (เสรี ชัดแจ้ง. 2538: 52-53) ดังนี้

1. รูปแบบเชิงทฤษฎี (Theoretical Model) คือรูปแบบหรือแบบจำลองที่สร้างขึ้นจากประสบการณ์ งานวิจัย หรือทฤษฎีที่มีอยู่แล้ว เพื่อหาข้อสรุปที่ใช้อธิบาย ทำนาย หรือควบคุมปรากฏการณ์ของเรื่องที่ศึกษา และเมื่อทดสอบรูปแบบกับข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้แล้ว ถ้ามีความสอดคล้องกัน รูปแบบก็น่าเชื่อถือ อันจะนำไปสู่การสร้างทฤษฎีในเรื่องนั้น ดังนั้นรูปแบบเชิงทฤษฎีจึงเป็นเพียงขั้นตอนหนึ่งของการสร้างทฤษฎีใหม่เท่านั้น

2. รูปแบบเชิงปฏิบัติ (Practical Model) คือรูปแบบหรือแบบจำลองที่สร้างขึ้นจากทฤษฎีที่มีอยู่แล้ว เพื่อช่วยให้เข้าใจทฤษฎีได้ง่ายยิ่งขึ้น หรือเพื่อนำมาใช้อธิบาย ทำนาย หรือควบคุมปรากฏการณ์ที่ศึกษา ดังนั้นรูปแบบลักษณะนี้ จึงเป็นเพียงแบบจำลองได้จากการถ่ายทอดจากทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ(ศศิธร บัวทอง. 2556: 106-107)

3.3 การพัฒนารูปแบบ

การพัฒนารูปแบบ มีผู้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนารูปแบบ ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (ออนไลน์) ได้กล่าวถึง การวิจัยโดยใช้รูปแบบ แบ่งได้เป็น 2 ขั้นตอน คือ

1) การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ และ 2) การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของรูปแบบ ศศิธร บัวทอง. (2556). การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. หน้า 110. (อ้างอิงจากบุญชม ศรีสะอาด. (2553). การพัฒนาการวิจัยโดยใช้รูปแบบ)

วโร เฟิงสวัสดิ์ (2553: 9-10) กล่าวถึง การพัฒนารูปแบบ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ และ 2) การตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ ในขั้นตอนนี้จะสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาตามสมมติฐาน (Hypothesis Model) โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ผู้วิจัยอาจจะศึกษารายกรณีหน่วยงานที่ดำเนินการในเรื่องนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งผลการศึกษาจะนำมาใช้กำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่างๆ ภายในรูปแบบ รวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบ หรือตัวแปรเหล่านั้น หรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบ ดังนั้น การพัฒนารูปแบบในขั้นตอนนี้จะต้องอาศัยหลักการของเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญ ซึ่งโดยทั่วไปการศึกษาในขั้นตอนนี้จะมีขั้นตอนย่อยๆ ดังนี้

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำสารสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์ และสังเคราะห์เป็นร่างกรอบความคิดการวิจัย

2. การศึกษาจากบริบทจริง ในขั้นตอนนี้จะดำเนินการได้หลายวิธี ดังนี้

2.1 การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการในปัจจุบันของหน่วยงาน โดยศึกษาความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Stakeholder) ซึ่งวิธีศึกษาอาจจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสอบถาม การสำรวจ การสนทนากลุ่ม เป็นต้น

2.2 การศึกษารายกรณี (Case Study) หรือพหุกรณี หน่วยงานที่ประสบผลสำเร็จหรือมีแนวปฏิบัติที่ดีในเรื่องที่ศึกษา เพื่อนำมาเป็นสารสนเทศที่สำคัญในการพัฒนารูปแบบ

2.3 การศึกษาข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ วิธีศึกษาอาจจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เป็นต้น

3. การจัดทำรูปแบบ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะใช้สารสนเทศที่ได้ในข้อ 1.1 และ 1.2 มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อกำหนดเป็นกรอบความคิดการวิจัย เพื่อนำมาจัดทำรูปแบบ

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ ภายหลังจากที่ได้พัฒนารูปแบบในขั้นตอนแรกแล้ว จำเป็นที่จะต้องทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบดังกล่าว เพราะรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ถึงแม้จะพัฒนาโดยมีรากฐานจากทฤษฎี แนวความคิดรูปแบบของบุคคลอื่น และผลการวิจัยที่ผ่านมา แต่ก็ยังเป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐาน ซึ่งจำเป็นต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ เป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพตามที่มุ่งหวังหรือไม่ การเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์จริง หรือทดลองใช้รูปแบบในสถานการณ์จริง จะช่วยให้ทราบอิทธิพล หรือความสำคัญขององค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรต่างๆ ในรูปแบบผู้วิจัยอาจจะปรับปรุงแบบใหม่ โดยการตัดองค์ประกอบ หรือตัวแปรที่พบว่า ไม่มีอิทธิพลหรือมีความสำคัญน้อยออกจากรูปแบบ ซึ่งจะทำให้ได้รูปแบบที่มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

การทดสอบรูปแบบอาจทำได้ใน 4 ลักษณะ ดังนี้

1. การทดสอบรูปแบบด้วยการประเมินตามมาตรฐานที่กำหนด การประเมินที่พัฒนาโดย The Joint Committee on Standards of Education Evaluation ภายใต้งานดำเนินงานของ Stufflebeam และคณะ ได้นำเสนอหลักการประเมินเพื่อเป็นบรรทัดฐานของกิจกรรมการตรวจสอบรูปแบบ ประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน (สุวิมล ว่องวานิช, 2549: 54-56) ดังนี้

1.1 มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) เป็นการประเมินความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง

1.2 มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ (Utility Standards) เป็นการประเมินการสนองตอบต่อความต้องการของผู้ใช้รูปแบบ

1.3 มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) เป็นการประเมินความเหมาะสมทั้งในด้านกฎหมายและศีลธรรม จรรยา

1.4 มาตรฐานด้านความถูกต้องครอบคลุม (Accuracy Standards) เป็นการประเมินความน่าเชื่อถือ และได้สาระครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการอย่างแท้จริง

2. การทดสอบรูปแบบด้วยการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ การทดสอบรูปแบบในบางเรื่อง ไม่สามารถกระทำได้โดยข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยการประเมินคำพารามิเตอร์ของรูปแบบ หรือการดำเนินการทดสอบรูปแบบด้วยวิธีการทางสถิติ แต่งานวิจัยบางเรื่องนั้นต้องการความละเอียดอ่อน

มากกว่าการได้ตัวเลขแล้วสรุป ซึ่ง ไอส์เนอร์ (Eisner. 1976: 192-193) ได้เสนอแนวคิดของการทดสอบหรือประเมินรูปแบบโดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีแนวคิด ดังนี้

2.1 การประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จะเน้นการวิเคราะห์ และวิจารณ์อย่างลึกซึ้ง เฉพาะในประเด็นที่ถูกพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไป แต่อาจจะผสมผสานกับปัจจัยต่างๆ ในการพิจารณาเข้าด้วยกันตามวิถีดวงของของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับข้อมูลคุณภาพ ประสิทธิภาพและความเหมาะสมของสิ่งที่จะทำการประเมิน

2.2 รูปแบบการประเมินที่เป็นความชำนาญเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องที่จะประเมิน โดยพัฒนามาจากแบบการวิจารณ์งานศิลปะ (Art Criticism) ที่มีความละเอียดอ่อนลึกซึ้ง และต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้นิยาม เนื่องจากเป็นการวัดคุณค่าที่ไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใดๆ และต้องใช้ความรู้ ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง แนวคิดนี้ได้นำมาประยุกต์ใช้ในทางการศึกษาระดับสูงมากขึ้น ทั้งนี้ เพราะเป็นองค์ความรู้เฉพาะสาขา ผู้ที่ศึกษาเรื่องนั้นจริงๆ จึงจะทราบและเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ดังนั้น ในวงการศึกษานิยมนำรูปแบบนี้มาใช้ในเรื่องที่ต้องการความลึกซึ้งและความเชี่ยวชาญเฉพาะ

2.3 รูปแบบที่ใช้ตัวบุคคล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมิน โดยให้ความเชื่อถือ ว่า ผู้ทรงคุณวุฒินั้นเที่ยงตรง และมีดุลพินิจที่ดี ทั้งนี้ มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่างๆ นั้น จะเกิดจากประสบการณ์ และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒินั่นเอง

2.4 รูปแบบที่ยอมให้มีความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิตามอรรถาธิบาย และความถนัดของแต่ละคน นับตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่จะนำมาพิจารณาการบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการ การเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผล การวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนวิธีการนำเสนอ

3. การทดสอบรูปแบบโดยการสำรวจความคิดเห็นของบุคคลที่เกี่ยวข้อง มักจะใช้กับการพัฒนารูปแบบโดยใช้เทคนิคเดลฟาย เมื่อผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบโดยใช้เทคนิคเดลฟายเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในรอบสุดท้ายมาจัดทำเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) เพื่อนำไปสำรวจความคิดเห็นของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ

4. การทดสอบรูปแบบโดยการทดลองใช้รูปแบบ ผู้วิจัยจะนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย มีการดำเนินกิจกรรมอย่างครบถ้วน ผู้วิจัยจะนำข้อค้นพบที่ได้จากการประเมินไปปรับปรุงรูปแบบต่อไป (ศศิธร บัวทอง. 2556: 110-112)

ศศิธร บัวทอง (2556: 113) กล่าวถึง แนวทางการสร้างและพัฒนารูปแบบในการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อนำสารสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์ และสังเคราะห์เป็นร่างกรอบความคิดการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ในปัจจุบันของหน่วยงาน โดยศึกษาความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Stakeholder) ซึ่งใช้วิธีการ สอบถาม การสำรวจ การสนทนากลุ่ม

ขั้นตอนที่ 3 การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ โดยแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้
ระยะที่ 1 การประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จะเน้นการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างลึกซึ้ง
ระยะที่ 2 การทดสอบรูปแบบโดยการทดลอง (ศศิธร บัวทอง. 2556: 113)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ ผู้วิจัย สรุปแนวทางการพัฒนารูปแบบในการวิจัยครั้งนี้ว่า

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อสังเคราะห์เป็นกรอบความคิดวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพ และปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพภายในศูนย์การเรียนรู้ ในสถานประกอบการ โดยศึกษาจากข้อมูลบริบทของศูนย์การเรียนรู้ ข้อมูลมาตรฐานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง สอบถามบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Stakeholder) นำข้อมูลมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดทำ รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบ ประเมินรูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ใน สถานประกอบการ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ประเมิน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

วิสิทธิ์ สังฆะมณี (2549: 130-138) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษา ด้านผู้เรียน โรงเรียนชุมชนบ้านประตูลุย อำเภอดงเจริญ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยใช้กลยุทธ์ในการพัฒนา 2 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์การศึกษาดูงานและการประชุมเชิงปฏิบัติการ ใช้ กิจกรรม จำนวน 6 กิจกรรม คือ กิจกรรมวิเคราะห์ปัญหาและวางแผน กิจกรรมการศึกษาดูงาน กิจกรรมสรุปหลักการ กิจกรรมประชุมย่อย กิจกรรมพัฒนาระบบ และกิจกรรมประเมินผลงานโดยใช้ วิจัยเชิงปฏิบัติการ ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนดำเนินงานพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน ของโรงเรียนชุมชนบ้านประตูลุย ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาปัจจุบัน ปัญหาและแนว ทางแก้ไข และร่วมกันศึกษาดูงานเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่ โรงเรียนจันทน์หวาน ศึกษาการ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดร้อยเอ็ด นำผลที่ได้พัฒนาความรู้ ความเข้าใจมาสรุปเป็นหลักการ จากนั้นเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ พร้อมทั้งแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานด้านมาตรฐาน / ตัวบ่งชี้ ด้าน ผู้เรียน จากนั้นร่วมกันวิเคราะห์ วิพากษ์ เพื่อดำเนินการจัดระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านผู้เรียนในคอมพิวเตอร์ให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ ปัญหาที่พบ คือเอกสารที่นำมารวบรวมยังไม่สมบูรณ์ ทำให้ไม่สามารถจัดทำคู่มือการจัดระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และทำให้ การดำเนินการประเมินผลยังไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งมีการพัฒนาอีกรอบ พบว่า กลยุทธ์การ

ประชุมเชิงปฏิบัติการ ซึ่งมี 2 กิจกรรมที่ยังไม่บรรลุผลคือ กิจกรรมพัฒนาระบบ และกิจกรรมประเมินผลงาน พบว่า การใช้เทคนิคการบริหารแบบเป็นทีมเป็นการกระจายอำนาจ และเปิดโอกาสให้บุคลากรและชุมชนมีส่วนร่วมทำให้ บุคลากรมีความตั้งใจ พร้อมทั้งแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานด้านการจัดระบบประกันคุณภาพมาตรฐาน/ ตัวบ่งชี้ ด้านผู้เรียนและกำหนดสภาพความสำเร็จ จากนั้นร่วมกันวิพากษ์ เพื่อดำเนินการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านผู้เรียนในคอมพิวเตอร์ให้ได้มาตรฐาน และมีคุณภาพ และจัดทำคู่มือการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ทำให้การดำเนินการประเมินผลประสบผลสำเร็จ และทำให้กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้านผู้เรียน และมีความสามารถในการใช้กลยุทธ์และกิจกรรมร่วมกับขั้นตอนของกระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศศิธร บัวทอง (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิธีการดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. การสร้างรูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการศึกษา วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและศึกษาสภาพการปฏิบัติการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้อำนวยการ หัวหน้าฝ่ายประกันคุณภาพ และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม จำนวน 37 แห่ง แห่งละ 10 คน รวมทั้งหมด 370 คน

2. การศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยทดลองใช้ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 1 แห่ง เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบ ใน 4 มิติ

3. ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาต้นสังกัด ในรายงานการประเมินตนเอง (SAR)

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีลักษณะการขับเคลื่อนโดยประยุกต์ใช้วงจร P D C A แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ในแต่ละขั้นตอนมีแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องต่อเนื่องในแต่ละรอบปี

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความเป็นไปได้ เหมาะสม เป็นประโยชน์ และถูกต้องอยู่ในระดับมาก

3. ประสิทธิภาพของรูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของต้นสังกัดสูงกว่าเป้าหมายที่วางไว้

วิเชียร พันเครือบุตร (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยได้ดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์ระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ซึ่งวิเคราะห์จากเอกสาร การสัมภาษณ์ และสังเกตในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 6 แห่ง

ขั้นตอนที่ 2 ร่างระบบต้นแบบ ด้วยวิธีการเดลฟาย จากผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพจำนวน 18 คน

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความเป็นไปได้ และตรวจสอบระบบการประกันคุณภาพภายในต้นแบบของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม จากผู้ปฏิบัติการ จำนวน 8 คน

ผลการศึกษา พบว่า ระบบการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประกอบด้วย 3 ระบบย่อย คือ 1) ระบบการบริหาร 2) ระบบการจัดการคุณภาพ และ 3) ระบบปฏิบัติการคุณภาพ โดยระบบการบริหาร และระบบการจัดการ เป็นระบบสนับสนุน ส่วนระบบปฏิบัติการ เป็นระบบที่เป็นภารกิจหลักของการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุผลตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาระบบปฏิบัติการคุณภาพประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบด้านบริบทและปัจจัยนำเข้า มี 6 ประเด็น ได้แก่ ปรัชญาและการวางแผน โครงสร้างการบริหาร งบประมาณและการจัดบุคลากร หลักสูตร อาจารย์ และนักเรียน

2. องค์ประกอบด้านกระบวนการ มี 5 ประเด็น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การพัฒนานักเรียน การพัฒนาการเรียนการสอน ความสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอก

3. องค์ประกอบด้านผลผลิต ผลลัพธ์ มี 2 ประเด็น ได้แก่ ผลผลิตของโรงเรียนและความมีชื่อเสียงของโรงเรียน

ศิริ ถิอาสนา (2549: 132) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้หลักวิจัยเชิงปฏิบัติการ: กรณีศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ให้เหมาะสมกับบริบทและได้มาตรฐาน โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีวิธีการเน้นการวิจัย แบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 สังเคราะห์มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน

ระยะที่ 2 ศึกษาสภาพระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนโดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นในระยะที่ 1 กับโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง 4 แห่ง

ระยะที่ 3 พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์สถานการณ์ในระยะที่ 2 มาเป็นฐานในการพัฒนาปรับปรุง

ผลการวิจัยพบว่า ระยะที่ 1 องค์ประกอบของระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียนทั้งหมด มี 11 มาตรฐาน 126 ตัวบ่งชี้ นำองค์ประกอบของระบบ ไปสร้างเป็นเครื่องมือ 3 ชุด คือ ชุดที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลเบื้องต้น ชุดที่ 2 แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ ชุดที่ 3 แบบสำรวจผลงานของโรงเรียน เครื่องมือทั้ง 3 ชุดมีค่าดัชนีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ สูงกว่า 0.5 ทุกตัวชี้วัด ระยะที่ 2 พบว่า มีโรงเรียนเพียง 1 แห่ง ที่มีข้อมูลน่าสนใจ ส่วนระยะที่ 3 พบว่า องค์ประกอบของระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสม ควรแก่การพัฒนาปรับปรุง ประกอบด้วย 6 มาตรฐาน 15 ตัวชี้วัด

เมื่อทำการประเมินผลการปฏิบัติงานตามโครงการของตัวชี้วัดต่างๆ พบว่า สามารถปฏิบัติงานได้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จำนวน 11 ตัว จากนั้นได้จัดสัมมนาผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 13 คน เพื่อยืนยัน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเป็นไปได้ของระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับระบบที่พัฒนาขึ้น ว่ามีความเหมาะสมถูกต้องตามหลักวิชา

ศิริ ถิอาสนา (2557: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนารูปแบบการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบการประเมินคุณภาพภายในและสร้างรูปแบบการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระยะที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบการประเมินคุณภาพภายใน

ระยะที่ 3 การประเมินรูปแบบการประเมินคุณภาพภายใน กลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษา ได้แก่ สถานศึกษาระดับประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่ได้รับการประเมินภายนอกในรอบสองในปี 2552 จำนวน 50 โรงเรียน และทดลองใช้รูปแบบที่โรงเรียนบ้านโนนเมืองประชาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และคู่มือการประเมินคุณภาพภายใน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน และทำการสังเคราะห์เนื้อหาสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วยโครงสร้างที่สัมพันธ์กัน 4 องค์ประกอบคือ

1. เป้าหมายของการประเมิน
2. สิ่งที่ต้องประเมินได้แก่ ด้านคุณภาพผู้เรียน ด้านการจัดการศึกษา ด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ด้านอัตลักษณ์ของสถานศึกษา และด้านมาตรการส่งเสริม ตัวบ่งชี้การประเมินได้จาก สิ่งที่ต้องประเมิน 15 มาตรฐาน 65 ตัวบ่งชี้
3. เกณฑ์การตัดสินผลการประเมินมี 5 ระดับ คือ ดีเยี่ยม ดีมาก ดี พอใช้ ปรับปรุง
4. วิธีการประเมิน ประกอบด้วย ผู้เกี่ยวข้องกับการประเมิน และการประเมินตามรูปแบบเสริมพลัง 3 ประสาน

ผลการประเมินรูปแบบการประเมินพบว่า รูปแบบการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้ง 4 องค์ประกอบที่พัฒนาขึ้น มีคุณภาพตามเกณฑ์ คุณภาพงานประเมินทั้งด้านการใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง ในระดับมากที่สุด และผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบทั้ง 4 องค์ประกอบมีคุณภาพในระดับมากที่สุด

ชนม์ชกรณ วรอินทร์ (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: การประเมินแบบเสริมพลัง วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและประเมินรูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดการประเมินแบบเสริมพลัง กลุ่มตัวอย่างในระยะที่ 1 คือผู้บริหาร ครูผู้สอน จำนวน 670 คน บุคลากรทางการศึกษา จำนวน 20 คน ระยะที่ 2 ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญระดับสูง จำนวน 5 คน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการประเมิน และการประกันคุณภาพทางการศึกษา จำนวน 22 คน ระยะที่ 3 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของโรงเรียนวัดลาดเค้าว “ ประชาธิปไตย ” จำนวน 20 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การสอบถาม การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการบันทึกข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ สถิติอนุमान ได้แก่ การทดสอบด้วยค่าที่ ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เหมาะสม ประกอบด้วย 3 มิติหลัก ได้แก่ มิติคุณลักษณะหรือเกณฑ์การประเมิน มิติลักษณะ/วิธีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และมิติการประเมิน ซึ่งแต่ละมิติมีส่วนประกอบที่สัมพันธ์กัน โดยมียุทธวิธีดำเนินการ คือ

1. การฝึกอบรม
2. การให้คำปรึกษา
3. การอำนวยความสะดวก

ผลการประเมินรูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า โครงสร้างขององค์ประกอบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย ด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความชัดเจน ความง่ายต่อการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการประเมินรูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากการนำไปทดลองใช้ พบว่า รูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ มีความเหมาะสม มีความถูกต้อง และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาในระดับมาก

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

สเตลล่า (Stella. 2004: 143-160) ได้ทำวิจัยเรื่อง การประกันคุณภาพภายในการศึกษาทางไกล ในกรณีการแข่งขันในเขตที่อยู่อาศัย (Quality Assurance in Distance Education: The Challenges to Be Addressed) การรวมของเทคโนโลยีในรูปแบบทางการศึกษามีช่องว่างระหว่างนักเรียนเรียนในสถานศึกษา และนักเรียนเรียนนอกสถานศึกษา และมีผลต่อการใช้มาตรฐานในการกระจายการเรียนรู้ ดังนั้นการเรียนทางไกลเป็นหน่วยย่อยของการกระจายการเรียนรู้ โดยเน้นที่นักเรียนอาจจะแบ่งเป็นช่วงเวลา ระยะทางของนักเรียนและผู้สอน รูปแบบใหม่และความหมายที่ได้มาเป็นการรวมกันของการเรียนรู้แบบดั้งเดิมและผลกระทบจากโลกเกี่ยวกับระบบความมั่นคงของชาติ การทำตามกฎหมายของผู้ให้บริการ การป้องกันจากผู้ให้บริการปลอม คุณภาพที่ให้บริการและอื่นๆ องค์ประกอบโดยทั่วไป คือ ความกังวลในคุณภาพ หลายหน่วยงานประกันคุณภาพต้องตอบสนองถึงสิ่งที่จำเป็นพิจารณาเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาทางไกล หลายความคิดที่ว่า การประกันคุณภาพการศึกษาทางไกลเหมือนการใช้การศึกษาแบบดั้งเดิม หลายข้อโต้แย้งที่ว่า การทดสอบสมมติฐานการศึกษาทางไกล และกลไกการประกันคุณภาพในปัจจุบันยังไม่เพียงพอกับคุณภาพของการศึกษาทางไกล งานวิจัยครั้งนี้เน้นด้านการศึกษาทางไกลทำอย่างชัดเจน จากที่ปฏิบัติมาหลายร้อยปี และข้อโต้แย้งการประกันคุณภาพการศึกษาทางไกลที่มีทิศทางที่ต่างกัน

กลุ่มวิจัย GLAT (GLAT Research Group. 2012: 61-70) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบวงจร PDCA ใน T-learning และการประยุกต์ใช้แบบโต้ตอบของดิจิทัล TV โทรทัศน์ดิจิทัล (DTV) มีข้อดีของการสอนและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา DTV จะนำเสนอเป็นสิ่งแปลกใหม่สำหรับผู้ชมและเกี่ยวข้องกับการศึกษา, การสื่อสารโทรคมนาคม และอินเทอร์เน็ตในสภาพแวดล้อมที่ไม่ซ้ำกัน เทคโนโลยีนี้จะช่วยให้การพัฒนาแพลตฟอร์มแบบโต้ตอบการศึกษาที่รู้จักกันเป็นแพลตฟอร์ม T-learning ปัจจุบันมีไม่กี่รุ่น ที่ค่อนข้างที่จะอธิบายกระบวนการที่เกี่ยวข้องใน T-learning เป็นบทความนี้ แสดงรูปแบบวงจรซึ่งจะนำเข้าสู่ความคิดเห็น กระบวนการและข้อกำหนดอื่นๆ มันยังแสดงกรอบทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ T-learning มันอธิบาย PDCA T-learning การนำเสนอรูปแบบ (PDCA คือแผนทำ ตรวจสอบ และการกระทำ) ที่ได้รับการดำเนินในการสร้างต้นแบบของโมดูล (พื้นฐานเครือข่ายไร้สาย) บนพื้นฐานของการสื่อสารโทรคมนาคม โปรแกรมนี้ได้รับการทดสอบในโทรทัศน์ทั่วโลกดิจิทัล (DTTV หรือ DTV) ห้องปฏิบัติการ

วาเฟลต (จาร์ส นองมาก. 2538: 10; อ้างอิงจาก Waflet. 1980) ได้วิจัยเกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพของโรงเรียนในแต่ละระดับ เพื่อใช้เป็นแนวทางให้โรงเรียนถือปฏิบัติ และประเมินคุณภาพในการรับรองคุณภาพการศึกษา จะต้องมีการมีเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน ได้แก่ จุดมุ่งหมาย องค์การบริหาร บริการนักเรียน หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โปรแกรมเสริมหลักสูตร บุคลากรอาคารสถานที่ และการเงิน

เคล (Cele. 2009: unpagged) ได้ศึกษาการบริหารจัดการการดำเนินงานประกันคุณภาพ: การบูรณาการระบบการจัดการคุณภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาในกัวซูลู เนทัล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

ศึกษาการบริหารงานและประสบการณ์ของผู้บริหาร และนักการศึกษาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่กาฬสินธุ์ เน้นไปที่การบูรณาการระบบการจัดการคุณภาพที่มีอยู่ในปัจจุบัน วิธีการวิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงพรรณนา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นผู้บริหารโรงเรียนและนักการศึกษา ได้รวบรวมในปี 2007 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 มีความเห็นสอดคล้องกับการบูรณาการระบบการจัดการคุณภาพโรงเรียนในขณะที่อีกกลุ่มไม่เห็นด้วย อย่างไรก็ตาม ก็ยังคงมีความแตกต่างกัน ผู้ที่เห็นด้วยกับการบูรณาการระบบการจัดการคุณภาพโรงเรียนจะเป็นประโยชน์มาก หากมีการแนะนำ อัตราการก้าวหน้าของนักการศึกษา นักการศึกษาต้องการบูรณาการระบบการจัดการคุณภาพมากกว่าระบบที่ไม่มีความชัดเจน พวกเขาจึงเสนอแนะว่า การบูรณาการระบบจัดการคุณภาพโรงเรียนไม่ควรเกี่ยวข้องกับคำตอบแทนของนักการศึกษา ซึ่งอาจจะทำลายความน่าเชื่อถือของการบูรณาการระบบการจัดการคุณภาพการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 การสร้างมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ
 - 2.2 แบบสอบถาม
3. เก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกผู้ที่เกี่ยวข้องกับศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ได้แก่ ผู้บริหารศูนย์การเรียนรู้ ระดับผู้จัดการศูนย์ จำนวน 1 คน จาก 1 ศูนย์ โดยเลือกแบบเจาะจง ใช้ประชากรของศูนย์การเรียนรู้ จำนวน 21 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การสร้างมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ด้วยขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาหลักการ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษารวมทั้ง มาตรฐานการศึกษา ซึ่งได้แก่ มาตรฐานการอาชีวศึกษา และมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถานศึกษาเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา และศึกษาสภาพการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพภายในของศูนย์การเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา และสภาพการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพ มาสังเคราะห์ และจัดทำร่างมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการจัดประชุม เพื่อกำหนดมาตรฐาน

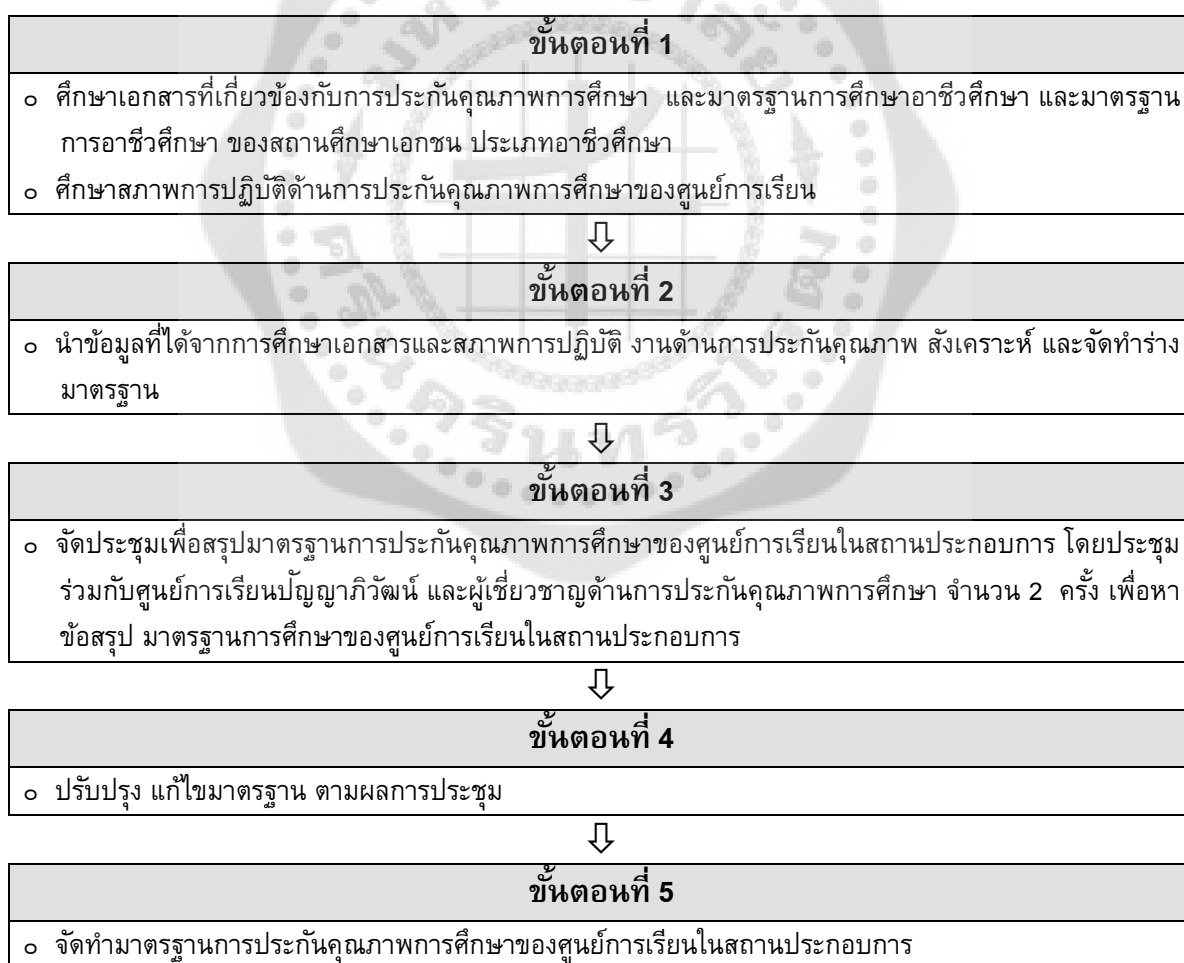
3.1 ประสานงานกับศูนย์การเรียนรู้ปัญญาวัฒน์ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนัดหมายกำหนดการประชุม โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญและผู้เข้าร่วมประชุม ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้จัดการศูนย์การเรียนรู้ และเจ้าหน้าที่ศูนย์การเรียนรู้

3.2 นำเสนอร่างมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ และร่วมอภิปราย

3.3 สรุปมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ที่ได้การประชุม

ขั้นตอนที่ 4 ปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ตามผลการประชุม

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ซึ่งจากขั้นตอนดังกล่าว สามารถเขียนแผนภาพได้ดังนี้

ภาพประกอบ 3 แสดงขั้นตอนการสร้างมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

2.2 แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้จากการประชุมร่วมกับศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์ ในการสรุปมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ และนำมาตราฐานดังกล่าว มาจัดทำแบบสอบถาม เพื่อศึกษาความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ โดยแบบสอบถามมีรายละเอียด ดังนี้

แบบสอบถาม เพื่อศึกษาความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ จำนวน 1 ฉบับ แยกเป็น 3 ตอน โดยมีลักษณะดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปหรือบริบทของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ โดยให้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไป หรือบริบทของศูนย์การเรียนรู้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานการประกันคุณภาพศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ จำนวน 6 มาตรฐาน 16 ตัวบ่งชี้ โดยทุกข้อมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท ซึ่งมีความหมายดังต่อไปนี้

ระดับ 1 หมายถึง ผู้จัดการศูนย์มีระดับความคิดเห็นหรือตรงกับสภาพความเป็นจริงในระดับน้อยที่สุด

ระดับ 2 หมายถึง ผู้จัดการศูนย์มีระดับความคิดเห็นหรือตรงกับสภาพความเป็นจริงในระดับน้อย

ระดับ 3 หมายถึง ผู้จัดการศูนย์มีระดับความคิดเห็นหรือตรงกับสภาพความเป็นจริงในระดับปานกลาง

ระดับ 4 หมายถึง ผู้จัดการศูนย์มีระดับความคิดเห็นหรือตรงกับสภาพความเป็นจริงในระดับมาก

ระดับ 5 หมายถึง ผู้จัดการศูนย์มีระดับความคิดเห็นหรือตรงกับสภาพความเป็นจริงในระดับมากที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

สำหรับตัวแปรปัจจัยที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ใช้เกณฑ์การแปลความหมายตามแนวทางของเบส (Best, 1983 อ้างอิงจากไพวัน ดวงพะจัน. 2550) มีรายละเอียด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ความคิดเห็นต่อเรื่องนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ความคิดเห็นต่อเรื่องนั้นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ความคิดเห็นต่อเรื่องนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ความคิดเห็นต่อเรื่องนั้นอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ความคิดเห็นต่อเรื่องนั้นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยแบบสอบถามในตอนี่ 2 นี้ แบ่งออกเป็น 6 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านวิชาการ

มาตรฐานที่ 2 ด้านการพัฒนาผู้เรียน

มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน

มาตรฐานที่ 4 ด้านการเงิน/งบประมาณ/ทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 5 ด้านบริหารและการจัดการ

มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

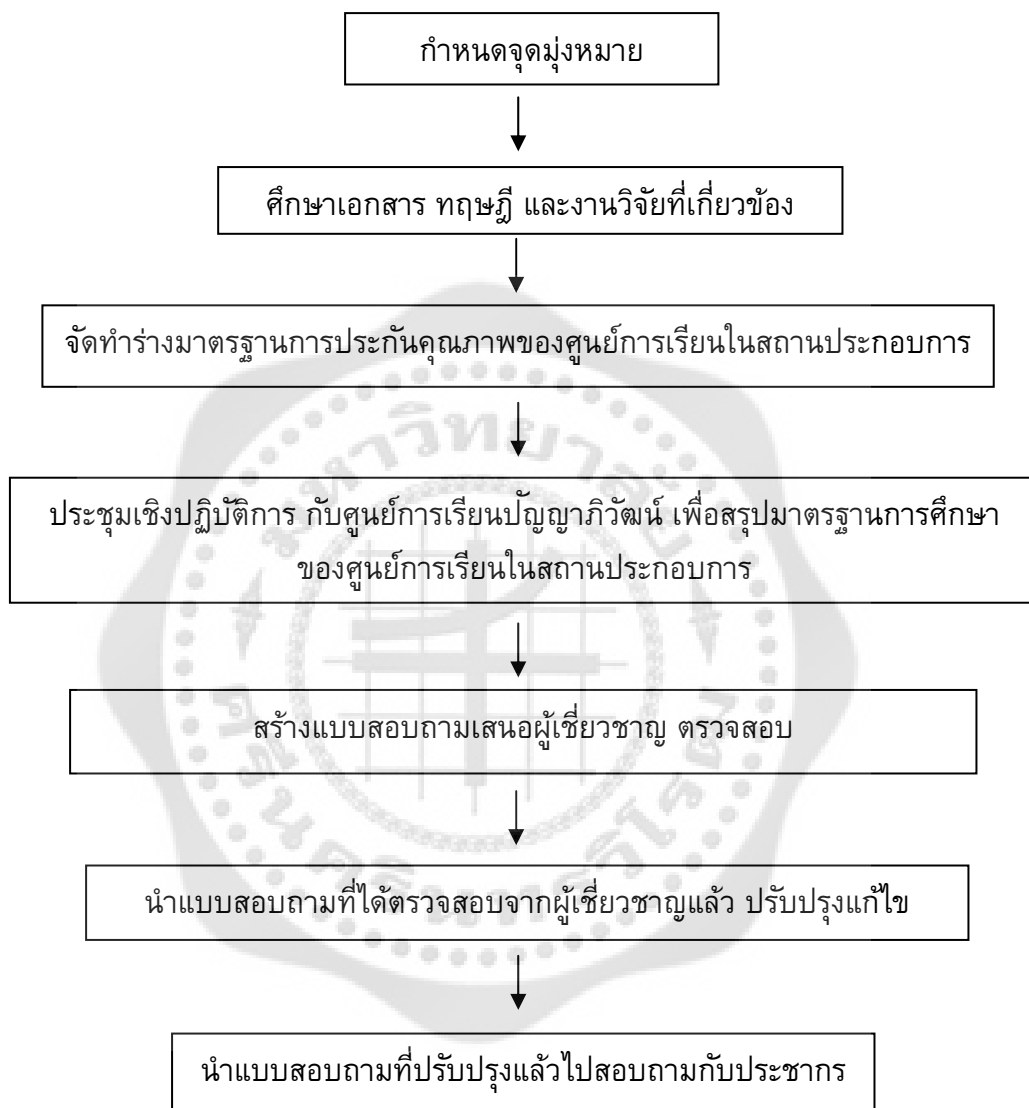
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งมาตรฐานการศึกษา ซึ่งได้แก่ มาตรฐานการอาชีวศึกษา และมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถานศึกษาเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา และกำหนดจุดมุ่งหมายของการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อสร้างแบบสอบถาม
3. จัดทำร่างมาตรฐานการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ
4. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ กับศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อหาข้อสรุป มาตรฐานการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ
5. นำผลสรุปของมาตรฐานที่ได้จากการประชุม ไปดำเนินการสร้างแบบสอบถาม
6. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณวุฒิ มีความรู้ ประสบการณ์ และมีความเชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ซึ่งมีคุณสมบัติด้านการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งมีคุณวุฒิการศึกษาอย่างน้อยระดับปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยซึ่งมีคุณวุฒิการศึกษาอย่างน้อยระดับปริญญาโท ดังนี้

1) ดร.คมสร วังษ์รักษา	รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
2) อาจารย์โอภาส สุขหวาน	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3) นายวัฒน์ เผือกเสริฐ	ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์

ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป

7. นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขตามจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แก้ไขเสร็จสมบูรณ์แล้ว นำไปสอบถาม กับผู้จัดการศูนย์การเรียนรู้ปัญญาวัฒน์ทุกศูนย์ จำนวน 20 ศูนย์
จากขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
ดังภาพประกอบนี้

ภาพประกอบ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลกับผู้จัดการศูนย์การเรียนรู้ปัญญาวัฒน์

2. ขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้ปัญญาวิวัฒน์ เพื่อเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากร

3. ผู้วิจัยจัดเตรียมแบบสอบถามเท่ากับจำนวนประชากร จำนวน 20 ชุด และจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ พร้อมสอจดซองตอบกลับ เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามจัดส่งแบบสอบถามกลับมายังผู้วิจัย

4. ผู้วิจัย นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่เก็บได้จากประชากร บันทึกข้อมูลเข้าไปในโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อนำไปทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากแบบสอบถาม ความเหมาะสมของการใช้มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังต่อไปนี้

- 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน หรือตัวบ่งชี้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน หรือตัวบ่งชี้ที่อยู่ในระดับมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน หรือตัวบ่งชี้ที่อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน หรือตัวบ่งชี้ที่อยู่ในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน หรือตัวบ่งชี้ที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Corrected Item-Total Correlation)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

2.1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)

2.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาการพัฒนา รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ โดยผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามกับประชากรที่เป็นบุคลากรทางการศึกษาของศูนย์การเรียนปัญญาภิวัฒน์ ระดับผู้จัดการศูนย์ จำนวนทั้งสิ้น 20 ศูนย์ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ได้ผลดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ

จากการประชุมกับศูนย์การเรียนปัญญาภิวัฒน์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อหาข้อสรุป มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ ซึ่งได้ผลสรุปมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมกับบริบทของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ มีจำนวน 6 มาตรฐาน 16 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านวิชาการ

1. ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน และการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การใช้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนมีการใช้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

2. ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ขึ้นไป

คำอธิบาย: จำนวนผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ของหลักสูตรที่ใช้ เทียบกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนทั้งหมด ยกเว้นผู้เรียนที่ออกกลางคัน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทียบกับแรกเข้า

คำอธิบาย: จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาเทียบกับจำนวนผู้เรียนแรกเข้าของรุ่น

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ

คำอธิบาย: จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานฝีมือสั้หลักสูตรของสถานประกอบการ เทียบกับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อผู้เรียน

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนรู้มีการประเมินความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อผู้เรียน 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และด้านสมรรถนะวิชาชีพ

คุณภาพของผู้เรียน 3 ด้าน คือ

1. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรม ลักษณะนิสัยและทักษะทางปัญญา
2. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนา การเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนางาน
3. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพ

มาตรฐานที่ 2 ด้านการพัฒนาผู้เรียน

1. ด้านบริการและสวัสดิการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 จัดสถานที่ ถูกสุขลักษณะ และมีระบบความปลอดภัยที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของศูนย์การเรียนรู้

คำอธิบาย: นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนศูนย์การเรียนรู้มีการจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน มีการจัดสถานที่ที่เหมาะสม มีบริการด้านอื่นๆ ที่จำเป็น มีระบบสาธารณสุขปลอดภัย มีระบบรักษาความปลอดภัย

2. ด้านการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 มีการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียน

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนรู้มีการดูแลผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ทั้งการแต่งตั้งครูที่ปรึกษา การประชุมผู้ปกครอง รวมทั้งโครงการ กิจกรรมในการดูแลและสนับสนุนผู้เรียน

3. ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผู้เรียนทุกระดับมีคุณลักษณะตามที่สถานศึกษา (ศูนย์การเรียนรู้) และสถานประกอบการกำหนด

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนรู้มีการพัฒนาตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามที่สถานศึกษาและสถานประกอบการกำหนด

มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 คุณภาพในการบริหารจัดการโครงการวิชาชีพของผู้เรียน

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนรู้มีการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนจัดทำโครงการ/โครงงานวิชาชีพ และจัดให้มีการประกวด การแสดงและเผยแพร่ผลงาน

มาตรฐานที่ 4 ด้านการเงิน / งบประมาณ / ทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระดับคุณภาพในการจัดสรรงบประมาณ

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนรู้มีการบริหารการเงินและงบประมาณ สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการประจำปี

มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารและการจัดการ

1. ด้านการบริหารและการจัดการ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และภาวะผู้นำ

คำอธิบาย: ผู้บริหารศูนย์การเรียนรู้มีการบริหารงานตามนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด โดยใช้ภาวะผู้นำและการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง (ผู้บริหารศูนย์การเรียนรู้ หมายถึง ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้ ผู้จัดการฝ่าย ผู้จัดการศูนย์การเรียนรู้)

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การใช้ฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการ

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนรู้มีระบบข้อมูลสารสนเทศและมีระบบสำรองข้อมูลสารสนเทศ เพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล โดยมีข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลอื่นที่จำเป็นสำหรับศูนย์การเรียนรู้ โดยข้อมูล

2. ด้านการพัฒนาครูและบุคลากร

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 จำนวนชั่วโมงของครูและบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนรู้มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายในศูนย์การเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 การกำกับติดตาม ประเมินผล อย่างเป็นระบบ

คำอธิบาย: ผู้บริหารศูนย์การเรียนรู้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผล อย่างเป็นระบบและ

ต่อเนื่อง

มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระดับคุณภาพใน ระบบการประกันคุณภาพภายใน

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนรู้จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนามาตรฐานการศึกษา ประกอบด้วย การประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐาน

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนรู้มีการดำเนินงานตามมาตรฐานศูนย์การเรียนรู้ และแสดงถึงคุณภาพของการดำเนินงานในแต่ละตัวบ่งชี้ โดยมีผลการตัดสินของตัวบ่งชี้ได้ตามเกณฑ์สูงสุด 3 คะแนน ในระดับดี

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า วิจัยนำเสนอแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานหรือบริบททั่วไปของศูนย์การเรียนรู้

ตอนที่ 2 เป็นการสอบถามความเหมาะสมของมาตรฐานการประกันคุณภาพในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ซึ่งมาตรฐานดังกล่าว เป็นผลที่ได้จากการประชุมร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และร่วมกับศูนย์การเรียนรู้ โดยแบบสอบถามตอนนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท

ตอนที่ 3 สอบถามปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

ตอนที่ 4 สรุปผลรูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมของมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลพื้นฐานหรือบริบททั่วไปของศูนย์การเรียนรู้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน หรือบริบททั่วไปของศูนย์การเรียนรู้ พบว่า ศูนย์การเรียนรู้ โดยส่วนใหญ่ มีพื้นที่เป็นอาคารพาณิชย์ จำนวน 3 – 5 คูหา และตั้งอยู่ในเขตชุมชน หากเป็นศูนย์การเรียนรู้ที่อยู่ในต่างจังหวัด ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง ของจังหวัดนั้นๆ ด้วยเหตุผลของความสะดวกในการเดินทาง ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด เช่น สะดวกต่อการเดินทางของ ทั้งนักเรียน, บุคลากรทางการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้, บุคลากรทางการศึกษาของสถานประกอบการ ตลอดจนผู้ประกอบการหรือ คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องการเข้าเยี่ยมชม หรือตรวจเยี่ยม หรือศึกษาดูงานของศูนย์การเรียนรู้

สำหรับจำนวนบุคลากรทางการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ แต่ละศูนย์จะมีจำนวนบุคลากรทางการศึกษา 5-7 คนต่อหนึ่งศูนย์ ซึ่งคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี สำหรับจำนวนนักเรียนในศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ซึ่งเปิดสอนในระดับชั้น ปวช. โดยเฉลี่ยแต่ละศูนย์จะมีจำนวนนักเรียน ศูนย์ละ 150-250 คน

ตอนที่ 2 สอบถามความเหมาะสมของมาตรฐานการประกันคุณภาพในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานแต่ละด้าน กับประชากร คือ ผู้จัดการศูนย์การเรียนรู้ จำนวน 21 คน โดยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท พบว่า ความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 6 มาตรฐาน 16 ตัวบ่งชี้ ซึ่งทุกมาตรฐานมีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก โดยสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

ค่าสถิติ เพื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานแต่ละด้าน ทั้ง 6 มาตรฐาน พบว่า ทุกมาตรฐานมีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ซึ่งมาตรฐานที่มีค่าความเหมาะสมในการใช้มากที่สุดคือ มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน มีค่าความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก และมาตรฐานที่มีค่าความเหมาะสมในการใช้น้อยที่สุด คือ มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน อยู่ในระดับปานกลาง รายละเอียดปรากฏ ในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงค่าสถิติ เพื่อพิจารณาแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานแต่ละด้าน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
มาตรฐานที่ 1 ด้านวิชาการ	4.42	.360	มาก
มาตรฐานที่ 2 ด้านการพัฒนาผู้เรียน	4.18	.556	มาก
มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน	4.45	.686	มาก
มาตรฐานที่ 4 ด้านการเงิน/งบประมาณ/ทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนรู้	3.85	.587	มาก
มาตรฐานที่ 5 ด้านบริหารและการจัดการ	4.06	.435	มาก
มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	3.45	.510	ปานกลาง
รวม	4.07	3.99	มาก

จากตาราง 1 แสดงค่าสถิติ เพื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานแต่ละด้านพบว่า ทุกมาตรฐานมีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, $S.D = .399$) โดยพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน ได้ดังนี้ มาตรฐานที่ 1 ด้านวิชาการ มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, $S.D = .360$) มาตรฐานที่ 2 ด้านการพัฒนาผู้เรียน มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, $S.D = .556$) มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, $S.D = .686$) มาตรฐานที่ 4 ด้านการเงิน / งบประมาณ / ทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนรู้ มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, $S.D = .587$) มาตรฐานที่ 5 ด้านบริหารและการจัดการ มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$, $S.D = .435$) มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$, $S.D = .510$)

ตาราง 2 แสดงค่าสถิติ เพื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน ที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาตรฐานที่ 1 ด้านวิชาการ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
มาตรฐานที่ 1 ด้านวิชาการ			
1. ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน และการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย			
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การใช้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ	4.25	.444	มาก
2. ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน			
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ขึ้นไป	4.60	.503	มากที่สุด
ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทียบกับแรกเข้า	4.30	.470	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ	4.50	.513	มากที่สุด
ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อผู้เรียน	4.45	.510	มาก
รวม	4.42	.360	มาก

จากตาราง 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ พบว่า มาตรฐานที่ 1 ด้านวิชาการ มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D = .360) โดยข้อ 1.1 ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน และการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีตัวบ่งชี้ คือ การใช้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ มีค่าความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D = .444) ส่วนด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน มี 4 ตัวบ่งชี้ โดยมีค่าความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน ระดับมากที่สุด 2 ตัวบ่งชี้ คือ ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ขึ้นไป ($\bar{X} = 4.60$, S.D = .503) และร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.50$, S.D = .513) ส่วนค่าความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมากมี 3 ตัวบ่งชี้ คือ ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทียบกับแรกเข้า ($\bar{X} = 4.30$, S.D = .470) และระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อผู้เรียน ($\bar{X} = 4.45$, S.D = .510)

ตาราง 3 แสดงค่าสถิติ เพื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน ที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาตรฐานที่ 2 ด้านการพัฒนาผู้เรียน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
มาตรฐานที่ 2 ด้านการพัฒนาผู้เรียน			
1. ด้านบริการและสวัสดิการ			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 จัดสถานที่ถูกสุขลักษณะ และมีระบบความปลอดภัยที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของศูนย์การเรียนรู้	3.85	.671	มาก
2.ด้านการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียน			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 มีการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียนที่เป็นระบบ	4.25	.639	มาก
3. การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผู้เรียนทุกระดับมีคุณลักษณะตามที่สถานศึกษา (ศูนย์การเรียนรู้) และสถานประกอบการกำหนด	4.45	.686	มาก
รวม	4.18	.556	มาก

จากตาราง 3 พิจารณาเป็นรายมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ พบว่า มาตรฐานที่ 2 ด้านการพัฒนาผู้เรียน มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D = .556) โดยข้อ 2.1 ด้านการบริการและสวัสดิการ ตัวบ่งชี้ เรื่องจัดสถานที่ ถูกสุขลักษณะ และมีระบบความปลอดภัยที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของศูนย์การเรียนรู้ มีค่าความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D = .671) ด้านการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียน ตัวบ่งชี้เรื่องมีการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่เป็นระบบ มีค่าความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D = .639) ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตัวบ่งชี้เรื่อง ผู้เรียนทุกระดับมีคุณลักษณะตามที่สถานศึกษา (ศูนย์การเรียนรู้) และสถานประกอบการกำหนด มีค่าความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D = .686)

ตาราง 4 แสดงค่าสถิติ เพื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน ที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน			
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 คุณภาพในการบริหารจัดการโครงการวิชาชีพของผู้เรียน	4.45	.686	มาก
รวม	4.45	.686	มาก

จากตาราง 4 พิจารณาเป็นรายมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ พบว่า มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D = .686) มีตัวบ่งชี้ เรื่องคุณภาพในการบริหารจัดการโครงการวิชาชีพของผู้เรียน มีค่าความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D = .686)

ตาราง 5 แสดงค่าสถิติ เพื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน ที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาตรฐานที่ 4 ด้านการเงิน/งบประมาณ/ทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนรู้

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
มาตรฐานที่ 4 ด้านการเงิน/งบประมาณ/ทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนรู้			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระดับคุณภาพในการจัดสรรงบประมาณ	3.85	.587	มาก
รวม	3.85	.587	มาก

จากตาราง 5 พิจารณาเป็นรายมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ พบว่า มาตรฐานที่ 4 ด้านการเงิน/งบประมาณ/ทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนรู้ มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D = .587) มีตัวบ่งชี้ คือระดับคุณภาพในการจัดสรรงบประมาณ มีค่าความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D = .587)

ตาราง 6 แสดงค่าสถิติ เพื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน ที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาตรฐานที่ 5 ด้านบริหารและการจัดการ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
มาตรฐานที่ 5 ด้านบริหารและการจัดการ			
1. ด้านการบริหารและการจัดการ			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และภาวะผู้นำ	4.55	.686	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การใช้ฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการ	4.05	.510	มาก
2. การพัฒนาครูและบุคลากร			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 จำนวนชั่วโมงของครูและบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา	3.85	.587	มาก
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 การกำกับติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ	3.80	.696	มาก
รวม	4.06	.435	มาก

จากตาราง 6 พิจารณาเป็นรายมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ พบว่า มาตรฐานที่ 5 ด้านบริหารและการจัดการ มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, $S.D = .435$) โดยข้อ 5.1 ด้านการบริหารและการจัดการ มี 2 ตัวบ่งชี้ คือ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และภาวะผู้นำ มีค่าความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานในระดับมาก ($\bar{X} = 4.55$, $S.D = .686$) และการใช้ฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการมีค่าความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, $S.D = .587$) ข้อ 5.2 ด้านการพัฒนาครูและบุคลากร มี 2 ตัวบ่งชี้ คือ จำนวนชั่วโมงของครูและบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา มีค่าความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, $S.D = .587$) และตัวบ่งชี้เรื่องการกำกับติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ มีค่าความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $S.D = .696$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน ที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา			
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระดับคุณภาพในระบบการประกันคุณภาพภายใน	3.45	.510	ปานกลาง
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐาน	3.45	.510	ปานกลาง
รวม	3.45	.510	ปานกลาง

จากตาราง 7 พิจารณาเป็นรายมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ พบว่า มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$, S.D = .510) โดยมี 2 ตัวบ่งชี้ คือ ระดับคุณภาพในระบบการประกันคุณภาพภายใน มีค่าความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$, S.D = .510) และระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐาน มีค่าความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$, S.D = .510)

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

จากการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ โดยรวม ทั้ง 6 มาตรฐาน พบว่า ทุกมาตรฐานยังคงพบปัญหาและอุปสรรค ซึ่งสามารถสรุปปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ แต่ละมาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านวิชาการ พบว่า นักเรียนมีความสนใจในการเรียนการสอนน้อย เนื่องจากจัดการเรียนการสอนโดยระบบการเรียนการสอนทางไกลผ่านดาวเทียม แบบ 2 ทาง (2 Ways Video Conference) มิใช่การเรียนการสอนโดยครูผู้สอนสอนในชั้นเรียนโดยตรง แม้จะเป็นการส่งสัญญาณผ่านดาวเทียมแบบ real time แต่ก็พบปัญหาเรื่องการรับ และส่งสัญญาณ เช่นการ Delay หรือ ระบบรับ-ส่งสัญญาณ ขัดข้อง ดังนั้น บางครั้งหากเกิดข้อสงสัย นักเรียนไม่สามารถโต้ตอบกับครูผู้สอนได้โดยตรงและทันที นักเรียนจึงมีความสนใจในการเรียนลดลง และหากครูผู้สอนไม่มีเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ ยิ่งทำให้นักเรียนขาดความสนใจเพิ่มมากขึ้น ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนจึงลดลง

มาตรฐานที่ 2 ด้านการพัฒนาผู้เรียน เนื่องจากศูนย์การเรียนจัดการเรียนการสอนแบบทวิภาคี ซึ่งเป็นการเรียนการสอนที่เน้นหนักทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติ เพราะใน 1 ภาคเรียน จะแบ่งเป็นภาคทฤษฎี ใช้เวลาเรียน จำนวน 3 เดือนในศูนย์ การเรียน และภาคปฏิบัติ เป็นการฝึกปฏิบัติงานจริง ณ สถานประกอบการ จำนวน 3 เดือน ดังนั้น นักเรียนต้องมีความขยัน อดทน มากกว่าหลักสูตร ปวช. ที่มีใช้ระบบทวิภาคี ทำให้การจัดกิจกรรมอื่นๆ ที่เป็นการพัฒนาผู้เรียน อาจลดน้อยลง เพราะนักเรียนมีความเหนื่อยล้าจากการฝึกปฏิบัติงานจริงที่ ร้านเซเว่นอีเลฟเว่น และในการเรียนภาคทฤษฎี 3 เดือน จึงต้องเน้นหนักการเรียนการสอนทางด้านวิชาการมากกว่าการเรียนระดับปวช.ปกติที่ไม่ใช่ระบบทวิภาคี ดังนั้น นักเรียนจึงต้องขยันและอดทน มากขึ้น แต่ความได้เปรียบของนักเรียนในระบบทวิภาคี คือการได้รับประสบการณ์จริงในการฝึกปฏิบัติงาน ดังนั้น เมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษาและได้ทำงานจริง จึงมีความแข็งแกร่ง และอดทนสูง และสามารถปฏิบัติงานได้ดี รู้ระบบงานต่างๆ ในองค์กรได้รวดเร็ว

มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน พบปัญหาอุปสรรค คือ สภาพทั่วไปของศูนย์การเรียน ยังไม่เอื้ออำนวยในการสร้างองค์ความรู้ เช่น ห้องสมุดมีหนังสือ และอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน ไม่มีสนามให้นักเรียนได้จัดกิจกรรมสันทนาการ ประจวบกับการเรียนการสอนที่เข้มข้นทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติ ทำให้นักเรียนมีเวลาเหลือในการดำเนินกิจกรรมอื่นในการสร้างองค์ความรู้ได้น้อย เหล่านี้เป็นต้น

มาตรฐานที่ 4 ด้านการเงิน/งบประมาณ/ทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนรู้อุปสรรคโดยหลัก คือ ศูนย์การเรียนต้องเบิก – จ่ายงบประมาณจากส่วนกลางเท่านั้น จึงทำให้มีความล่าช้าในการดำเนินการ

มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารและการจัดการ พบปัญหาอุปสรรคโดยหลัก คือ มีขั้นตอนกระบวนการบริหารงานที่ซ้ำซ้อน และจำนวนบุคลากรในการดำเนินงานมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน

มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา พบปัญหาอุปสรรค คือ บุคลากรมีความเข้าใจ ความชำนาญในด้านการประกันคุณภาพน้อย และการดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง

ตอนที่ 4 สรุปผลรูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ

จากกระบวนการและวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา และมาตรฐานการศึกษาอาชีวศึกษา (มาตรฐานการประกันคุณภาพของ สอศ.) มาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถานศึกษาเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา (มาตรฐานการประกันคุณภาพของ สช.) และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและสภาพการปฏิบัติ งานด้านการประกันคุณภาพ มาสังเคราะห์ และจัดทำร่างมาตรฐานการศึกษาของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ จากนั้นจึงได้ประชุมเพื่อสรุปมาตรฐานการศึกษาของศูนย์การเรียนในสถาน

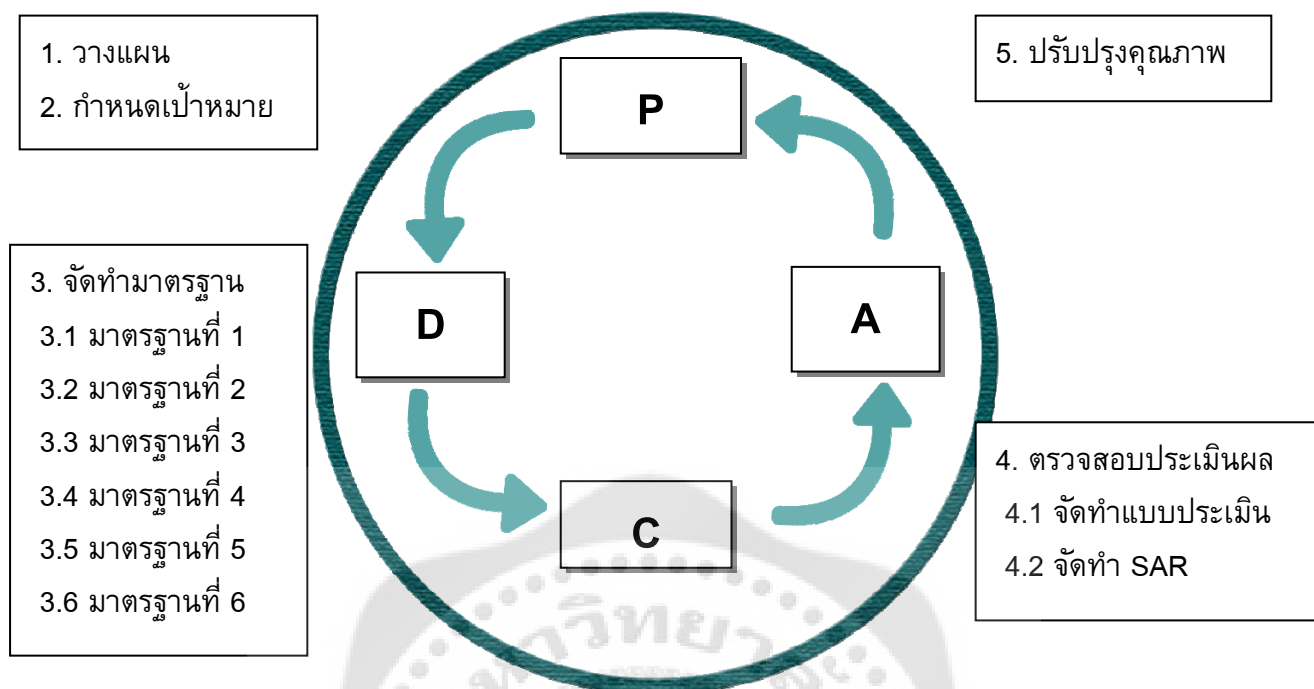
ประกอบการ และปรับปรุง แก้ไขมาตรฐาน ตามผลการประชุม จนเป็นผลให้ได้มาตรฐานการศึกษา ของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ และนำมาตรฐานดังกล่าว ไปดำเนินการจัดทำเครื่องมือ เพื่อดำเนินการวิจัย โดยเครื่องมือดังกล่าว เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของมาตรฐาน การศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ จำนวน 6 มาตรฐาน 16 ตัวบ่งชี้ ซึ่งได้รับการ ตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนั้น ผู้วิจัย จึงขอสรุปผลรูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ด้วยกระบวนการ PDCA ดังนี้

P (Plan) ขั้นวางแผน และกำหนดเป้าหมายในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ คือ การระดมความคิดของบุคลากรทางการศึกษา ของศูนย์การเรียนรู้ เพื่อกำหนดวิธีการดำเนินการ กำหนดเป้าหมาย กำหนดวิธีการตรวจสอบและ ประเมินผล

D (Do) ขั้นจัดทำมาตรฐาน และดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การ เรียนในสถานประกอบการ คือ บุคลากรทางการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ร่วมมือกัน ลงมือปฏิบัติ โดยการดำเนินการจัดทำมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ และดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษา

C (Check) ขั้นตรวจสอบประเมินผล จัดทำแบบประเมิน และจัดทำรายงานการประเมิน ตนเอง (Self Assessment Report: SAR) โดยการตรวจสอบว่า เมื่อบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติ ตามแผนที่กำหนด และตามมาตรฐานที่กำหนดแล้ว ผลลัพธ์เป็นอย่างไร พบปัญหาอุปสรรค อย่างไร และสามารถแก้ไขปัญหาได้หรือไม่

A (Act) ขั้นปรับปรุงคุณภาพ คือ การนำผลการประเมิน มาดำเนินการปรับปรุงพัฒนางาน และต้องแสวงหาวิธีดำเนินการใหม่ๆ ให้เหมาะสมกว่าเดิม เพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ เพื่อเป็นการพัฒนาองค์กรให้ดียิ่งๆ ขึ้นไปอย่าง ต่อเนื่อง

ภาพประกอบ 5 รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ โดยมีตัวแปรต้นคือ มาตรฐานการศึกษาของ 2 หน่วยงาน คือ มาตรฐานการอาชีวศึกษา และมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถานศึกษาเอกชนประเภทอาชีวศึกษานำมาสังเคราะห์ เพื่อให้ได้ตัวแปรตาม คือ รูปแบบมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

ความมุ่งหมายของการวิจัย และวิธีค้นคว้าวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ เพื่อพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกผู้ที่เกี่ยวข้องกับศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ได้แก่ ผู้บริหารศูนย์การเรียนรู้ ระดับผู้จัดการศูนย์ จำนวน 21 คน โดยเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม เพื่อศึกษาความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปหรือบริบทของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ โดยให้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไป หรือบริบทของศูนย์การเรียนรู้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ จำนวน 6 มาตรฐาน 16 ตัวบ่งชี้ โดยทุกข้อมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยเริ่มจากขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลกับผู้จัดการศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์ จากนั้นขอหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์ เพื่อเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากร คือผู้จัดการศูนย์การเรียนรู้ ทั้ง 20 ศูนย์ จากนั้นจึงจัดเตรียมแบบสอบถามเท่ากับจำนวนประชากร และจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ พร้อมสอจดซองตอบกลับ เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามจัดส่งแบบสอบถามกลับมายังผู้วิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานหรือบริบททั่วไปของศูนย์การเรียนรู้

ตอนที่ 2 เป็นการสอบถามความเหมาะสมของมาตรฐานการศึกษาในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ว่ามาตรฐานการประกันคุณภาพที่ได้จากการประชุมร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพ และร่วมกับศูนย์การเรียนรู้มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใดในการใช้มาตรฐานแต่ละด้าน โดยแบบสอบถามตอนนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ท

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

ตอนที่ 4 สรุปผลรูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

สรุปผลการวิจัย

จากการประเมินผลการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และได้ทำการวิจัยไว้ สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. จากประชากร คือ บุคลากรทางการศึกษา ระดับผู้จัดการศูนย์การเรียนรู้ จำนวน 21 คน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน หรือบริบททั่วไปของศูนย์การเรียนรู้ พบว่า ศูนย์การเรียนรู้โดยส่วนใหญ่ มีพื้นที่เป็นอาคารพาณิชย์ จำนวน 3 – 5 คูหา และตั้งอยู่ในเขตชุมชน หากเป็นศูนย์การเรียนรู้ที่อยู่ในต่างจังหวัด ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง ของจังหวัดนั้นๆ ด้วยเหตุผลของความสะดวกในการเดินทาง ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด เช่น สะดวกต่อการเดินทางของทั้งนักเรียน, บุคลากรทางการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้, บุคลากรทางการศึกษาของสถานประกอบการ ตลอดจนผู้ปกครองหรือ คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องการเยี่ยมชม หรือตรวจเยี่ยม หรือศึกษาดูงานศูนย์ การเรียนรู้

สำหรับจำนวนบุคลากรทางการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ แต่ละศูนย์จะมีจำนวน 5 – 7 คน ต่อหนึ่งศูนย์ คุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี สำหรับจำนวนนักเรียนในศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ซึ่งเปิดสอนในระดับชั้น ปวช. โดยเฉลี่ยแต่ละศูนย์จะมีจำนวนนักเรียน ศูนย์ละ 150-250 คน

ตอนที่ 2 ผลสรุปความเหมาะสมของมาตรฐานการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ ในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานทุกด้าน เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่า ทุกมาตรฐานมีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, $S.D = .399$) ซึ่งมาตรฐานที่มีค่าความเหมาะสมในการใช้มากที่สุดคือ มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน มีค่าความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, $S.D = .686$) และมาตรฐานที่มีค่าความเหมาะสมในการใช้น้อยที่สุด คือ มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$, $S.D = .510$) หากพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน ได้ดังนี้ มาตรฐานที่ 1 ด้านวิชาการ มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, $S.D = .360$) มาตรฐาน ที่ 2 ด้านการพัฒนาผู้เรียนมีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, $S.D = .556$) มาตรฐานที่ 4 ด้านการเงิน / งบประมาณ / ทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนรู้ มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, $S.D = .587$) มาตรฐานที่ 5 ด้านบริหารและการจัดการ มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, $S.D = .435$)

ตอนที่ 3 สอบถามปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ โดยรวม ทั้ง 6 มาตรฐาน ซึ่งพบว่า ทุกมาตรฐานยังคงพบปัญหาและอุปสรรค ซึ่งสามารถสรุปปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของศูนย์การเรียนรู้ แต่ละมาตรฐาน ดังนี้ มาตรฐานที่ 1 ด้านวิชาการ พบว่า นักเรียนมีความสนใจในการเรียนการสอนน้อย เนื่องจากจัดการเรียนการสอนโดยระบบการเรียนการสอนทางไกลผ่านดาวเทียม แบบ 2 ทาง (2 Ways Video Conference) ปัญหาเรื่องการรับ และส่งสัญญาณ เช่นการ Delay หรือ ระบบรับ-ส่งสัญญาณ ขัดข้อง ซึ่งปัญหาเหล่านี้ อาจส่งผลให้ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนจึงลดลง มาตรฐานที่ 2 ด้านการพัฒนาผู้เรียน เนื่องจากศูนย์การเรียนรู้จัดการเรียนการสอนแบบทวิภาคี ซึ่งเป็นการเรียนการสอนที่เน้นหนักทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติ ใน 1 ภาคเรียน จะแบ่งเวลาเรียน ดังนี้ภาคทฤษฎี ใช้เวลาเรียน 3 เดือนในศูนย์การเรียนรู้ และภาคปฏิบัติ เป็นการฝึกปฏิบัติงานจริง ณ สถานประกอบการ จำนวน 3 เดือน ดังนั้น นักเรียนต้องมีความขยัน อดทน มากกว่าหลักสูตร ปวช. ที่มีใช้ระบบทวิภาคี ทำให้การจัดกิจกรรมอื่นๆ ที่เป็นการพัฒนาผู้เรียน อาจลดน้อยลง เพราะนักเรียนมีความเหนื่อยล้าจากการฝึกปฏิบัติงานจริงที่ สถานประกอบการ และในการเรียนภาคทฤษฎี 3 เดือน จึงต้องเน้นหนักการเรียนการสอนทางด้าน

วิชาการอย่างมาก มากกว่าการเรียนระดับปวช.ปกติที่ไม่ใช่ระบบทวิภาคี ดังนั้น นักเรียนจึงต้องขยัน และอดทน มากยิ่งขึ้น แต่ความได้เปรียบของนักเรียนในระบบทวิภาคี คือการได้รับประสบการณ์จริง ในการฝึกปฏิบัติงาน ดังนั้น เมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษาและได้ทำงานจริง จึงมีความแข็งแกร่ง และ อดทนสูง และสามารถปฏิบัติงานได้ดี และสามารถเรียนรู้ และเข้าใจระบบงานต่างๆ ในองค์กรได้ รวดเร็ว มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน พบปัญหาอุปสรรค คือ สภาพทั่วไปของ ศูนย์การเรียน ยังไม่เอื้ออำนวยในการสร้างองค์ความรู้ เช่น ห้องสมุดมีหนังสือ และอุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน ไม่มีสนามให้นักเรียนได้จัด กิจกรรมสันทนาการ ประจวบกับการเรียนการสอนที่เข้มข้นทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติ ทำให้นักเรียน มีเวลาเหลือในการดำเนินกิจกรรมอื่นในการสร้างองค์ความรู้ได้น้อย เหล่านี้เป็นต้น มาตรฐานที่ 4 ด้านการเงิน/งบประมาณ/ทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนรู้ พบปัญหาอุปสรรคโดยหลัก คือ ศูนย์การเรียนต้องเบิก – จ่ายงบประมาณจากส่วนกลางเท่านั้น จึงทำให้มีความล่าช้าในการดำเนินการ มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารและการจัดการ พบปัญหาอุปสรรคโดยหลัก คือ มีกระบวนการ บริหารงานที่ซ้ำซ้อน และจำนวนบุคลากรในการดำเนินงานมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา พบปัญหาอุปสรรค คือ บุคลากรมีความเข้าใจ ความชำนาญในด้านการประกันคุณภาพน้อย และการดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง

ตอนที่ 4 สรุปผลรูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนใน สถานประกอบการ ผู้วิจัยสามารถสรุปรูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ โดยใช้กระบวนการ PDCA เป็นรูปแบบ ดังนี้

P (Plan) ขั้นวางแผน และกำหนดเป้าหมายในการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ คือ การระดมความคิดของบุคลากรทาง การศึกษาของศูนย์การเรียน เพื่อกำหนดวิธีการดำเนินการ กำหนดเป้าหมาย กำหนดวิธีการ ตรวจสอบและประเมินผล

D (Do) ขั้นจัดทำมาตรฐาน และดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์ การเรียนในสถานประกอบการ คือ บุคลากรทางการศึกษาของศูนย์การเรียนร่วมมือกัน ลงมือปฏิบัติ โดยการดำเนินการจัดทำมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์การเรียน และดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษา

C (Check) ขั้นตรวจสอบประเมินผล จัดทำแบบประเมิน และจัดทำรายงานการประเมิน ตนเอง (Self Assessment Report: SAR) โดยการตรวจสอบว่า เมื่อบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติ ตามแผนที่กำหนด และตามมาตรฐานที่กำหนดแล้ว ผลลัพธ์เป็นอย่างไร พบปัญหา และสามารถ แก้ไขปัญหาได้หรือไม่

A (Act) ขั้นปรับปรุงคุณภาพ คือ การนำผลการประเมิน มาดำเนินการปรับปรุงพัฒนา งาน และต้องแสวงหาวิธีดำเนินการใหม่ๆ ให้เหมาะสมกว่าเดิม เพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ เพื่อเป็นการพัฒนาองค์กรให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป อย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ ในสถานประกอบการ สามารถอภิปราย ได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ ความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการทั้ง 6 มาตรฐาน โดยรวม พบว่า มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ซึ่งมาตรฐานที่มีค่าความเหมาะสมในการใช้มากที่สุดคือ มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน และมาตรฐานที่มีค่าความเหมาะสมในการใช้น้อยที่สุด คือ มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีความเหมาะสมในการใช้มาตรฐาน อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ สามารถอภิปรายได้ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านวิชาการ มี 2 ด้าน คือ 1 ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและ 2 ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ซึ่งในมาตรฐานที่ 2 มีค่าความเหมาะสมการใช้มาตรฐานที่อยู่ในระดับมาก ตัวบ่งชี้ที่มีค่าความเหมาะสมการใช้มาตรฐานที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือข้อ 1.2 ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ตัวบ่งชี้ เรื่อง ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเฉลี่ยสะสม 2.00 ขึ้นไป และเรื่องร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ สำหรับตัวบ่งชี้ที่มีค่าความเหมาะสมการใช้มาตรฐานที่อยู่ในระดับมาก คือข้อ 1.1 ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน และการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตัวบ่งชี้เรื่อง การใช้หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ ข้อ 1.2 ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ตัวบ่งชี้ เรื่อง ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทียบกับแรกเข้า และระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อผู้เรียน ซึ่งจะเห็นได้ว่า มาตรฐานที่ 1 ด้านวิชาการ ศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ มีหลักสูตรการเรียนการสอน ที่ถูกต้อง ชัดเจน มีคุณภาพ ทั้งยังจัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องและตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ

มาตรฐานที่ 2 ด้านการพัฒนาผู้เรียน มี 3 ด้าน คือ 1 ด้านบริการสวัสดิการ 2 ด้านการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน และ 3 ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สำหรับมาตรฐานที่ 3 มีค่าความเหมาะสมการใช้มาตรฐานที่อยู่ในระดับมาก ซึ่งมี 3 ตัวบ่งชี้ ทุกตัวบ่งชี้มีค่าความเหมาะสมการใช้มาตรฐานที่อยู่ในระดับมาก สำหรับมาตรฐานที่ 2 ด้านการพัฒนาผู้เรียนนี้ เนื่องจากศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการจัดการเรียนการสอนในระบบทวิภาคี ดังนั้นนักเรียนจึงมีโอกาสดำเนินการพัฒนาความรู้ และความสามารถ ได้อย่างเต็มที่ ทั้งจากการเรียนภาคทฤษฎี ในศูนย์การเรียนรู้ และจากประสบการณ์จริงในภาคปฏิบัติที่ร้านสะดวกซื้อเซเว่น-อีเลฟเว่น ดังนั้น นักเรียนในระบบทวิภาคี ของศูนย์การเรียนรู้ จึงมีความขยัน อดทน และแข็งแกร่ง

มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน มีค่าความเหมาะสมการใช้มาตรฐานที่อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีตัวบ่งชี้คือ คุณภาพในการบริหารจัดการโครงการวิชาชีพของผู้เรียน ค่าความเหมาะสมการใช้มาตรฐานที่อยู่ในระดับมาก เนื่องจากศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ เปิดสอน

ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จึงต้องมีการบริหารจัดการโครงการวิชาชีพ ซึ่งศูนย์การเรียนรู้สามารถดำเนินการด้านนี้ได้ดี โดยนำความรู้จากประสบการณ์จริงที่ได้รับจากภาคปฏิบัติ มาดำเนินการจัดทำโครงการ

มาตรฐานที่ 4 ด้านการเงิน/งบประมาณ/ทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนรู้ มีค่าความเหมาะสมการใช้มาตรฐานที่อยู่ในระดับมาก มีตัวบ่งชี้ คือ ระดับคุณภาพในการจัดสรรงบประมาณ ซึ่งมีค่าความเหมาะสมการใช้มาตรฐานที่อยู่ในระดับมาก เนื่องจากศูนย์การเรียนรู้เป็นอาคารพาณิชย์ จำนวน 3-5 คูหา จำนวนบุคลากรทางการศึกษา จำนวนนักเรียน และอุปกรณ์การเรียนการสอนจึงไม่มากเทียบเท่ากับวิทยาลัย หรือโรงเรียน ดังนั้นการจัดสรรงบประมาณจึงทำได้โดยง่าย ไม่สิ้นเปลืองมาก

มาตรฐานที่ 5 ด้านบริหารและการจัดการ มีค่าความเหมาะสมการใช้มาตรฐานที่อยู่ในระดับมาก ซึ่งมี 2 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ด้านการบริหารและการจัดการ ด้านที่ 2 คือ ด้านการพัฒนาครูและบุคลากร ซึ่งมาตรฐานที่ 5 มีตัวบ่งชี้ทั้งหมด 4 ตัวบ่งชี้ ซึ่งทุกตัวบ่งชี้มีค่าความเหมาะสมการใช้มาตรฐานที่อยู่ในระดับมาก เนื่องจากศูนย์การเรียนรู้มีจำนวนบุคลากรทางการศึกษา จำนวนนักเรียนเหมาะสมกับขนาดของศูนย์การเรียนรู้ รวมทั้งอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่มาก ดังนั้นในการบริหารจัดการจึงสามารถทำได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพสูงสุด

มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าความเหมาะสมการใช้มาตรฐานที่อยู่ในระดับปานกลาง มี 2 ตัวบ่งชี้ ซึ่งทุกตัวบ่งชี้ มีค่าความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานที่อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ บุคลากรมีความเชี่ยวชาญ ความเข้าใจในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาไม่มากพอ การดำเนินงานด้านการประกันภัยจึงยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ศิริ ถิอาสนา (2549: 131) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้หลักวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผลการวิจัยพบว่า เมื่อทำการประเมินผลของตัวชี้วัดต่างๆ พบว่า มีความเหมาะสม และสามารถปฏิบัติงานได้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษา การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ พบว่า ศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการควรมีการพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้ อย่างน้อยทุก 3-5 ปี เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพการประกันคุณภาพภายในของศูนย์การเรียนรู้ และเพื่อเป็นการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาให้ทันต่อยุคสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยมาตรฐาน และตัวบ่งชี้อื่นเพิ่มเติม ที่อาจมีความเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

2.2 ควรศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ เพื่อนำปัญหานั้นๆ ที่ค้นพบ ไปพัฒนามาตรฐานการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ให้มีการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). ราชกิจจานุเบกษา กฎกระทรวง ว่าด้วยสิทธิของสถานประกอบการในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในศูนย์การเรียนรู้. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กลุ่มมาตรฐานการศึกษา กลุ่มงานโรงเรียนอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2557). คู่มือการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาเอกชน ประเภทอาชีวศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555. กรุงเทพฯ: สกสค. ลาดพร้าว.
- จรัส นองมาก. (2538). การรับรองมาตรฐานคุณภาพโรงเรียนเอกชน แนวทางพัฒนาเพื่อเสริมบทบาทเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- ชนม์ชกรณ วรอินทร์. (2549). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: การประเมินแบบเสริมพลัง. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชนันชิตา รัตนปราชญ์. (2553). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหนองจาน อำเภอนามนบุรี จังหวัดนครราชสีมา. ปรินทิพนิพนธ์ (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐพล ชุมวรฐายี. (2545). บันไดสู่การประกันคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตนิพนธ์.
- ทิตินา แซมณี. (2545). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (ม.ป.ป.). การพัฒนาการวิจัยโดยใช้รูปแบบ. สืบค้นเมื่อ 24 มีนาคม 2558, จาก <http://www.watpon.com/boonchom/development.pdf>.
- ไพวัน ดวงพะจัน. (2550). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสุพานุวงศ์สาธิตราชภัฏวชิรเวศน์ไทยประจวบคีรีขันธ์: การวิเคราะห์เส้นทาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยและการประเมินผลการศึกษา). เลย: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์. ถ่ายเอกสาร.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2544). การประเมินโครงการ: แนวคิดและแนวปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนปัญญานิเทศน์เทคโนโลยี. (2550). แผนการจัดการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ปัญญานิเทศน์-สะพานควาย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- โรงเรียนราชดำริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2554. ถ่ายเอกสาร.

- วันชัย ศิริชนะ. (2537). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วาโร เฟิงสวัสดิ์. (2553). การวิจัยพัฒนารูปแบบ. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 2: 4.
- วิเชียร พันเครือบุตร. (2548). การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- วีระศักดิ์ ลันสี; ศิริ ถิอาสนา; และสัญญา เคนาภูมิ. (2557, กรกฎาคม – กันยายน). การพัฒนารูปแบบการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. ถ่ายเอกสาร.
- วิสิทธิ์ สังฆะมณี. (2549). การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ด้านผู้เรียน โรงเรียนชุมชนบ้านประตูลี้ อำเภอรวยบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ศศิธร บัวทอง. (2556). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การทดสอบและการวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริ ถิอาสนา. (2549). การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ: กรณีศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ด. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1. (2553). สภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1. กรุงเทพฯ: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา: เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2555). ประกาศใช้มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2547). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: พรินทกราฟฟิค.

- สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). *แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- . (2553). *แนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- . (2554). *นิยามคำศัพท์หลักสูตร หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2554*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- . (2549). *แนวทางการประกันคุณภาพการภายในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2558). *มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555*. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ
- สุภาวดี ตรีรัตน์. (2554). ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2559, จาก <http://www.satitcmu.ac.th/index.php/satitcmu-article/>.
- Cele, Victoria Zamandosi. (2009, June) The Management of the Implementation of Quality Assurance Policies: The Case of Integrated Quality Management System in Secondary Schools in KwaZulu Natal. *Masters Abstracts International*. 47(03): unpagued.
- GLAT Research Group. (2010). CYCLE OF PDCA T-LEARNING MODEL AND ITS APPLICATION ONINTERACTIVE DIGITAL TV. *Dyna Journal*. 79 (173).
- Stella, Antony, Gnanam, A. (2004) Quality Assurance in Distance Education: The Challenges to BE Addressed. Higher Education. *The International Journal of Higher Education and Education Planning*. 47(2): 143-160.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ
หนังสือขอความอนุเคราะห์

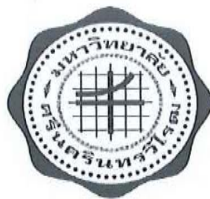

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ดร.คมศร วงษ์รักษา	รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและ ประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
อาจารย์ไอลาส สุขหวาน	ภาควิชาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
นายวัณณะ เปือกเสริฐ	ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์

ที่ ศธ 0519.12/ 3596

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒๙ มิถุนายน 2559

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ดร.คมศร วงษ์รักษา

เนื่องด้วย นางสาวยุพาพรรณ พวงพัวเพชร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ” โดยมี อาจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริบุหงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวยุพาพรรณ พวงพัวเพชร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรินทร์ ชัยวิสุทธางกูร)

คณบดีคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081 434 6497

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานบริหารและธุรการ โทร. 15664

ที่ ศธ 0519.12/ 1499

วันที่ 11 มีนาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวยุพาพรรณ พวงพัวเพชร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ” โดยมี อาจารย์ ดร.ภานุวัฒน์ ศิริบุบผะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์โอภาส สุขหวาน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081 434 6497

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวยุพาพรรณ พวงพัวเพชร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต โยเหลา)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ 1497

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

11 มีนาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นายวัฒน์ เผือกเสริฐ ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์

เนื่องด้วย นางสาวยุพาพรรณ พวงพัวเพชร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ” โดยมี อาจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริบุบผะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวยุพาพรรณ พวงพัวเพชร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดุขม โยเทลา)
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081 434 6497

ที่ ศธ 0519.12/ 4566

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

15 สิงหาคม 2559

เรื่อง ขออนุญาตขอทราบข้อมูลเพื่อการวิจัย

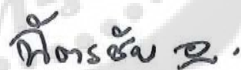
เรียน นายวัฒนะ เผือกเสริฐ ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์กรุงเทพมหานครและภูมิภาค

เนื่องด้วย นางสาวยุพาพรรณ พวงพัวเพชร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบการประกันคุณภาพภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ” โดยมี อาจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขออนุญาตขอทราบข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้จัดการศูนย์การเรียนรู้ปัญญาภิวัฒน์กรุงเทพมหานคร และภูมิภาค ในสังกัดของท่าน ตอบแบบสอบถาม เรื่อง “ศึกษาความเหมาะสมในการใช้มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ” เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2559 ถึงเดือนกันยายน 2559 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086 375 6494

ที่ ศธ 0519.12/ 5513

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

5 ตุลาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นประธานสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย แหวนเพชร

เนื่องด้วย นางสาวยุพาพรรณ พวงพัวเพชร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ” โดยมี อาจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ได้รับอนุมัติให้สอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ในวันที่ 18 ตุลาคม 2559 เวลา 15.00 น. ณ ห้อง 12-901 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นประธานสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ของนิสิตผู้นี้ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

โทรสาร. 0 2260 0132

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่ 1770/2559
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

เพื่อให้การทำปริญญานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 29 และมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2559 และคำสั่งมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒที่ 3457/2558 ลงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2558 เรื่อง การมอบอำนาจของอธิการบดีให้ผู้บริหาร ปฏิบัติการแทน แต่งตั้งคณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ (สอบปากเปล่า) ของ นางสาวยุพาพรรณ พวงพัวเพชร รหัส ประจำตัว 54199130432 หลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการอาชีวศึกษา) ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย แหวนเพชร	ประธาน (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย)
2. อาจารย์ ดร.ภาณุวัฒน์ ศิริพงษ์	กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก)
3. อาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง	กรรมการ (กรรมการบริหารหลักสูตร)

กำหนดวันสอบปริญญานิพนธ์ วันที่ 18 ตุลาคม 2559 เวลา 09.30 น.สถานที่สอบ ห้อง 901 ตึก คณะศึกษาศาสตร์

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์มีหน้าที่ดังนี้

1. พิจารณาความรู้ความสามารถของนิสิตในการทำปริญญานิพนธ์ โดยประเมินความรู้พื้นฐานในสาขาวิชา ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตลอดจนการนำเสนอและตอบคำถาม
2. ประธานกรรมการทำหน้าที่ควบคุมการสอบให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2554 และสรุปผลการสอบตามมติของคณะกรรมการสอบ พร้อมส่งรายงานผลการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์/สารนิพนธ์ (บว.432) ให้กับบัณฑิตวิทยาลัยภายใน 30 วันหลังสอบ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ภายในวันสุดท้ายของการส่งเล่มปริญญานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามปฏิทิน การศึกษาที่ประกาศโดยบัณฑิตวิทยาลัย
3. ประธานกรรมการ และกรรมการ ติดตามการแก้ไขปริญญานิพนธ์ตามคำแนะนำของกรรมการสอบ (ถ้ามี) และควบคุมการจัดทำรูปเล่มปริญญานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ให้เป็นไปตามรูปแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 26 เดือน กันยายน พ.ศ. 2559 เป็นต้นไป จนเสร็จสิ้นหน้าที่กรรมการเมื่อนิสิตสำเร็จ การศึกษา

สั่ง ณ วันที่ 5 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2559

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)
รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม เรื่องศึกษาความเหมาะสมในการใช้
มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

รายการของความคิดเห็น	ค่าความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่าน			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
ตอนที่ 1					
บริบททั่วไปของศูนย์การเรียนรู้ เช่น ชื่อ, สถานที่ตั้ง, จำนวนบุคลากรและจำนวนนักเรียน					
ตอนที่ 2					
มาตรฐานที่ 1 ด้านวิชาการ					
1.1 ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน และการ จัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย					
1.1.1 การใช้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับความต้องการของสถาน ประกอบการ	0	1	1	0.67	ใช้ได้
1.2 ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน					
1.2.1 ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เฉลี่ยสะสม 2.00 ขึ้นไป	1	0	1	0.67	ใช้ได้
1.2.2 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร เทียบกับแรกเข้า	1	0	1	0.67	ใช้ได้
1.2.3 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพ	1	0	1	0.67	ใช้ได้
1.2.4 ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการที่ มีต่อผู้เรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
มาตรฐานที่ 2 ด้านการพัฒนาผู้เรียน					
2.1 ด้านบริการและสวัสดิการ					
2.1.1 จัดสถานที่ ถูกสุขลักษณะ และมีระบบความ ปลอดภัยที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของ ศูนย์การเรียนรู้	1	1	1	1	ใช้ได้
2.2 ด้านการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียน					
2.2.1 มีการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียนที่เป็นระบบ	1	1	1	1	ใช้ได้

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการของความคิดเห็น	ค่าความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่าน			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
2.3 การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน					
2.3.1 ผู้เรียนทุกระดับมีคุณลักษณะ ตามที่สถานศึกษา(ศูนย์การเรียนรู้) และสถานประกอบการกำหนด	0	1	1	0.67	ใช้ได้
มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน					
3.1 คุณภาพในการบริหารจัดการโครงการวิชาชีพของผู้เรียน	0	1	1	0.67	ใช้ได้
มาตรฐานที่ 4 ด้านการเงิน/งบประมาณ/ทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนรู้					
4.1 ระดับคุณภาพในการจัดสรรงบประมาณ	0	1	1	0.67	ใช้ได้
มาตรฐานที่ 5 ด้านบริหารและการจัดการ					
5.1 ด้านการบริหารและการจัดการ					
5.1.1 ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และภาวะผู้นำ	1	1	1	1	ใช้ได้
5.1.2 การใช้ฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการ	1	1	1	1	ใช้ได้
5.2 การพัฒนาครูและบุคลากร					
5.2.1 จำนวนชั่วโมงของครูและบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา	1	1	1	1	ใช้ได้
5.2.2 การกำกับติดตาม ประเมินผล อย่างเป็นระบบ	1	1	1	1	ใช้ได้
มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา					
6.1 ระดับคุณภาพในระบบการประกันคุณภาพภายใน	1	1	1	1	ใช้ได้
6.2 ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐาน	1	1	1	1	ใช้ได้
ตอนที่ 3					
ปัญหาและอุปสรรค					

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม

แบบสอบถาม

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC)

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม (Reliability)

ตาราง 9 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

	ค่า r	แปลผล
ตอนที่ 1		
บริบททั่วไปของศูนย์การเรียนรู้ เช่น ชื่อ, สถานที่ตั้ง, จำนวนบุคลากรและจำนวนนักเรียน		
ตอนที่ 2		
มาตรฐานที่ 1 ด้านวิชาการ		
1.1 ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน และการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย		
1.1.1 การใช้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ	.275	ใช้ได้
1.2 ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน		
1.2.1 ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ขึ้นไป	.699	ใช้ได้
1.2.2 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทียบกับแรกเข้า	.398	ใช้ได้
1.2.3 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ	.500	ใช้ได้
1.2.4 ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อผู้เรียน	.629	ใช้ได้
มาตรฐานที่ 2 ด้านการพัฒนาผู้เรียน		
2.1 ด้านบริการและสวัสดิการ		
2.1.1 จัดสถานที่ ถูกสุขลักษณะ และมีระบบความปลอดภัยที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของศูนย์การเรียนรู้	.618	ใช้ได้
2.2 ด้านการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียน		
2.2.1 มีการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียนที่เป็นระบบ	.382	ใช้ได้
2.3 การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		
2.3.1 ผู้เรียนทุกระดับมีคุณลักษณะ ตามที่สถานศึกษา(ศูนย์การเรียนรู้) และสถานประกอบการกำหนด	.843	ใช้ได้
มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน		
3.1 คุณภาพในการบริหารจัดการโครงการวิชาชีพของผู้เรียน	.627	ใช้ได้
มาตรฐานที่ 4 ด้านการเงิน/งบประมาณ/ทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนรู้		
4.1 ระดับคุณภาพในการจัดสรรงบประมาณ	.743	ใช้ได้

ตาราง 9 (ต่อ)

	ค่า r	แปลผล
มาตรฐานที่ 5 ด้านบริหารและการจัดการ		
5.1 ด้านการบริหารและการจัดการ		
5.1.1 ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และภาวะผู้นำ	.405	ใช้ได้
5.1.2 การใช้ฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการ	.249	ใช้ได้
5.2 การพัฒนาครูและบุคลากร		
5.2.1 จำนวนชั่วโมงของครูและบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา	.743	ใช้ได้
5.2.2 การกำกับติดตาม ประเมินผล อย่างเป็นระบบ	.799	ใช้ได้
มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา		
6.1 ระดับคุณภาพในระบบการประกันคุณภาพภายใน	.567	ใช้ได้
6.2 ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐาน	.567	ใช้ได้
ตอนที่ 3		
ปัญหาและอุปสรรค		

ภาคผนวก ค

มาตรฐานการอาชีวศึกษา

มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555

และเกณฑ์การดำเนินการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555

ส่วนที่ 1 การจัดการอาชีวศึกษา จำนวน 7 มาตรฐาน 35 ตัวบ่งชี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 9 ตัวบ่งชี้

พัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาให้มีความรู้ในเชิงวิชาการ ทักษะทางวิชาชีพ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถเป็นผู้ประกอบการหรือทำงานในสถานประกอบการจนเป็นที่ยอมรับ หรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ขึ้นไป

คำอธิบาย

จำนวนผู้เรียนในระดับ ปวช. และระดับ ปวส. ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ขึ้นไป เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนทั้งหมด ทั้งนี้ยกเว้นผู้เรียนที่ออกกลางคันจำแนกตามชั้นปี ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางานและภาพรวมของสถานศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสมและการคำนวณร้อยละ ให้คิดเมื่อสิ้นภาคเรียนที่ 2 หรือสิ้นภาคเรียนฤดูร้อน (ถ้ามี)

การคำนวณ

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ขึ้นไป}}{\text{จำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนทั้งหมด} - \text{จำนวนผู้เรียนที่ออกกลางคัน}}$$

ประเด็นการพิจารณา

ร้อยละของผู้เรียนที่มีสัมฤทธิ์ทางการเรียน เฉลี่ยสะสม 2.00 ขึ้นไป เทียบกับผู้เรียนที่ลงทะเบียนทั้งหมด ทั้งนี้ยกเว้นผู้เรียนที่ออกกลางคันโดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. หลักฐานจากงานทะเบียนด้านผู้เรียนในระดับ ปวช. และระดับ ปวส. ในแต่ละชั้นปี จำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางานในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 เกี่ยวกับ

- 1.1 ข้อมูลผู้เรียนทั้งหมด
- 1.2 ข้อมูลผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนทั้งหมด
- 1.3 ข้อมูลผู้เรียนที่ออกกลางคัน
- 1.4 ข้อมูลผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ขึ้นไป

2. ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ขึ้นไปเทียบกับผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนทั้งหมด ทั้งนี้ยกเว้นผู้เรียนที่ออกกลางคันในระดับ ปวช. และระดับ ปวส. จำแนกตามชั้นปี ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา

เกณฑ์การตัดสิน

ให้เทียบบัญญัติไตรยางศ์ ทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ โดยกำหนดผลจากประเด็นการพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 80.00 เทียบได้ค่าคะแนน 5.00

$$\text{สูตรคำนวณ} = \frac{\text{ร้อยละจากประเด็นการพิจารณา}}{80} \times 5$$

ระดับคุณภาพในการดำเนินงาน 4.51-5.00 ระดับดีมาก ระดับคุณภาพในการดำเนินงาน 3.51-4.50 ระดับดี ระดับคุณภาพในการดำเนินงาน 2.51-3.50 ระดับพอใช้ ระดับคุณภาพในการดำเนินงาน 1.51-2.50 ระดับต้องปรับปรุง ระดับคุณภาพในการดำเนินงาน 0.00-1.50 ต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ หน่วยงาน ชุมชน ที่มีต่อคุณภาพของผู้เรียน

คำอธิบาย

สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อคุณภาพของผู้เรียน 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และด้านสมรรถนะวิชาชีพ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากสถานประกอบการ หน่วยงาน ควรไม่น้อยกว่า 5 แห่ง และบุคคลในชุมชน ควรไม่น้อยกว่า 5 คน มีการสร้างเครื่องมือประเมินความพึงพอใจ โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5 เพื่อเก็บข้อมูลที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างและครอบคลุมคุณภาพของผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน มีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลอย่างถูกต้อง

คุณภาพของผู้เรียน ใน 3 ด้าน คือ

1. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรม ลักษณะนิสัยและทักษะทางปัญญา

2. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนางาน

3. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพ

สถานประกอบการ หน่วยงาน หมายถึง สถานประกอบการและหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนที่รับผู้เรียนเข้าฝึกงาน

ชุมชน หมายถึง บุคคลในชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้เรียน

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจโดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูล เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลมาวิเคราะห์
2. สถานศึกษามีผลการประเมินความพึงพอใจเฉลี่ย 3.51-5.00 คิดเป็นร้อยละ 50 – 59.99 เมื่อเทียบกับข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากภาพรวม
3. สถานศึกษามีผลการประเมินความพึงพอใจเฉลี่ย 3.51- 5.00 คิดเป็นร้อยละ 60 – 69.99 เมื่อเทียบกับข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากภาพรวม
4. สถานศึกษามีผลการประเมินความพึงพอใจเฉลี่ย 3.51 – 5.00 คิดเป็นร้อยละ 70 – 79.99 เมื่อเทียบกับข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากภาพรวม
5. สถานศึกษามีผลการประเมินความพึงพอใจเฉลี่ย 3.51 – 5.00 คิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป เมื่อเทียบกับข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากภาพรวม

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. หลักฐานเกี่ยวกับการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือประเมินความพึงพอใจ โดยใช้แบบประเมิน มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5 เพื่อเก็บข้อมูล การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างการนำข้อมูลมาวิเคราะห์
2. ผลการประเมินความพึงพอใจของสถานประกอบการ หน่วยงานที่รับผู้เรียนเข้าฝึกงาน ที่มีต่อคุณภาพทั้ง 3 ด้านของผู้เรียน
3. ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคคลในชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพทั้ง 3 ด้านของผู้เรียน
4. ผลการประเมินความพึงพอใจในภาพรวมของสถานประกอบการ หน่วยงานและบุคคลในชุมชน ที่มีต่อคุณภาพทั้ง 3 ด้านของผู้เรียน

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการปฏิบัติตามประเด็น (1) และมีผลตามประเด็น (5) ระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็น (1) และมีผลตามประเด็น (4) ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น (1) และมีผลตามประเด็น (3) ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็น (1) และมีผลตามประเด็น (2) ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็น (1) ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

คำอธิบาย

จำนวนผู้เรียนในระดับ ปวช. และระดับ ปวส. ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพในการประเมินครั้งแรก เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร จำแนกตามระดับ ประเภทวิชา ประเภทวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา

เกณฑ์ประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

ระดับ ปวช. ประเมินทฤษฎี 20 % ต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม
ประเมินปฏิบัติ 80 % ต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 65 ของคะแนนเต็ม
รวม 100% ต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 65

ระดับ ปวส. ประเมินทฤษฎี 40 % ต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 65 ของคะแนนเต็ม
ประเมินปฏิบัติ 60 % ต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
รวม 100% ต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

การคำนวณ

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพในการประเมินครั้งแรก}}{\text{จำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร}} \times 100$$

ประเด็นการพิจารณา

ร้อยละของผู้เรียนจำนวนผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพในการประเมินครั้งแรกเทียบกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร โดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. หลักฐานการกำหนดเครื่องมือประเมิน การสร้างเครื่องมือประเมิน และเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพแต่ละระดับ ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน
2. เครื่องมือประเมินมาตรฐานวิชาชีพในระดับปวช. และระดับปวส. แต่ละประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน
3. หลักฐานด้านผู้เรียนในระดับชั้น ปวช.3 และระดับ ปวส. 2 จำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน

3.1 ข้อมูลผู้เรียนที่ลงทะเบียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร

3.2 ข้อมูลผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

4. ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพเทียบกับผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรในระดับ ปวช. และระดับ ปวส. จำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา
เกณฑ์การตัดสิน

ให้เทียบบัญญัติไตรยางศ์ ทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ โดยกำหนดผลจากประเด็นการพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 80.00 ขึ้นไป เทียบได้ค่าคะแนน 5.00

$$\text{สูตรคำนวณ ค่าคะแนน} = \frac{\text{ร้อยละจากประเด็นการพิจารณา}}{80} \times 5$$

ระดับคุณภาพของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ 4.51-5.00 ระดับดีมาก การดำเนินงาน 3.51-4.50 ระดับดี การดำเนินงาน 2.51-3.50 ระดับพอใช้ การดำเนินงาน 1.51-2.50 ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงาน 0.00-1.50 ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน
ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป
คำอธิบาย

จำนวนผู้เรียนในระดับชั้น ปวช.3 และระดับ ปวส.2 ที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา(V-NET) จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปเทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้าทดสอบ จำแนกตามระดับชั้น ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางานและภาพรวมของสถานศึกษา

การคำนวณ

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป}}{\text{จำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้าทดสอบ}} \times 100$$

ประเด็นการพิจารณา

ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดลองทางการศึกษา ระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปเทียบกับผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้าทดสอบ โดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. หลักฐานด้านผู้เรียนในระดับชั้น ปวช.3 และระดับชั้น ปวส.2 จำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา เกี่ยวกับ

1.1 ข้อมูลผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้าทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET)

1.2 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.)

1.3 ข้อมูลผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป

2. ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป เทียบกับผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้าทดสอบในระดับชั้น ปวช.3 และระดับชั้น ปวส.2 จำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา

เกณฑ์การตัดสิน

ให้เทียบบัญญัติไตรยางศ์ ทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ โดยกำหนดผลจากประเด็นการพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 50.00 ขึ้นไป เทียบได้ค่าคะแนน 5.00

$$\text{สูตรคำนวณค่าคะแนน} = \frac{\text{ร้อยละจากประเด็นการพิจารณา}}{50} \times 5$$

ระดับคุณภาพของผู้เรียนที่ของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่า 4.51-5.00 ระดับดีมาก การดำเนินงาน 3.51-4.50 ระดับดี การดำเนินงาน 2.51-3.50 ระดับพอใช้ การดำเนินงาน 1.51-2.50 ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงาน 0.00-1.50 ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

คำอธิบาย

จำนวนผู้เรียนในระดับชั้น ปวช.3 และระดับ ปวส.2 ที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียน เข้าทดสอบจำแนกตามระดับชั้น ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา

การคำนวณ

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนที่มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่คะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ}}{\text{จำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้าทดสอบ}} \times 100$$

ประเด็นการพิจารณา

ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษเทียบกับผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนเข้าทดสอบ โดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. หลักฐานด้านผู้เรียนในระดับชั้น ปวช.3 และระดับชั้น ปวส.2 จำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน เกี่ยวกับ

1.1 ข้อมูลผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้าทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET)

1.2 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.)

1.3 ข้อมูลผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

2. ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป ในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ เทียบกับผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้าทดสอบในระดับชั้นปวช.3 และระดับชั้น ปวส.2 จำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา

เกณฑ์การตัดสิน

ให้เทียบบัญญัติไตรยางศ์ ทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ โดยกำหนดผลจากประเด็นการพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 50.00 ขึ้นไป เทียบได้ค่าคะแนน 5.00

$$\text{สูตรคำนวณค่าคะแนน} = \frac{\text{ร้อยละจากประเด็นการพิจารณา}}{50} \times 5$$

ระดับคุณภาพของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) 4.51-5.00 ระดับดีมาก การดำเนินงาน 3.51-4.50 ระดับดี การดำเนินงาน

2.51-3.50 ระดับพอใช้ การดำเนินงาน 1.51-2.50 ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงาน 0.00-1.50 ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบมาตรฐานอาชีพของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ หรือหน่วยงานที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษารับรอง

คำอธิบาย

จำนวนผู้เรียนในระดับชั้น ปวช. และระดับ ปวส. ที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบมาตรฐานอาชีพของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพหรือหน่วยงานที่คณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษารับรอง เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้ารับการทดสอบมาตรฐานอาชีพจำแนกตามระดับชั้น ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา

การคำนวณ

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบมาตรฐานอาชีพ}}{\text{จำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้าทดสอบ}} \times 100$$

ประเด็นการพิจารณา

ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบมาตรฐานอาชีพของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ หรือหน่วยงานที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษารับรอง เทียบกับผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนเข้าทดสอบ โดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. หลักฐานด้านผู้เรียนในระดับชั้นปวช.3 และระดับชั้นปวส.2 จำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน เกี่ยวกับ

1.1 ข้อมูลผู้เรียนที่ลงทะเบียนทั้งหมด

1.2 ข้อมูลผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้ารับการทดสอบมาตรฐานอาชีพของสถาบันหรือคุณวุฒิวิชาชีพ หรือหน่วยงานที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษารับรอง (หลักฐานจากสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพหรือหน่วยงานที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษารับรอง)

1.3 ข้อมูลผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ(หลักฐานจากสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพหรือหน่วยงานที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษารับรอง)

2. ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบมาตรฐาน เทียบกับผู้เรียนที่ลงทะเบียนเข้าทดสอบในระดับชั้น ปวช.3 และระดับชั้น ปวส.2 จำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา และภาพรวมของสถานศึกษา

เกณฑ์การตัดสิน

ให้เทียบบัญญัติไตรยางศ์ ทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ โดยกำหนดผลจากประเด็นการพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 50.00 ขึ้นไป เทียบได้ค่าคะแนน 5.00

$$\text{สูตรคำนวณค่าคะแนน} = \frac{\text{ร้อยละจากประเด็นการพิจารณา}}{80} \times 5$$

ระดับคุณภาพของผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบมาตรฐานอาชีพของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ หรือหน่วยงานที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในการอาชีวศึกษารับรอง 4.51-5.00 ระดับดีมาก การดำเนินงาน 3.51-4.50 ระดับดี การดำเนินงาน 2.51-3.50 ระดับพอใช้ การดำเนินงาน 1.51-2.50 ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงาน 0.00-1.50 ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ตัวบ่งชี้ที่ 1.7 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทียบกับแรกเข้า

คำอธิบาย

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับชั้น ปวช.3 และระดับ ปวส.2 ตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาเทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนแรกเข้าของรุ่นนั้นจำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา

การคำนวณ

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนสำเร็จการศึกษาจากผู้เรียนแรกเข้าของรุ่น}}{\text{จำนวนผู้เรียนแรกเข้าของรุ่นนั้น}} \times 100$$

ประเด็นการพิจารณา

ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทียบกับผู้เรียนแรกเข้าของรุ่นนั้น โดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. หลักฐานด้านผู้เรียนแรกเข้าและผู้สำเร็จการศึกษาของรุ่นนั้นในระดับชั้นปวช. และระดับชั้น ปวส. จำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน เกี่ยวกับ

1.1 ข้อมูลผู้เรียนแรกเข้า ณ เดือนมิถุนายน หรือ รายงานข้อมูลนักเรียนนักศึกษา

(1) สถานศึกษาสังกัด สอศ. จากแบบรายงานข้อมูลนักเรียนนักศึกษารายบุคคล เพื่อประกอบการจัดสรรงบประมาณต่อหัว

(2) สถานศึกษาสังกัด สช. และอื่นๆ จากบัญชีรายชื่อนักเรียนที่ขอรับเงินอุดหนุนรายบุคคล ณ 10 มิถุนายน

1.2 ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ตามแบบรายงานผลการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

1.3 ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาจากผู้เรียนแรกเข้าของรุ่นนั้น

1.4 ข้อมูลของผู้ไม่สำเร็จการศึกษาพร้อมผู้เรียนแรกเข้าของรุ่นนั้นเนื่องจากสาเหตุต่างๆตามหลักสูตร

2. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาพร้อมผู้เรียนแรกเข้าของรุ่นนั้นในระดับชั้นปวช.และระดับชั้น ปวส. จำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษาและภาพรวมของสถานศึกษา

เกณฑ์การตัดสิน

ให้เทียบบัญญัติไตรยางศ์ ทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ โดยกำหนดผลจากประเด็นการพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 80.00 ขึ้นไป เทียบได้ค่าคะแนน 5.00

$$\text{สูตรคำนวณค่าคะแนน} = \frac{\text{ร้อยละจากประเด็นการพิจารณา}}{80} \times 5$$

ระดับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทียบกับแรกเข้า 4.51-5.00 ระดับดีมาก การดำเนินงาน 3.51-4.50 ระดับดี การดำเนินงาน 2.51-3.50 ระดับพอใช้ การดำเนินงาน 1.51-2.50 ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงาน 0.00-1.50 ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.8 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระหรือศึกษาต่อภายใน 1 ปี เทียบกับผู้สำเร็จการศึกษา โดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา

คำอธิบาย

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับชั้น ปวช. และระดับ ปวส. ในปีการศึกษาที่ผ่านมาที่ได้งานทำในสถานประกอบการ หน่วยงาน ประกอบอาชีพอิสระ และศึกษาต่อภายใน 1 ปี เทียบร้อยละกับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาจำแนกตามระดับ ตามประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา

การคำนวณ

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนสำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ หรือประกอบอาชีพสุจริต หรือศึกษาต่อภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา}} \times 100$$

ประเด็นการพิจารณา

ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระ หรือศึกษาต่อภายใน 1 ปี เทียบกับผู้สำเร็จการศึกษาโดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ระดับ ปวช. และระดับปวส. ในแต่ละสาขาวิชา สาขาวิชา สาขางาน ตามแบบรายงานผลการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในปีการศึกษาที่ผ่านมา
2. ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามระดับ ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน ที่ได้งานทำภายใน 1 ปี ในสถานประกอบการหน่วยงานต่างๆ พร้อมด้วยข้อมูลของสถานประกอบการหน่วยงาน
3. ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาจำแนกตามระดับ ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางานที่ประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี พร้อมข้อมูลอาชีพและสถานที่ประกอบอาชีพ
4. ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาจำแนกตามระดับ ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน ที่ศึกษาต่อภายใน 1 ปี พร้อมข้อมูลอาชีพและสถานที่ประกอบอาชีพ
5. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระ หรือศึกษาต่อภายใน 1 ปี เทียบกับผู้สำเร็จการศึกษาจำแนกตามระดับ ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา

เกณฑ์การตัดสิน

ให้เทียบบัญญัติไตรยางศ์ ทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ โดยกำหนดผลจากประเด็นการพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 80.00 ขึ้นไป เทียบได้ค่าคะแนน 5.00

$$\text{สูตรคำนวณค่าคะแนน} = \frac{\text{ร้อยละจากประเด็นการพิจารณา}}{80} \times 5$$

ระดับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระหรือศึกษาต่อภายใน 1 ปี เทียบกับผู้สำเร็จการศึกษา โดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา มีการดำเนินงาน

4.51-5.00 ระดับดีมาก การดำเนินงาน 3.51-4.50 ระดับดี การดำเนินงาน 2.51-3.50 ระดับพอใช้ การดำเนินงาน 1.51-2.50 ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงาน 0.00-1.50 ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.9 ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการ หน่วยงาน หรือสถานประกอบการ หรือผู้รับบริการที่มีต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

คำอธิบาย

สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาใน 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และด้านสมรรถนะวิชาชีพ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มสถานประกอบการ หน่วยงาน หรือกลุ่มสถานศึกษา หรือผู้รับบริการ รวมไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนสถานประกอบการ หน่วยงาน สถานศึกษาผู้รับบริการ มีการสร้างเครื่องมือประเมินความพึงพอใจ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5 เพื่อเก็บข้อมูลที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างและครอบคลุมคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาทั้ง 3 ด้าน มีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลอย่างถูกต้อง

คุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาใน 3 ด้าน คือ

1. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรม ลักษณะนิสัยและทักษะทางปัญญา

2. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนางาน

3. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพ

สถานประกอบการ หน่วยงาน หมายถึง สถานประกอบการและหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่รับผู้สำเร็จการศึกษาเข้าทำงาน

สถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ที่รับผู้สำเร็จการศึกษาเข้าศึกษาต่อ

ผู้รับบริการ หมายถึง บุคคลหรือสถานประกอบการ หน่วยงานที่ได้รับบริการจากการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง สร้างเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูล เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลมาวิเคราะห์

2. สถานศึกษามีผลการประเมินความพึงพอใจเฉลี่ย 3.51 – 5.00 คิดเป็นร้อยละ 50 – 59.99 เมื่อเทียบกับข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากภาพรวม

3. สถานศึกษามีผลการประเมินความพึงพอใจเฉลี่ย 3.51 – 5.00 คิดเป็นร้อยละ 60 – 69.99 เมื่อเทียบกับข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากภาพรวม

4. สถานศึกษามีผลการประเมินความพึงพอใจเฉลี่ย 3.51 – 5.00 คิดเป็นร้อยละ 70 – 79.99 เมื่อเทียบกับข้อมูลที่ได้รับกับกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากภาพรวม

5. สถานศึกษามีผลการประเมิน ความพึงพอใจเฉลี่ย 3.51 – 5.00 คิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป เมื่อเทียบกับข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากภาพรวม

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. หลักฐานเกี่ยวกับการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือประเมินความพึงพอใจ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5 เพื่อเก็บข้อมูล การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง การนำข้อมูลมาวิเคราะห์

2. ผลการประเมินความพึงพอใจของสถานประกอบการ หน่วยงานที่รับผู้สำเร็จการศึกษา เข้าทำงานที่มีต่อคุณภาพทั้ง 3 ด้านของผู้สำเร็จการศึกษา

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของสถานศึกษาที่รับผู้สำเร็จการศึกษาเข้าศึกษาต่อ ที่มีต่อคุณภาพทั้ง 3 ด้านของผู้สำเร็จการศึกษา

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการจากการประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จ การศึกษาที่มีต่อคุณภาพทั้ง 3 ด้านของผู้สำเร็จการศึกษา

5. ผลการประเมินความพึงพอใจในภาพรวมของสถานประกอบการ หน่วยงาน สถานศึกษาและผู้รับบริการที่มีต่อคุณภาพทั้ง 3 ด้านของผู้สำเร็จการศึกษา

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการปฏิบัติตามประเด็น (1) และมีผลตามประเด็น (5) ระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็น (1) และมีผลตามประเด็น (4) ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น (1) และมีผลตามประเด็น (3) ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็น (1) และมีผลตามประเด็น (2) ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็น (1) ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

มาตรฐานที่ 2 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา จำนวน 5 ตัวบ่งชี้

พัฒนาและการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ หรือประชาคมอาเซียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพและบูรณาการ คุณธรรม ค่านิยม คุณลักษณะที่พึงประสงค์และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระดับคุณภาพในการใช้และพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ หรือประชาคมอาเซียน

คำอธิบาย

สถานศึกษาดำเนินการให้ครูใช้และพัฒนาหลักสูตร ฐานสมรรถนะรายวิชา โดยกำหนดรายวิชาใหม่ หรือปรับปรุงวิชาเดิม เกี่ยวกับเนื้อหาสาระ โดยร่วมกับสถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการหรือประชาคมอาเซียน

ประเด็นพิจารณา

1. สถานศึกษามีการสำรวจข้อมูลความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร
2. สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. สถานศึกษามีการทดลองใช้หลักสูตร
4. สถานศึกษามีการประเมินหลักสูตร
5. สถานศึกษามีการนำหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาที่พัฒนาแล้วตามข้อ (1)-(4) ไม่เกิน 3 ปี ไปใช้อย่างน้อยร้อยละ 50 ของจำนวนสาขางานที่จัดการเรียนการสอน

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. ข้อมูลสาขางานที่เปิดสอนในสถานศึกษา
2. รายงานการสำรวจความต้องการหรือความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา
3. หลักฐานความร่วมมือกับสถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา
4. หลักฐานการทดลองใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา
5. หลักฐานการประเมินหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา
6. หลักฐานที่สาขางานได้นำหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาที่พัฒนาแล้วไม่เกิน 3 ปี ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
7. ร้อยละของสาขางานได้นำหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาที่พัฒนาแล้วไม่เกิน 3 ปี ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเทียบกับสาขางานที่เปิดสอนในสถานศึกษา

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการใช้และพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ หรือประชาคมอาเซียนระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็นที่ 1-5 ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็นที่ 1-4 ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็นที่ 1-3 ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็นที่ 1-2 ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ปฏิบัติตามประเด็นที่ 1

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา

คำอธิบาย

สถานศึกษาดำเนินการให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทุกรายวิชาที่สอน

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทุกรายวิชาที่สอน
2. สถานศึกษามีครูที่ดำเนินการตาม (1) ร้อยละ 50 – 59.99 ของจำนวนครูผู้สอนทั้งหมดในสถานศึกษา
3. สถานศึกษามีครูที่ดำเนินการตาม (1) ร้อยละ 60 – 69.99 ของจำนวนครูผู้สอนทั้งหมดในสถานศึกษา
4. สถานศึกษามีครูที่ดำเนินการตาม (1) ร้อยละ 70 – 79.99 ของจำนวนครูผู้สอนทั้งหมดในสถานศึกษา
5. สถานศึกษามีครูที่ดำเนินการตาม (1) ร้อยละ 80 ขึ้นไป ของจำนวนครูผู้สอนทั้งหมดในสถานศึกษา

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. ข้อมูลครูผู้สอนทั้งหมดในสถานศึกษา
2. หลักฐานหรือคำสั่งมอบหมายวิชาสอนหรือตารางสอน
3. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของครูแต่ละคนทุกรายวิชาที่สอน
4. ร้อยละของครูที่จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทุกรายวิชาที่สอนเทียบกับครูผู้สอนทั้งหมดในสถานศึกษา

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามประเด็น 1 และมีผลตามประเด็น 5 ระดับดีมาก การดำเนินงานตามประเด็น 1 และมีผลตามประเด็น 4 ระดับดี การดำเนินงานตามประเด็น 1 และมีผลตามประเด็น 3 ระดับพอใช้ การดำเนินงานตามประเด็น 1 และมีผลตามประเด็น 2 ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงานตามประเด็น 1 ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ระดับคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา

คำอธิบาย

สถานศึกษาดำเนินการให้ครูจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงดำเนินการให้ครูใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมให้มีการนิเทศการจัดการเรียนการสอนและให้ครูทำบันทึกหลังการสอนให้ครูนำผลจากการสอนด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย และผลการนิเทศการจัดการเรียนการสอนไปจัดทำวิจัยและนำผลจากการวิจัยไปแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอน

งานวิจัยของครูต้องครอบคลุมกระบวนการต่อไปนี้

1. มีเป้าหมายประสงค์
2. มีการระบุปัญหา
3. มีวิธีการดำเนินการ
4. มีการเก็บและบันทึกข้อมูล
5. มีการวิเคราะห์และสรุปผลความรู้ที่ได้จากการดำเนินการ

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูแต่ละคนจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมอันพึงประสงค์และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของรายวิชาที่สอน
2. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูแต่ละคนใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของรายวิชาที่สอน
3. สถานศึกษาดำเนินการให้มีการนิเทศการจัดการเรียนการสอนและให้ครูแต่ละคนทำบันทึกหลังการสอน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของรายวิชาที่สอน
4. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูแต่ละคนนำผลจากการสอนด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายและผลการนิเทศการจัดการเรียนการสอนไปจัดทำวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนไม่น้อยกว่าหนึ่งรายวิชาที่สอน
5. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูแต่ละคนนำผลจากการวิจัยไปแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนไม่น้อยกว่าหนึ่งรายวิชาที่สอน

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. ข้อมูลรายละเอียดทั้งหมดที่สถานศึกษาจัดการเรียนการสอน
2. หลักฐานหรือคำสั่งมอบหมายวิชาสอนหรือตารางสอน

3. หลักฐานของรายวิชาที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพและบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4. หลักฐานของรายวิชาที่มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน

5. หลักฐานของรายวิชาที่มีการนิเทศการจัดการเรียนการสอนให้ครูทำบันทึกหลังการสอน

6. หลักฐานของรายวิชาที่ครูนำผลจากการสอนด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายและผลการนิเทศการจัดการเรียนการสอนไปจัดทำวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอน

7. หลักฐานของรายวิชาที่ครูนำผลจากการวิจัยไปแก้ไขหรือพัฒนาการเรียนการสอน
เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดีมาก การดำเนินงานตามประเด็น 4 ข้อระดับดี การดำเนินงานตามประเด็น 3 ข้อ ระดับพอใช้ การดำเนินงานตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงานตามประเด็น 1 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระดับคุณภาพในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา

สถานศึกษาดำเนินการให้ครูทุกคนกำหนดและแจ้งเกณฑ์และวิธีการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบก่อนการจัดการเรียนการสอน มีการวัดและประเมินผล ตามแผน การจัดการเรียนรู้ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายและเหมาะสม ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล และนำผลจากการวัดและประเมินผลไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพและบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทุกรายวิชาที่สอน

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูทุกคนกำหนดและแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบก่อนการจัดการเรียนการสอนทุกรายวิชาที่สอน

2. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูทุกคน วัดและประเมินผลตามแผนการจัดการเรียนรู้ทุกรายวิชาที่สอน

3. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูทุกคนใช้วิธีการวัดและประเมินที่หลากหลายและเหมาะสมทุกรายวิชาที่สอน

4. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูทุกคน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลทุกรายวิชาที่สอน

5. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูทุกคนนำผลการวัดและประเมินผลไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทุกรายวิชาที่สอน

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. ข้อมูลครูผู้สอนทั้งหมดในสถานศึกษา
2. หลักฐานหรือคำสั่งมอบหมายวิชาสอนหรือตารางสอน
3. หลักฐานการกำหนดและแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ ก่อนการจัดการเรียนการสอนของครูทุกคน ในทุกรายวิชา
4. หลักฐานการวัดและประเมินผลตามแผนการจัดการเรียนรู้ของครูทุกคน ในทุกรายวิชา ที่สอน
5. หลักฐานการใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายและเหมาะสมของครูทุกคนในทุกรายวิชาที่สอน
6. หลักฐานการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลของครูทุกคนในทุกรายวิชา ที่สอน
7. หลักฐานการนำผลจากการวัดและประเมินผลไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนที่ มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการการควบคุม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของครูทุกคน ในทุกรายวิชาที่สอน

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดีมาก การดำเนินงานตาม ประเด็น 4 ข้อระดับดี การดำเนินงานตามประเด็น 3 ข้อ ระดับพอใช้ การดำเนินงานตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงานตามประเด็น 1 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ระดับคุณภาพในการฝึกงาน

คำอธิบาย

สถานศึกษามีการคัดเลือก สถานประกอบการ หน่วยงาน และทำความร่วมมือในการส่ง ผู้เรียนเข้าฝึกงาน ตามหลักสูตร มีการปฐมนิเทศผู้เรียนก่อนการฝึกงานพร้อมมีคู่มือการฝึกงาน มีการนิเทศการฝึกงานของผู้เรียนในสถานประกอบการ หน่วยงาน มีการวัดผลการฝึกงานของผู้เรียน ร่วมกับสถานประกอบการ หน่วยงาน มีการสัมมนาการฝึกงานของผู้เรียนร่วมกับสถานประกอบการ หน่วยงาน เพื่อนำผลไปปรับปรุง

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีการคัดเลือกสถานประกอบการ หน่วยงานและทำความร่วมมือในการส่ง ผู้เรียนเข้าฝึกงานตรงหรือสัมพันธ์กับสาขางาน
2. สถานศึกษามีการปฐมนิเทศผู้เรียนก่อนการฝึกงานพร้อมมีคู่มือการฝึกงาน
3. สถานศึกษามีการนิเทศการฝึกงานของผู้เรียนในสถานประกอบการ หน่วยงาน
4. สถานศึกษามีการวัดผลการฝึกงานของผู้เรียนร่วมกับสถานประกอบการ หน่วยงาน

5. สถานศึกษามีการสัมมนาการฝึกการฝึกงานของผู้เรียน เพื่อนำผลไปปรับปรุงโดยเชิญสถานประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการสัมมนา

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. ข้อมูลสถานการณ์ประกอบการ หน่วยงานที่ผ่านการคัดเลือกและทำความร่วมมือ ในการส่งผู้เรียนเข้าฝึกงานตามหลักฐาน
2. หลักฐานการปฐมนิเทศผู้เรียนก่อนการฝึกงานพร้อมมีคู่มือการฝึกงาน
3. หลักฐานการนิเทศการฝึกงานของผู้เรียนในสถานประกอบการ หน่วยงาน
4. หลักฐานการวัดการฝึกงานของผู้เรียนร่วมกับสถานประกอบการ หน่วยงาน
5. หลักฐานการเชิญสถานประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวกับข้อเข้าร่วมการสัมมนา
6. หลักฐานการสัมมนาการฝึกงานของผู้เรียนร่วมกับสถานประกอบการ หน่วยงานเพื่อนำผลไปปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดีมาก การดำเนินงานตามประเด็น 4 ข้อระดับดี การดำเนินงานตามประเด็น 3 ข้อ ระดับพอใช้ การดำเนินงานตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงานตามประเด็น 1 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา จำนวน 12 ตัวบ่งชี้

บริหารจัดการอาชีวศึกษาโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน มีคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัยมีการจัดทำแผนบริหารจัดการสถานศึกษา มีการพัฒนาสถานศึกษาตามอัตลักษณ์ ผู้บริหารมีภาวะผู้นำ มีระบบฐานข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการ มีการบริหารความเสี่ยง มีระบบดูแลผู้เรียน มีการพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อมภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ มีการบริหารจัดการวัสดุครุภัณฑ์ มีการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา มีการบริหารการเงินและงบประมาณ มีการระดมทรัพยากรในการจัดการอาชีวศึกษากับเครือข่าย

ตัวบ่งชี้ 3.1 ระดับคุณภาพในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย

คำอธิบาย

คณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัยของสถานศึกษา แต่ละสังกัดและอำนาจหน้าที่ให้ถือปฏิบัติดังนี้ คือ สถานศึกษาอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้เป็นไปตาม พ.ร.บ.การอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 และกฎกระทรวงกำหนดจำนวนกรรมการ คุณสมบัติหลักเกณฑ์การสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ การประชุม และวาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการวิทยาลัย พ.ศ. 2553

สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนให้เป็นไปตาม พ.ร.บ. โรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 สถานศึกษาอาชีวศึกษาสังกัดอื่นให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การประเมินความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัยในการปฏิบัติงานร่วมกับสถานศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกให้ใช้แบบประเมิน มาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 1-5

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีได้ปฏิบัติงานในสถานศึกษา และมิได้เป็นคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย ซึ่งสถานศึกษาเป็นผู้เสนอและคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ ให้ทำหน้าที่ประเมินความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย ในการปฏิบัติงานร่วมกับสถานศึกษา และประเมินคุณภาพการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย ซึ่งบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่ประเมิน 2 ด้านดังกล่าว อาจเป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเดียวกันก็ได้

การประเมินความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัยในการปฏิบัติงานร่วมกับสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถานศึกษารับทราบข้อมูลและนำผลไปปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป ให้ใช้แบบประเมินมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5

การประเมินคุณภาพการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้คณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย รับทราบข้อมูลและนำผลไปพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงาน ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นพิจารณา

1. สถานศึกษามีคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย ตามที่กำหนดในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
2. สถานศึกษาดำเนินการให้มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง
3. สถานศึกษาดำเนินการให้คณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย ปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
4. สถานศึกษาดำเนินการให้ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถานศึกษาประเมินความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย ในการปฏิบัติงานร่วมกับสถานศึกษาและมีผลการประเมินโดยเฉลี่ย 3.51-5.00
5. สถานศึกษาดำเนินการให้ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถานศึกษาประเมินคุณภาพการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงาน

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. หลักฐานการแต่งตั้งคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย
2. รายงานการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย
3. หลักฐานการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

4. หลักฐานการประเมินความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย ในการปฏิบัติงานร่วมกับสถานศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

5. หลักฐานการประเมินคุณภาพการปฏิบัติงานของสถานศึกษาหรือวิทยาลัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัยระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น 4 ข้อ ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็น 3 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ปฏิบัติตามประเด็น 1 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการบริหารจัดการสถานศึกษา

คำอธิบาย

สถานศึกษาจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ผู้เรียน ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และมีการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา มีการดำเนินงานตามแผน มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และเสนอข้อเสนอนะเพื่อการปรับปรุง พร้อมทั้งจัดทำรายงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของครู และบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ผู้เรียน ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
2. สถานศึกษามีการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา
3. สถานศึกษามีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี
4. สถานศึกษามีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และเสนอข้อเสนอนะเพื่อการปรับปรุง
5. สถานศึกษามีการจัดทำรายงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. หลักฐานการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาของสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ผู้เรียน ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

2. หลักฐานการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีโดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา
3. หลักฐานการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี
4. หลักฐานการติดตามตรวจสอบประเมินผลและเสนอข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง
5. รายงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการดำเนินการจัดทำแผนการบริหารจัดการสถานศึกษาตามประเด็น 1-5 ระดับดีมาก การดำเนินงานตามประเด็น 1-4 ระดับดีการดำเนินงานตามประเด็น 1-3 ระดับพอใช้ การดำเนินงานตามประเด็น 1-2 ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงานตามประเด็น 1 ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ระดับคุณภาพในการพัฒนาสถานศึกษาตามอัตลักษณ์ คำอธิบาย

สถานศึกษามีการพัฒนาสถานศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา ตามอัตลักษณ์ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

อัตลักษณ์ หมายถึง คุณลักษณะของผู้เรียนตามปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีการกำหนดอัตลักษณ์โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย
2. สถานศึกษามีแผนงานโครงการพัฒนาสถานศึกษาที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. สถานศึกษามีการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ
4. สถานศึกษามีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ
5. สถานศึกษามีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารจัดการ

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา อัตลักษณ์ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจของสถานศึกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย

2. หลักฐานการจัดทำแผนงาน โครงการพัฒนาสถานศึกษาที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. รายงานผลการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ

4. หลักฐานการประเมินผลการดำเนินงานตามแผน โครงการ

5. หลักฐานการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารจัดการ

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการดำเนินการพัฒนาสถานศึกษาตามอัตลักษณ์ตามประเด็น 1-5 ระดับดีมาก การดำเนินงานตามประเด็น 1-4 ระดับดีการดำเนินงานตามประเด็น 1-3 ระดับพอใช้ การดำเนินงานตามประเด็น 1-2 ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงานตามประเด็น 1 ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.4 ระดับคุณภาพในการบริหารงานและภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา

คำอธิบาย

ผู้บริหารสถานศึกษามีการบริหารงานตามนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดโดยใช้ภาวะผู้นำและการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องและมีการประเมินผลการบริหารงาน และภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา โดยคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการสถานศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีการบริหารจัดการสถานศึกษาตามนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด
2. สถานศึกษามีการประชุมครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาอย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง
3. สถานศึกษามีการจัดประชุมผู้ปกครอง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการอาชีวศึกษาอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง
4. สถานศึกษามีการนำความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ผู้ปกครอง รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องไปใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา
5. สถานศึกษามีการประเมินผลการบริหารงาน และภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา โดยคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย และมีผลการประเมินโดยเฉลี่ย 3.51 – 5.00

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. หลักฐานการบริหารจัดการสถานศึกษาตามนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด
2. รายงานการประชุมครู และบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา
3. รายงานการประชุมผู้ปกครอง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการอาชีวศึกษา
4. หลักฐานการนำความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ผู้ปกครอง รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องไปใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา
5. หลักฐานการประเมินการบริหารงานและภาวะผู้นำ ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยคณะกรรมการสถานศึกษาหรือวิทยาลัย

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการบริหารงานและภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น 4 ข้อ ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็น 3 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ปฏิบัติตามประเด็น 1 ข้อ

ตัวชี้วัดที่ 3.5 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา

คำอธิบาย

สถานศึกษามีระบบข้อมูลสารสนเทศและมีระบบสำรองข้อมูลสารสนเทศเพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล โดยมีข้อมูลพื้นฐานอย่างน้อย 9 ประเภท ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษา ข้อมูลนักเรียน นักศึกษา ข้อมูลตลาดแรงงาน ข้อมูลบุคลากร ข้อมูลงบประมาณและการเงิน ข้อมูลหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ข้อมูลครุภัณฑ์ ข้อมูลอาคารสถานที่ และข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด โดยข้อมูลจะต้องครบถ้วน เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ และเป็นปัจจุบัน มีการดำเนินการให้ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ จากฐานข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา โดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียนโดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีข้อมูลพื้นฐาน 9 ประเภท และอาจมีข้อมูลอื่น ที่จำเป็นสำหรับสถานศึกษาที่ครบถ้วนและเชื่อมโยงเป็นระบบ และมีระบบสำรองข้อมูลสารสนเทศเพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล
2. สถานศึกษามีการพัฒนาฐานข้อมูลสารสนเทศอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน
3. สถานศึกษาดำเนินการให้ ครู และบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลสารสนเทศ
4. สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจในการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา โดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียน

5. สถานศึกษามีผลการประเมินความพึงพอใจในการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาโดยเฉลี่ย 3.51-5.00

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ อย่างน้อย 9 ประเภท และมีระบบสำรองข้อมูลสารสนเทศ เพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล
2. หลักฐานการพัฒนาฐานข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน
3. หลักฐานที่ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา
4. หลักฐานการประเมินความพึงพอใจในการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูล สารสนเทศของสถานศึกษา โดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียน

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา ระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น 4 ข้อ ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็น 3 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ปฏิบัติตามประเด็น 1 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.6 ระดับคุณภาพในการบริหารความเสี่ยง

คำอธิบาย

สถานศึกษามีการวิเคราะห์และจัดทำแผนงาน โครงการบริหารความเสี่ยงที่สำคัญอย่างน้อย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความปลอดภัย ด้านการทะเลาะวิวาท ด้านสิ่งเสพติด ด้านสังคม ด้านการพนันและการมั่วสุม โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ผู้เรียนและผู้ปกครองมีการดำเนินงาน ตามแผนงาน โครงการ มีการประเมินผลและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และผลทำให้ความเสี่ยงในด้านต่างๆ ลดลง

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีการวิเคราะห์และจัดทำแผนงาน โครงการบริหาร ความเสี่ยงที่สำคัญอย่างน้อย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความปลอดภัย ด้านการทะเลาะวิวาท ด้านสิ่งเสพติด ด้านสังคม ด้านการพนันและการมั่วสุม โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ผู้เรียน และผู้ปกครอง
2. สถานศึกษามีการดำเนินงาน ตามแผนงาน โครงการ
3. สถานศึกษามีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ
4. สถานศึกษามีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการบริหารความเสี่ยง
5. สถานศึกษามีความเสี่ยงลดลงอย่างน้อย 3 ด้าน

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. หลักฐานการวิเคราะห์และจัดทำแผน โครงการบริหารความเสี่ยงที่สำคัญอย่างน้อย 5 ด้าน โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ผู้เรียน และผู้ปกครอง
2. หลักฐานการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการบริหารความเสี่ยง
3. หลักฐานการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ
4. หลักฐานการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการบริหารความเสี่ยง
5. หลักฐานแสดงผลการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยง (เพิ่มหรือลด) ในแต่ละด้าน

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการบริหารความเสี่ยงระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็นที่ 1-5 ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็นที่ 1-4 ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็นที่ 1-3 ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็นที่ 1-2 ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ปฏิบัติตามประเด็นที่ 1

ตัวบ่งชี้ที่ 3.7 ระดับคุณภาพในการจัดระบบดูแลผู้เรียน

คำอธิบาย

สถานศึกษาจัดระบบดูแลผู้เรียนโดยมีการปฐมนิเทศผู้เรียนมีการแต่งตั้งครูที่ปรึกษา มีระบบเครือข่ายผู้ปกครองเพื่อร่วมกันดูแลนักเรียน ส่งเสริมสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ผู้เรียน มีระบบดูแลผู้เรียน กลุ่มเสี่ยงและส่งเสริมผู้เรียนปัญญาเลิศ

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีการปฐมนิเทศผู้เรียน
2. สถานศึกษามีการแต่งตั้งครูที่ปรึกษาและจัดให้ผู้เรียนพบครูที่ปรึกษาอย่างน้อย

สัปดาห์ละ 1 ครั้ง

3. สถานศึกษามีระบบเครือข่ายผู้ปกครองเพื่อร่วมกันดูแลผู้เรียน
4. สถานศึกษามีแผนงานโครงการส่งเสริมสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ผู้เรียนอย่างน้อย

ร้อยละ 30 ของจำนวนผู้เรียนที่ร้องขอ

5. สถานศึกษามีระบบดูแลผู้เรียนกลุ่มเสี่ยงและส่งเสริมผู้เรียนปัญญาเลิศ

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. หลักฐานการจัดปฐมนิเทศผู้เรียน
2. คำสั่งแต่งตั้งครูที่ปรึกษาและหลักฐานการพบ การให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน
3. หลักฐานการดำเนินงานของระบบเครือข่ายผู้ปกครอง เพื่อร่วมกันดูแลผู้เรียน
4. แผนงาน โครงการและผลการส่งเสริมสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ผู้เรียน
5. หลักฐานการดำเนินงานของระบบดูแลผู้เรียนกลุ่มเสี่ยง และส่งเสริมผู้เรียนปัญญาเลิศ

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการจัดระบบดูแลผู้เรียน ระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น 4 ข้อ ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็น 3 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ปฏิบัติตามประเด็น 1 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.8 ระดับคุณภาพในการพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อม และภูมิทัศน์ของสถานศึกษาและการใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ
คำอธิบาย

สถานศึกษาดำเนินการพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ของสถานศึกษาและการใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ มีการประเมินความพึงพอใจโดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5 และมีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียน

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีแผนงานโครงการ ในการพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ของสถานศึกษาและการใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ โดย การมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียน
2. สถานศึกษามีการดำเนินการตามแผนงานโครงการ
3. สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ของสถานศึกษา และการใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียน
4. สถานศึกษามีผลการประเมินความพึงพอใจ โดยเฉลี่ย 3.51 – 5.00
5. สถานศึกษามีการนำผลการประเมินไปปรับปรุง การบริหารจัดการ

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. หลักฐานการจัดทำแผนงาน โครงการในการพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ของสถานศึกษาและการใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียน
2. รายงานผลการดำเนินงานตามแผน โครงการ
3. หลักฐานการประเมินความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ของสถานศึกษาและการใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียน
4. หลักฐานการนำผลการประเมินไปปรับปรุงบริหารจัดการ

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการพัฒนาและดูแลสภาพแวดล้อม และภูมิทัศน์ของสถานศึกษาและการใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ ระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น 4 ข้อ ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็น 3 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ปฏิบัติตามประเด็น 1 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.9 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการพัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และคอมพิวเตอร์

คำอธิบาย

สถานศึกษามีการจัดหา การใช้วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และคอมพิวเตอร์ สอดคล้องกับแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา มีการประเมินความพึงพอใจของครู และบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและนักเรียน โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5 และมีการนำผลการประเมินปรับปรุงการบริหารจัดการ

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีแผนงาน โครงการ การจัดหา การใช้วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และคอมพิวเตอร์
2. สถานศึกษามีการดำเนินการตามแผนงาน โครงการ
3. สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดหา การใช้วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และคอมพิวเตอร์ โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และนักเรียน
4. สถานศึกษามีผลการประเมินความพึงพอใจ โดยเฉลี่ย 3.51 – 5.00
5. สถานศึกษามีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารจัดการ

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. แผนงาน โครงการ การจัดหา การใช้วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และคอมพิวเตอร์
2. รายงานผลการดำเนินงานตามแผน โครงการ การจัดหา การใช้วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และคอมพิวเตอร์
3. หลักฐานการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดหา การใช้วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และคอมพิวเตอร์ โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และนักเรียน
4. หลักฐานการนำผลการประเมินไปปรับปรุงบริหารจัดการ

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการพัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และคอมพิวเตอร์ ระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น 4 ข้อ ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็น 3 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ปฏิบัติตามประเด็น 1 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.10 ระดับคุณภาพในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

คำอธิบาย

สถานศึกษาดำเนินการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาในด้านวิชาการหรือวิชาชีพ และจรรยาบรรณวิชาชีพครู จัดหาทุนการศึกษา ทุนวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้มีโครงการแลกเปลี่ยน ครูและบุคลากรทางการศึกษา กับสถานศึกษาอื่นหรือหน่วยงาน องค์กรภายนอก ตรงกับสาขาวิชาชีพ มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เหมาะสม และส่งเสริม สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง

คุณภาพชีวิต หมายถึง การดำรงชีวิตอยู่ด้วยการมีความสุขที่สมบูรณ์ และมีความมั่นคงซึ่งครอบคลุมสุขภาวะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ สุขภาวะทางกาย สุขภาวะทางอารมณ์ สุขภาวะทางสังคม และสุขภาวะทางจิตและวิญญาณ

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาได้รับการฝึกอบรมด้านวิชาการหรือวิชาชีพ และจรรยาบรรณ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75
2. สถานศึกษามีดำเนินการให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาได้รับทุนการศึกษา ทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาไม่น้อยกว่าร้อยละ 5
3. สถานศึกษาดำเนินการให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยน ครูและบุคลากรทางการศึกษา กับสถานศึกษาอื่นหรือหน่วยงาน องค์กรภายนอกตรงกับสาขาวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5
4. สถานศึกษาดำเนินการให้ครู และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เหมาะสม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75
5. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องด้านวิชาการหรือวิชาชีพ และจรรยาบรรณวิชาชีพจากหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. ข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา
2. ข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับการฝึกอบรมด้านวิชาการหรือวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ
3. ข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับการทุนการศึกษา ทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
4. ข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยน ครูและบุคลากรทางการศึกษา กับสถานศึกษาอื่นหรือหน่วยงาน องค์กรภายนอกตรงกับสาขาวิชาชีพ

5. ข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เหมาะสม
6. ข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องด้านวิชาการ หรือวิชาชีพ และจรรยาบรรณวิชาชีพจากหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น 4 ข้อ ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็น 3 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ปฏิบัติตามประเด็น 1 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.11 ระดับคุณภาพในการบริหารการเงินและงบประมาณ

คำอธิบาย

สถานศึกษามีการบริหารการเงินและงบประมาณ สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษาในด้านวัสดุฝึก อุปกรณ์และสื่อสำหรับการจัดการเรียนการสอน การบริการวิชาการและวิชาชีพ การส่งเสริม สนับสนุนให้ครูและนักเรียนจัดทำและดำเนินการจัดประกวด จัดแสดงโครงการนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย การดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม ด้านการปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก

งบประมาณ หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสถานศึกษาในรอบปี ทั้งนี้ไม่รวมค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ค่าครุภัณฑ์ ค่าเสื่อมราคา เงินเดือนและวิทยฐานะของครู และบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีการจ่ายค่าวัสดุฝึก อุปกรณ์และสื่อสำหรับการจัดการเรียนการสอนไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของงบดำเนินการ
2. สถานศึกษามีรายได้หรือมูลค่าของผลผลิต ผลงานจากการใช้วัสดุฝึกในการจัดการเรียนการสอนไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของค่าวัสดุ
3. สถานศึกษามีรายจ่ายค่าวัสดุฝึก อุปกรณ์และสื่อสำหรับการบริการวิชาการและวิชาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ของงบดำเนินการ
4. สถานศึกษามีรายจ่ายในการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูและนักเรียนจัดทำและดำเนินการจัดประกวด จัดแสดงโครงการ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัยไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของงบดำเนินการ
5. สถานศึกษามีรายจ่ายในการดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม ด้านการปลูกฝังจิตสำนึก และเสริมสร้างความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของงบดำเนินการ

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. หลักฐานแสดงงบดำเนินการของสถานศึกษา
2. หลักฐานการจ่ายค่าวัสดุอุปกรณ์และสื่อสำหรับการจัดการเรียนการสอน
3. หลักฐานรายได้หรือมูลค่าของผลผลิต ผลงานจากการใช้วัสดุในการจัดการเรียนการสอน
4. หลักฐานรายจ่ายค่าวัสดุ อุปกรณ์และสื่อสำหรับการบริการสำหรับการบริการวิชาการและวิชาชีพ
5. หลักฐานรายจ่ายในการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูและนักเรียนจัดทำและดำเนินการจัดประกวด จัดแสดงโครงการ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์หรืองานวิจัย
6. หลักฐานรายจ่ายในการดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม ด้านการปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการบริหารการเงินและงบประมาณ ระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น 4 ข้อ ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็น 3 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ปฏิบัติตามประเด็น 1 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.12 ระดับคุณภาพในการระดมทรัพยากรในการจัดการอาชีวศึกษา กับเครือข่ายในประเทศ และหรือต่างประเทศ

คำอธิบาย

สถานศึกษามีการระดมทรัพยากรในการจัดการอาชีวศึกษากับเครือข่าย ทั้งในประเทศและหรือต่างประเทศ ในด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ สถานประกอบการ งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ฯลฯ และมีการประเมินผลการดำเนินการเพื่อการปรับปรุง

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีแผนงาน โครงการในการระดมทรัพยากรในการจัดการอาชีวศึกษากับเครือข่ายทั้งในประเทศและ หรือต่างประเทศ
2. สถานศึกษามีสาขางานที่มีการจัดหาภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งในประเทศและหรือต่างประเทศร่วมพัฒนาไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนสาขางานที่เปิดสอน
3. สถานศึกษามีจำนวนสถานประกอบการทั้งในประเทศและหรือต่างประเทศที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษากับสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 20 แห่ง
4. สถานศึกษามีการระดมทรัพยากรอื่นๆ เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ฯลฯ เพื่อส่งเสริม สนับสนุน การจัดการอาชีวศึกษาไม่น้อยกว่า 5 รายการ

5. สถานศึกษามีการประเมินผลการดำเนินงาน โครงการในการระดมทรัพยากรในการจัดการอาชีวศึกษากับเครือข่ายทั้งในประเทศและ หรือต่างประเทศ เพื่อการปรับปรุง

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. แผนงาน โครงการในการระดมทรัพยากรในการจัดการอาชีวศึกษากับเครือข่ายทั้งในประเทศและหรือต่างประเทศ
2. ข้อมูลข่าวสาขางานที่เปิดสอนในสถานศึกษา
3. หลักฐานการจัดหาภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งในประเทศและหรือต่างประเทศ ร่วมพัฒนาผู้เรียนในแต่ละสาขางาน
4. ข้อมูลสถานประกอบการทั้งในประเทศและหรือต่างประเทศ ที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษากับสถานศึกษา
5. รายการทรัพยากรอื่นๆ เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ฯลฯ ที่สถานศึกษาได้รับการส่งเสริม สนับสนุน การจัดการอาชีวศึกษา
6. รายงานการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการในการระดมทรัพยากรในการจัดการอาชีวศึกษากับเครือข่าย ทั้งในประเทศและ หรือต่างประเทศ เพื่อการปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการระดมทรัพยากรในการจัดการอาชีวศึกษา กับเครือข่ายในประเทศและหรือต่างประเทศ ระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น 4 ข้อ ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็น 3 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ปฏิบัติตามประเด็น 1 ข้อ

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้

บริการวิชาการและวิชาชีพสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการและวิชาชีพ

คำอธิบาย

สถานศึกษามีการบริหารจัดการ การบริการวิชาการและวิชาชีพโดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียนทุกสาขางาน และมีการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5

ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการ กิจกรรมตั้งแต่ 1 ครั้งขึ้นไปให้นับเป็นจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ กิจกรรมตามประเด็นการพิจารณา

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีแผนงาน โครงการ กิจกรรม บริการวิชาการและวิชาชีพ โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและนักเรียน
2. สถานศึกษาดำเนินการให้ทุกสาขางานดำเนินงานไม่น้อยกว่า 2 โครงการ กิจกรรม ต่อปี
3. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 เข้าร่วมโครงการ กิจกรรม
4. สถานศึกษาดำเนินการให้ผู้เรียนในแต่ละสาขางาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 เข้าร่วมโครงการ กิจกรรม
5. สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการและมีผลการประเมิน โดยเฉลี่ย 3.51-5.00

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. ข้อมูลครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา
2. ข้อมูลสาขางานที่เปิดสอนในสถานศึกษา
3. ข้อมูลผู้เรียนในแต่ละสาขางาน
4. หลักฐานการจัดทำแผนงาน โครงการ กิจกรรม การบริการวิชาการและวิชาชีพโดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และนักเรียน
5. โครงการกิจกรรม และบริการและวิชาชีพของแต่ละสาขางาน
6. ข้อมูลการเข้าร่วมโครงการ กิจกรรม ของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการและวิชาชีพระดับดีมาก ปฏิบัติตาม ประเด็น 5 ข้อ ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น 4 ข้อ ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็น 3 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วนปฏิบัติตามประเด็น 1 ข้อ

มาตรฐานที่ 5 ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย จำนวน 2 ตัวบ่งชี้

ส่งเสริมให้ครู และผู้เรียนจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์หรืองานวิจัยที่เป็น ประโยชน์ ตลอดจนมีการเผยแพร่

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ของผู้เรียน

คำอธิบาย

สถานศึกษาที่มีการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนระดับชั้น ปวช.3 และระดับชั้น ปวส.2 จัดทำโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ตามรายวิชาโครงการ และอื่นๆ และจัดให้มี

การประกวด แสดงและเผยแพร่ผลงาน รวมทั้งการนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษามีการส่งเสริมให้เข้าร่วมแสดง แข่งขันและได้รับรางวัลหรือนำไปใช้ประโยชน์ระดับชุมชน จังหวัด ภาค และชาติ

ประเด็นพิจารณา

1. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้เรียนจัดทำและดำเนินการจัดประกวด จัดแสดง โครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย
2. สถานศึกษาดำเนินการให้ผู้เรียนให้ผู้เรียนระดับชั้น ปวช.3 และระดับชั้น ปวส.2 จัดทำโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย โดยมีจำนวนผลงานทั้งหมด ตามเกณฑ์เฉลี่ย ระดับชั้น ปวช.3 จำนวน 3 คน: 1 ชิ้น และระดับชั้น ปวส.2 จำนวน 2 คน: 1 ชิ้น
3. สถานศึกษาได้จัดประกวดและได้นำโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนผลงานทั้งหมด ไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา
4. สถานศึกษาได้นำโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของจำนวนผลงานทั้งหมด เผยแพร่ต่อสาธารณชน
5. สถานศึกษาดำเนินการให้โครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของจำนวนผลงานทั้งหมด นำไปใช้ประโยชน์หรือได้รับรางวัลในระดับชุมชน จังหวัด ภาค และชาติ

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. ข้อมูลผู้เรียน ระดับชั้น ปวช. 3 และระดับชั้น ปวส. 2 จำแนกตามประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน
2. หลักฐานการส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำ การจัดประกวด จัดแสดงโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย
3. ข้อมูลโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ในระดับชั้น ปวช. 3 และระดับชั้น ปวส. 2 ในแต่ละ สาขางาน
4. ข้อมูลโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ที่ได้รับรางวัลหรือนำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา
5. ข้อมูลโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ที่ได้รับการเผยแพร่
6. ข้อมูลโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ที่ได้รับรางวัลหรือนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชุมชน จังหวัด ภาค และชาติ

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัยของผู้เรียนระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น 4 ข้อ ระดับพอใช้ ปฏิบัติ

ตามประเด็น 3 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ปฏิบัติตามประเด็น 1 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการนวัตกรรมการสิ่งประดิษฐ์งานสร้างสรรค์หรืองานวิจัยของครู

คำอธิบาย

สถานศึกษามีการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย และจัดให้มีการประกวด จัดแสดงและเผยแพร่ผลงาน รวมทั้งการนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา มีการส่งเสริมให้เข้าร่วมแสดง แข่งขันและได้รับรางวัลหรือนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชุมชน จังหวัด ภาค และชาติ

งานวิจัยของครูต้องครอบคลุมกระบวนการต่อไปนี้

1. มีเป้าหมายประสงค์
2. มีการระบุปัญหา
3. มีวิธีการดำเนินการ
4. มีการเก็บและบันทึกข้อมูล
5. มีการวิเคราะห์และสรุปผลความรู้ที่ได้จากการดำเนินการ

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนให้ครูจัดทำและดำเนินการจัดประกวด จัดแสดง นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย
2. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูทุกคน จัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย
3. สถานศึกษาได้จัดประกวดและได้นำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของจำนวนผลงานทั้งหมด ไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา
4. สถานศึกษา ได้นำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัยไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนผลงานทั้งหมด เผยแพร่ต่อสาธารณชน
5. สถานศึกษาดำเนินการให้ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 ของจำนวนผลงานทั้งหมดนำไปใช้ประโยชน์ หรือได้รับรางวัล ในระดับ ชุมชน จังหวัด ภาค และชาติ

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. ข้อมูลครูผู้สอนทั้งหมดในสถานศึกษา
2. หลักฐานที่ส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำ การจัดประกวด จัดแสดงนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย

3. ข้อมูลนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย
4. ข้อมูลนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ที่ได้รับรางวัลหรือนำไปใช้ประโยชน์ในสถานศึกษา
5. ข้อมูลนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ที่ได้รับการเผยแพร่
6. ข้อมูลนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ที่ได้รับรางวัลหรือนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชุมชน จังหวัด ภาค และชาติ

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการบริหารจัดการนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัยของครูระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น 4 ข้อ ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็น 3 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ปฏิบัติตามประเด็น 1 ข้อ

มาตรฐานที่ 6 ด้านการปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก จำนวน 4 ตัวบ่งชี้

ปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ในด้านการรักชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านการรักชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และทะนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม

คำอธิบาย

สถานศึกษาดำเนินการให้ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาทุกคน และผู้เรียนทุกคน เข้าร่วมโครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึกด้านการรักชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และทะนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม มีการประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม โดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียน เพื่อนำผลไปปรับปรุง การบริหารจัดการและมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษาที่มีต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษา โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1 – 5

ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการ กิจกรรม ตั้งแต่ 1 ครั้ง ขึ้นไปให้นับเป็นจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ กิจกรรมตามประเด็นการพิจารณา

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีจำนวนโครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึกด้านการรักษาชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และทะนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ไม่น้อยกว่า 5 โครงการ กิจกรรม
2. สถานศึกษาดำเนินการให้ผู้เรียนทุกคนร่วมโครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึกด้านการรักษาชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และทะนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม
3. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาทุกคนเข้าร่วมโครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึก ด้านการรักษาชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และทะนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม
4. สถานศึกษามีการประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึกด้านการรักษาชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และทะนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม โดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียน เพื่อนำผลไปปรับปรุงการบริหารจัดการ
5. สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษาที่มีต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษาในการปลูกฝังจิตสำนึก ด้านการรักษาชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และทะนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และมีผลการประเมินโดยเฉลี่ย 3.51 – 5.00

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. ข้อมูลครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา
2. ข้อมูลผู้เรียนในสถานศึกษา
3. โครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึก ด้านการรักษาชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม
4. ข้อมูลผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึก ด้านการรักษาชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม
5. ข้อมูลครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึก ด้านการรักษาชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม
6. รายงานผลการดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึก ด้านการรักษาชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม

7. หลักฐานการประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึก ด้านการรักษา ชาติ เหตุทุนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม โดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและ ผู้เรียน

8. หลักฐานการประเมินความพึงพอใจ ของผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษาที่มีต่อ ภาพลักษณ์ของสถานศึกษาในการปลูกฝังจิตสำนึก ด้านการรักษา ชาติ เหตุทุนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านการรักษา ชาติ เหตุทุนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการ ปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และทะนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น 4 ข้อ ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็น 3 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ปฏิบัติตามประเด็น 1 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
คำอธิบาย

สถานศึกษาดำเนินการให้ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาทุกคน และผู้เรียนทุกคน เข้าร่วมโครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีการประเมินผลการ ดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม โดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียนเพื่อนำผลไป ปรับปรุงการบริหารจัดการและมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษาที่มี ต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษาโดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1 – 5

ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการ กิจกรรม ตั้งแต่ 1 ครั้ง ขึ้นไปให้นับเป็นจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ กิจกรรมตามประเด็นการพิจารณา
ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีจำนวนโครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมไม่น้อยกว่า 5 โครงการ กิจกรรม
2. สถานศึกษาดำเนินการให้ผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมโครงการ กิจกรรมการปลูกฝังจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
3. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาทุกคนเข้าร่วมโครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

4. สถานศึกษามีการประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและนักเรียน เพื่อนำผลไปปรับปรุงการบริหารจัดการ

5. สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษาที่มีต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษาในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และมีผลการประเมินโดยเฉลี่ย 3.51 – 5.00

หลักฐานการพิจารณา

1. ข้อมูลครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา
2. ข้อมูลผู้เรียนในสถานศึกษา
3. โครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
4. ข้อมูลผู้ที่เข้าร่วมโครงการ กิจกรรมการปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
5. ข้อมูลครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
6. รายงานผลการดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
7. หลักฐานการประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม การปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและนักเรียน
8. หลักฐานการประเมินความพึงพอใจ ของผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษาที่มีต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษาในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น 4 ข้อ ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็น 3 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วนปฏิบัติตามประเด็น 1 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.3 ระดับคุณภาพในการส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ

คำอธิบาย

สถานศึกษาดำเนินการให้ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาทุกคน และผู้เรียนทุกคน เข้าร่วมโครงการ กิจกรรม ด้านการกีฬาและนันทนาการ มีการประเมินผล การดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรม โดยครู และบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและนักเรียนเพื่อนำผลไปปรับปรุงการบริหารจัดการและมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษาที่มีต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษาโดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1 – 5

ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานและผู้เรียนที่เข้าร่วมโครงการ กิจกรรม ตั้งแต่ 1 ครั้งขึ้นไป
ให้นับเป็นจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ กิจกรรมตามประเด็นการพิจารณา
ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีจำนวนโครงการกิจกรรม ด้านการกีฬาและนันทนาการ ไม่น้อยกว่า 5 โครงการ กิจกรรม
2. สถานศึกษาดำเนินการให้ผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมโครงการ กิจกรรม ด้านการกีฬาและนันทนาการ
3. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ทุกคนเข้าร่วมโครงการ กิจกรรม ด้านการกีฬาและนันทนาการ
4. สถานศึกษามีการประเมินผลการดำเนินผลการดำเนินงานตามโครงการ กิจกรรมด้านการกีฬาและนันทนาการ โดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียนเพื่อนำผล ไปปรับปรุงการบริหารจัดการ
5. สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษาที่มีต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษา ในการส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ และมีผลการประเมิน โดยเฉลี่ย 3.51 – 5.00

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. ข้อมูลครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา
2. ข้อมูลผู้เรียนในสถานศึกษา
3. โครงการ กิจกรรม ด้านกีฬาและนันทนาการ
4. ข้อมูลผู้ที่เข้าร่วมโครงการ กิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ
5. ข้อมูลครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการ กิจกรรม ด้านกีฬาและนันทนาการ
6. รายงานผลการดำเนินตามโครงการ กิจกรรม ด้านกีฬาและนันทนาการ
7. หลักฐานการประเมินผลการดำเนินตามโครงการ กิจกรรม ด้านกีฬาและนันทนาการ โดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียน
8. หลักฐานการประเมินความพึงพอใจ ของผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษาที่มีต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษาในการส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการ

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น 4 ข้อ ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็น 3 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วนปฏิบัติตามประเด็น 1 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.4 ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
คำอธิบาย

สถานศึกษามีการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ครู และ บุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ มีแผนงาน โครงการในการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียนมีการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการและมีการประเมินผลการดำเนินงานโดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาและผู้เรียนเพื่อนำผลไปปรับปรุงการบริหารจัดการ และมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษาที่มีต่อการปลูกฝังจิตสำนึกด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียน
2. สถานศึกษามีแผนงาน โครงการ การบริหารจัดการสถานศึกษา ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียน
3. สถานศึกษามีการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
4. สถานศึกษามีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียน เพื่อนำผลไปปรับปรุงการบริหารจัดการ
5. สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษาที่มีต่อการปลูกฝังจิตสำนึกด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และมีผลการประเมินโดยเฉลี่ย 3.51 – 5.0

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. หลักฐานการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียน
2. หลักฐานการทำแผนงาน โครงการในการบริหารจัดการสถานศึกษาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียน
3. รายงานผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการ ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
4. หลักฐานการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการในการบริหารจัดการสถานศึกษาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา และผู้เรียน
5. หลักฐานการประเมินความพึงพอใจ ของผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษาที่มีผลต่อการปลูกฝังจิตสำนึกด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น 4 ข้อ ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็น 3 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ปฏิบัติตามประเด็น 1 ข้อ มาตรฐานที่ 7 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 2 ตัวบ่งชี้

จัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 และนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ระดับคุณภาพในระบบการประกันคุณภาพภายใน

คำอธิบาย

สถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนามาตรฐานการศึกษา ประกอบด้วย การประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ผู้เรียน ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
2. สถานศึกษาได้ดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
3. สถานศึกษาได้จัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และจัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา
4. สถานศึกษาได้จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน
5. สถานศึกษาได้จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องจากผลการประเมินคุณภาพภายในและผลการประเมินคุณภาพภายนอก

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

1. หลักฐานการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ผู้เรียน ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
2. รายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา

3. หลักฐานการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาและการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา
4. รายงานการประเมินคุณภาพภายในประจำปี
5. หลักฐานการนำผลการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพในระบบการประกันคุณภาพภายใน ระดับดีมาก ปฏิบัติตามประเด็นที่ 1-5 ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็นที่ 1-4 ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็นที่ 1-3 ระดับต้องปรับปรุง ปฏิบัติตามประเด็นที่ 1-2 ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน ปฏิบัติตามประเด็นที่ 1

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555

คำอธิบาย

สถานศึกษามีการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 ส่วนที่ 1 การจัดการอาชีวศึกษา 7 มาตรฐาน 34 ตัวบ่งชี้และแสดงถึงคุณภาพของการดำเนินงานในแต่ละตัวบ่งชี้โดยมีผลการ

ประเด็นการพิจารณา

จำนวนตัวบ่งชี้ที่มีผลการตัดสินตามเกณฑ์สูงสุด ในระดับ 5 คะแนน ดีมาก

หลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา

- ผลการตัดสิน 34 ตัวบ่งชี้
- มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.1-1.9
- มาตรฐานที่ 2 ตัวบ่งชี้ที่ 2.1-2.4
- มาตรฐานที่ 3 ตัวบ่งชี้ที่ 3.1-1.12
- มาตรฐานที่ 4 ตัวบ่งชี้ที่ 4.1
- มาตรฐานที่ 5 ตัวบ่งชี้ที่ 5.1-5.2
- มาตรฐานที่ 6 ตัวบ่งชี้ที่ 6.1-6.4
- มาตรฐานที่ 7 ตัวบ่งชี้ที่ 7.1

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 ระดับดีมาก 30 – 34 ตัวบ่งชี้และไม่มีตัวบ่งชี้ใดที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงหรือต้องปรับปรุงเร่งด่วน ระดับดี 24 –

33 ตัวบ่งชี้ ระดับพอใช้ 18 – 23 ตัวบ่งชี้ ระดับต้องปรับปรุง 12-17 ตัวบ่งชี้ ระดับต้องปรับปรุง
 แรงดันต่ำกว่า 12 ตัวบ่งชี้

ส่วนที่ 2 การฝึกอบรมวิชาชีพ จำนวน 1 มาตรฐาน 10 ตัวบ่งชี้

มาตรฐานที่ 8 ด้านการจัดฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน จำนวน 10 ตัวบ่งชี้

จัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สถาน
 ประกอบการ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการบริหารจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
 คำอธิบาย

สถานศึกษาจัดทำแผนพัฒนาการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันของสถานศึกษา
 โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม ชุมชน สถาน
 ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนและมีการจัดทำแผนการฝึกอบรม
 วิชาชีพพระยะสันประจำปี ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันของ
 สถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา มีการดำเนินงานตามแผน
 มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และเสนอข้อเสนอนะเพื่อการปรับปรุงพร้อมทั้งจัดทำรายงาน
 แผนการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันประจำปี

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันของ
 สถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของครู และบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ผู้เข้ารับการฝึกอบรม
 ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
2. สถานศึกษามีการจัดทำแผนการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันประจำปี ที่สอดคล้อง
 กับแผนพัฒนาการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันของสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของครูและ
 บุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา
3. สถานศึกษามีการดำเนินงานตามแผนการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันประจำปี
4. สถานศึกษามีการติดตามตรวจสอบ ประเมินผลและเสนอข้อเสนอนะเพื่อการปรับปรุง
5. สถานศึกษามีการจัดทำรายงานตามแผนการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันประจำปี

หลักฐานที่ใช้พิจารณา

1. หลักฐานการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันของ
 สถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม
 ชุมชน สถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

2. หลักฐานการจัดทำแผนการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันประจำปี โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา
3. หลักฐานการดำเนินงานตามแผนการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันประจำปี
4. หลักฐานการติดตามตรวจสอบ ประเมินผลและเสนอข้อเสนอนะเพื่อการปรับปรุง
5. รายงานตามแผนการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันประจำปี

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามประเด็น 1-5 ระดับดีมาก การดำเนินงานตามประเด็น 1-4 ระดับดีการดำเนินงานตามประเด็น 1-3 ระดับพอใช้ การดำเนินงานตามประเด็น 1-2 ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงานตามประเด็น 1 ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 ระดับคุณภาพในการใช้และพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สถานประกอบการ
คำอธิบาย

สถานศึกษามีการใช้และพัฒนาจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา โดยกำหนดรายวิชาใหม่หรือปรับปรุงรายวิชาเดิม เกี่ยวกับเนื้อหาสาระ โดยร่วมกับชุมชน สถานประกอบการเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สถานประกอบการ

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีการสำรวจข้อมูลความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร
2. สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับชุมชน สถานประกอบการ
3. สถานศึกษามีการทดลองใช้หลักสูตร
4. สถานศึกษามีการประเมินหลักสูตร
5. สถานศึกษามีการนำหลักสูตร ฐานสมรรถนะรายวิชาที่พัฒนาตามข้อ 1) – 4) ไม่เกิน 2 ปี ไปใช้ อย่างน้อยร้อยละ 50 ของจำนวนรายวิชาที่จัดการฝึกอบรม

หลักฐานที่ใช้พิจารณา

1. ข้อมูลรายวิชาที่จัดการฝึกอบรมในสถานศึกษา
2. รายงานการสำรวจความต้องการหรือความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา
3. หลักฐานความร่วมมือกับชุมชน สถานประกอบการ ในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา
4. หลักฐานการทดลองใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา
5. หลักฐานการประเมินหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา

6. หลักสูตรที่สถานศึกษาได้นำหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา ที่พัฒนาแล้วไม่เกิน 2 ปี ไปใช้ในการจัดการฝึกอบรม

7. ร้อยละของรายวิชาที่ได้นำหลักสูตรฐานสมรรถนะรายวิชา ที่พัฒนาแล้วไม่เกิน 2 ปี ไปใช้ในการจัดการฝึกอบรมในสถานศึกษา

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามประเด็น 1-5 ระดับดีมาก การดำเนินงานตามประเด็น 1-4 ระดับดี การดำเนินงานตามประเด็น 1-3 ระดับพอใช้ การดำเนินงานตามประเด็น 1-2 ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงานตามประเด็น 1 ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน
ตัวบ่งชี้ที่ 8.3 ระดับคุณภาพในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา

คำอธิบาย

สถานศึกษาดำเนินการให้ครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทุกรายวิชา ที่สอน

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทุกรายวิชาที่สอน

2. สถานศึกษามีครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ที่ดำเนินการตาม (1) ร้อยละ 50 – 59.99 ของจำนวนครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ทั้งหมดในสถานศึกษา

3. สถานศึกษามีครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ที่ดำเนินการตาม (1) ร้อยละ 60 – 69.99 ของจำนวนครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ทั้งหมดในสถานศึกษา

4. สถานศึกษามีครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ที่ดำเนินการตาม (1) ร้อยละ 70.79 - 79.99 ของจำนวนครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ทั้งหมดในสถานศึกษา

5. สถานศึกษามีครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ที่ดำเนินการตาม (1) ร้อยละ 80 ขึ้นไป ของจำนวนครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ทั้งหมดในสถานศึกษา

หลักฐานที่ใช้พิจารณา

1. ข้อมูลครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ทั้งหมดในสถานศึกษา
2. หลักสูตรหรือคำสั่งมอบหมายรายวิชาที่จัดการฝึกอบรม

3. แผนการจัดการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของครูผู้สอนหลักสูตร วิชาชีพพระยะสันแต่ละคนทุกรายวิชาที่สอน

4. ร้อยละของครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทุกรายวิชาที่สอนเทียบกับครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันทั้งหมดในสถานศึกษา

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามประเด็น 1 และมีผลตามประเด็น 5 ระดับดีมาก การดำเนินงานตามประเด็น 1 และมีผลตามประเด็น 4 ระดับดี การดำเนินงานตามประเด็น 1 และมีผลตามประเด็น 3 ระดับพอใช้ การดำเนินงานตามประเด็น 1 และมีผลตามประเด็น 2 ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงานตามประเด็น 1 ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 8.4 ระดับคุณภาพในฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน

คำอธิบาย

สถานศึกษาดำเนินการให้ครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจัดการฝึกอบรมหลักสูตร วิชาชีพพระยะสันรายวิชา ตามแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายที่ มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสม กำหนดและแจ้งหลักเกณฑ์และ วิธีการวัดและประเมินผล ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทราบก่อนการฝึกอบรม ใช้วิธีการวัดและ ประเมินผล ที่หลากหลายและเหมาะสม และนำผลจากการวัดและประเมินผลไปใช้ในการพัฒนา สมรรถนะผู้เข้ารับการฝึกอบรม มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทุกรายวิชา ที่จัดการฝึกอบรม

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันจัดการฝึกอบรมหลักสูตร วิชาชีพพระยะสันรายวิชาตามแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายที่ มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ เหมาะสมในการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันรายวิชา

3. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันมีการกำหนด และแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดและประเมินผลให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทราบก่อนการฝึกอบรมทุกรายวิชา ที่จัดการฝึกอบรม

4. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายและเหมาะสมทุกรายวิชาที่จัดการฝึกอบรม

5. สถานศึกษาดำเนินการให้ครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน นำผลจากการวัดและประเมินผลไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะผู้เข้ารับการฝึกอบรม ที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพและบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทุกรายวิชาที่จัดการฝึกอบรม

หลักฐานที่ใช้พิจารณา

1. ข้อมูลครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันทั้งหมดในสถานศึกษา
2. ข้อมูลรายวิชาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันทั้งหมดที่สถานศึกษาจัดการฝึกอบรม
3. หลักฐานหรือคำสั่งมอบหมายรายวิชาที่จัดการฝึกอบรม
4. หลักฐานของรายวิชาที่ดำเนินการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันตามแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
5. หลักฐานของรายวิชาที่มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการจัดการฝึกอบรม
6. หลักฐานการกำหนดและแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดและประเมินผลให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ทราบก่อนการฝึกอบรมของครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันในทุกรายวิชาที่จัดการฝึกอบรม
7. หลักฐานการใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายและเหมาะสม ของครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในทุกรายวิชาที่จัดการฝึกอบรม
8. หลักฐานการนำผลจากการวัดและประเมินผลไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะผู้เข้ารับการฝึกอบรม มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพ และบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทุกรายวิชา ที่จัดการฝึกอบรม

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดีมาก การดำเนินงานตามประเด็น 4 ข้อ ระดับดี การดำเนินงานตามประเด็น 3 ข้อ ระดับพอใช้ การดำเนินงานตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงานตามประเด็น 1 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 8.5 ระดับคุณภาพในการระดมทรัพยากรในการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
คำอธิบาย

สถานศึกษามีการระดมทรัพยากรในการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน นอกเหนือจากที่ได้รับจากหน่วยงานต้นสังกัด ในด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านสถานประกอบการ ด้านงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ฯลฯ และมีการประเมินผลการดำเนินงานเพื่อการปรับปรุง

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีแผนงาน โครงการ การระดมทรัพยากรในการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
2. สถานศึกษามีการจัดหาภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นวิทยากรหรือร่วมเป็นผู้สอนในการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
3. สถานศึกษาจัดหาสถานประกอบการให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
4. สถานศึกษาได้รับการสนับสนุนทรัพยากรอื่นๆ เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ฯลฯ ในการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
5. สถานศึกษามีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการในการระดมทรัพยากรในการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน เพื่อการปรับปรุง

หลักฐานที่ใช้พิจารณา

1. แผนงาน โครงการ การระดมทรัพยากร ในการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
2. ข้อมูลรายวิชาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันทั้งหมดที่สถานศึกษาจัดการฝึกอบรม
3. หลักฐานการจัดหาภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นวิทยากรหรือร่วมเป็นผู้สอนในการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
4. ข้อมูลสถานประกอบการ ที่มีส่วนร่วมในการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
5. รายการทรัพยากรอื่นๆ เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ฯลฯ ที่สถานศึกษาได้รับการสนับสนุนในการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
6. รายงานการประเมินผลการดำเนินงาน ตามแผนงาน โครงการ การระดมทรัพยากรในการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันเพื่อการปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดีมาก การดำเนินงานตามประเด็น 4 ข้อ ระดับดี การดำเนินงานตามประเด็น 3 ข้อ ระดับพอใช้ การดำเนินงานตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงานตามประเด็น 1 ข้อ ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 8.6 ร้อยละของครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่ได้รับการพัฒนา

คำอธิบาย

จำนวนครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่ได้รับการพัฒนาด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันรายวิชาที่รับผิดชอบเทียบกับร้อยละกับจำนวนครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันทั้งหมดในสถานศึกษา โดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

ร้อยละของครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่ได้รับการพัฒนา ด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันรายวิชาที่รับผิดชอบเทียบกับครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันทั้งหมดในสถานศึกษา โดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา

หลักฐานที่ใช้พิจารณา

1. ข้อมูลครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันทั้งหมดในสถานศึกษา
2. ข้อมูลรายวิชาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันทั้งหมดที่สถานศึกษาจัดการฝึกอบรม
3. หลักฐานหรือคำสั่งมอบหมายรายวิชาที่จัดการฝึกอบรม
4. ข้อมูลการพัฒนาครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันรายวิชาที่รับผิดชอบ
5. ร้อยละของครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่ได้รับการพัฒนา ด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันรายวิชาที่รับผิดชอบเทียบกับครูผู้สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันทั้งหมดในสถานศึกษา จำแนกตามแผนกวิชา และภาพรวมของสถานศึกษา

เกณฑ์การตัดสิน

ให้เทียบบัญญัติไตรยางศ์ ทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ โดยกำหนดผลจากประเด็นการพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 80.00 ขึ้นไป เทียบได้ค่าคะแนน 5.00

$$\text{สูตรคำนวณค่าคะแนน} = \frac{\text{ร้อยละประเด็นการพิจารณา}}{80} \times 5$$

ระดับคุณภาพในการดำเนินงาน 4.51-5.00 ระดับดีมาก การดำเนินงาน 3.51-4.50 ระดับดี การดำเนินงาน 2.51-3.50 ระดับพอใช้ การดำเนินงาน 1.51-2.50 ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงาน 0.00-1.50 ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 8.7 ระดับคุณภาพในการบริหารการเงินและงบประมาณ

คำอธิบาย

สถานศึกษามีการบริหารงบประมาณด้านการจัดการศึกษาพระยศชั้นในด้านวัสดุฝึก อุปกรณ์ สื่อการสอน รวมทั้งค่าตอบแทนบุคลากรภายนอกสถานศึกษาที่เชิญเป็นวิทยากรหรือร่วมเป็นผู้สอนในการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยศชั้น สอดคล้องกับแผนการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยศชั้นประจำปีของสถานศึกษา

งบประมาณด้านการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยศชั้น หมายถึง เงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อใช้ในการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยศชั้น ตามเป้าหมายที่กำหนดและรวมทั้งเงินค่าลงทะเบียนที่ได้รับจากผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีการบริหารงบประมาณด้านการจัดการศึกษาพระยศชั้น ในด้านวัสดุฝึก อุปกรณ์ สื่อการสอน รวมทั้งค่าตอบแทนบุคลากรภายนอกสถานศึกษา ที่เชิญเป็นวิทยากรหรือร่วมเป็นผู้สอนในการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยศชั้น สอดคล้องกับแผนการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยศชั้นประจำปีของสถานศึกษา

2. สถานศึกษามีรายจ่ายด้านวัสดุฝึก อุปกรณ์ สื่อการสอน รวมทั้งค่าตอบแทนบุคลากรภายนอกสถานศึกษา ที่เชิญเป็นวิทยากรหรือร่วมเป็นผู้สอนในการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยศชั้น คิดเป็นร้อยละ 25 – 29.99 ของงบประมาณด้านการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยศชั้น

3. สถานศึกษามีรายจ่ายด้านวัสดุฝึก อุปกรณ์ สื่อการสอน รวมทั้งค่าตอบแทนบุคลากรภายนอกสถานศึกษาที่เชิญเป็นวิทยากรหรือร่วมเป็นผู้สอนในการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยศชั้นคิดเป็นร้อยละ 30 – 34.99 ของงบประมาณด้านการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยศชั้น

4. สถานศึกษามีรายจ่ายด้านวัสดุฝึก อุปกรณ์ สื่อการสอน รวมทั้งค่าตอบแทนบุคลากรภายนอกสถานศึกษา ที่เชิญเป็นวิทยากรหรือร่วมเป็นผู้สอนในการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยศชั้น คิดเป็นร้อยละ 35 – 39.99 ของงบประมาณด้านการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยศชั้น

5. สถานศึกษามีรายจ่ายด้านวัสดุฝึก อุปกรณ์ สื่อการสอน รวมทั้งค่าตอบแทนบุคลากรภายนอกสถานศึกษา ที่เชิญเป็นวิทยากรหรือร่วมเป็นผู้สอนในการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยศชั้น คิดเป็นร้อยละ 40 ขึ้นไป ของงบประมาณด้านการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยศชั้น

หลักฐานที่ใช้พิจารณา

1. หลักฐานแสดงงบดำเนินการด้านการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
2. หลักฐานรายจ่ายค่าวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการสอน ในการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
3. หลักฐานรายจ่ายค่าตอบแทนบุคคลภายนอกสถานศึกษาที่เชิญเป็นวิทยากรหรือร่วมเป็นผู้สอนในการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามประเด็น (1) และมีผลตาม (5) ระดับดีมาก การดำเนินงานตามประเด็น (1) และมีผลตาม (4) ข้อระดับดี การดำเนินงานตามประเด็น (1) และมีผลตาม (3) ระดับพอใช้ การดำเนินงานตามประเด็น (1) และมีผลตาม (2) ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงานตามประเด็น (1) ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 8.8 ร้อยละของผู้สำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่มีผลคะแนนการฝึกอบรม 2.00 ขึ้นไป

คำอธิบาย

ร้อยละของผู้สำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ที่มีผลคะแนนการฝึกอบรม 2.00 ขึ้นไป เทียบร้อยละกับ จำนวนผู้ลงทะเบียนเข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมดยกเว้นผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ออกกลางคัน จำแนกตามรายวิชา และภาพรวมของสถานศึกษา

การคำนวณ

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรพระยะสันที่มีผลคะแนนการฝึกอบรม 2.00 ขึ้นไป}}{\text{จำนวนผู้ลงทะเบียนเข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมด} - \text{ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ออกกลางคัน}} \times 100$$

ประเด็นการพิจารณา

ร้อยละของผู้สำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ที่มีผลคะแนนการฝึกอบรม 2.00 ขึ้นไป เทียบกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมด ทั้งนี้ ยกเว้นผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ออกกลางคัน โดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา

หลักฐานที่ใช้พิจารณา

1. หลักฐานจากงานทะเบียนด้านผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันทุกรายวิชาเกี่ยวกับ

1.1 ข้อมูลผู้ลงทะเบียนเข้ารับการฝึกอบรม

1.2 ข้อมูลผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ออกกลางคัน

1.3 ข้อมูลผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีคะแนนการฝึกอบรม 2.00 ขึ้นไป

2. ร้อยละของผู้สำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ที่มีผลคะแนนการฝึกอบรม 2.00 ขึ้นไปเทียบกับร้อยละกับ จำนวนผู้ลงทะเบียนเข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมดยกเว้นผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ออกกลางคัน จำแนกตามรายวิชา และภาพรวมของสถานศึกษา

เกณฑ์การตัดสิน

ให้เทียบบัญญัติไตรยางศ์ ทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ โดยกำหนดผลจากประเด็นการพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 80.00 ขึ้นไป เทียบได้ค่าคะแนน 5.00

$$\text{สูตรคำนวณค่าคะแนน} = \frac{\text{ร้อยละจากประเด็นการพิจารณา}}{80} \times 5$$

ระดับคุณภาพในการดำเนินงาน 4.51-5.00 ระดับดีมาก การดำเนินงาน 3.51-4.50 ระดับดี การดำเนินงาน 2.51-3.50 ระดับพอใช้ การดำเนินงาน 1.51-2.50 ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงาน 0.00-1.50 ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน
ตัวบ่งชี้ที่ 8.9 ร้อยละของผู้สำเร็จการฝึกอบรมตามหลักสูตรเทียบกับแรกเข้า

คำอธิบาย

จำนวนผู้สำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันเทียบกับร้อยละกับจำนวนผู้ลงทะเบียนเข้ารับ การฝึกอบรมแรกเข้าของรุ่นนั้น จำแนกตามรายวิชา และภาพรวมของสถานศึกษา

การคำนวณ

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการฝึกอบรม}}{\text{จำนวนผู้ลงทะเบียนเข้ารับการฝึกอบรมแรกเข้าของรุ่น}} \times 100$$

ประเด็นการพิจารณา

ร้อยละของผู้สำเร็จการฝึกอบรมตามหลักสูตรเทียบกับผู้ลงทะเบียนเข้ารับการฝึกอบรมแรกเข้าของรุ่นนั้น โดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา

หลักฐานที่ใช้พิจารณา

1. หลักฐานจากงานทะเบียนด้านผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันทุกรายวิชา เกี่ยวกับ

1.1 ข้อมูลผู้ลงทะเบียนเข้ารับการฝึกอบรม

1.2 ข้อมูลผู้สำเร็จการฝึกอบรม

2. ร้อยละของผู้สำเร็จการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน เทียบกับผู้ลงทะเบียนเข้ารับการฝึกอบรมแรกเข้าของรุ่นนั้น จำแนกตามรายวิชา และภาพรวมของสถานศึกษา
เกณฑ์การตัดสิน

ให้เทียบบัญญัติไตรยางศ์ ทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ โดยกำหนดผลจากประเด็นการพิจารณา ตั้งแต่ร้อยละ 80.00 ขึ้นไป เทียบได้ค่าคะแนน 5.00

$$\text{สูตรคำนวณค่าคะแนน} = \frac{\text{ร้อยละจากประเด็นการพิจารณา}}{80} \times 5$$

ระดับคุณภาพในการดำเนินงาน 4.51-5.00 ระดับดีมาก การดำเนินงาน 3.51-4.50 ระดับดี การดำเนินงาน 2.51-3.50 ระดับพอใช้ การดำเนินงาน 1.51-2.50 ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงาน 0.00-1.50 ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ตัวบ่งชี้ที่ 8.10 ระดับความพึงพอใจของผู้สำเร็จการฝึกอบรมที่มีต่อการนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์

คำอธิบาย

สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจของผู้สำเร็จการฝึกอบรมที่มีต่อการนำความรู้ความสามารถ ที่ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันไปใช้ประโยชน์ ตามวัตถุประสงค์ของตน เช่น ประกอบอาชีพ พัฒนาอาชีพเดิม อาชีพเสริม เปลี่ยนอาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนและครอบครัว เป็นต้น

มีการสร้างเครื่องมือประเมินความพึงพอใจโดยใช้ มาตรฐานประมาณค่า (Rating scale) 1-5 เพื่อเก็บข้อมูลที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนผู้สำเร็จการฝึกอบรมแต่ละรายวิชา

คุณภาพชีวิต หมายถึง การดำรงชีวิตอยู่ด้วยการมี สุขภาวะที่สมบูรณ์ และมีความมั่นคงซึ่งครอบคลุมสุขภาวะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ สุขภาวะทางกาย สุขภาวะทางอารมณ์ สุขภาวะทางสังคม และ สุขภาวะทางจิตและวิญญาณ

ประเด็นการพิจารณา

1. สถานศึกษามีการประเมินความพึงพอใจ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง สร้างเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลมาวิเคราะห์

2. สถานศึกษามีผลการประเมินความพึงพอใจเฉลี่ย 3.51 – 5.00 คิดเป็นร้อยละ 50 – 59.99 เมื่อเทียบกับข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา

3. สถานศึกษามีผลการประเมินความพึงพอใจเฉลี่ย 3.51 – 5.00 คิดเป็นร้อยละ 60 – 69.99 เมื่อเทียบกับข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา

4. สถานศึกษามีผลการประเมินความพึงพอใจเฉลี่ย 3.51 – 5.00 คิดเป็นร้อยละ 70 – 79.99 เมื่อเทียบกับข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา

5. สถานศึกษามีผลการประเมินความพึงพอใจเฉลี่ย 3.51 – 5.00 คิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป เมื่อเทียบกับข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากภาพรวมของสถานศึกษา

หลักฐานที่ใช้พิจารณา

1. หลักฐานเกี่ยวกับการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือประเมินความพึงพอใจ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 1-5 เพื่อเก็บข้อมูล การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง การนำข้อมูลมาวิเคราะห์

2. ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้สำเร็จการฝึกอบรมที่มีต่อการนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของตน จำแนกตามรายวิชาและภาพรวมของสถานศึกษา

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามประเด็น (1) และมีผลตาม (5) ระดับดีมาก การดำเนินงานตามประเด็น (1) และมีผลตาม (4) ข้อยกเว้น การดำเนินงานตามประเด็น (1) และมีผลตาม (3) ระดับพอใช้ การดำเนินงานตามประเด็น (1) และมีผลตาม (2) ระดับต้องปรับปรุง การดำเนินงานตามประเด็น (1) ระดับต้องปรับปรุงเร่งด่วน

ภาคผนวก ง

มาตรฐานของศูนย์การเรียนรู้ในสถานประกอบการ

มาตรฐานการศึกษาของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ

จากการศึกษา เปรียบเทียบ มาตรฐานการศึกษาทั้ง 2 ระดับ และนำมาสังเคราะห์ มาตรฐานเพื่อให้ได้มาตรฐานการศึกษาของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ ซึ่งผู้วิจัยได้มีการ ประชุมหารือกับศูนย์การเรียนปัญญาภิวัฒน์ เพื่อหาข้อสรุปในการกำหนดมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ พบว่า มาตรฐานการศึกษาของศูนย์การเรียน หรือตัวบ่งชี้/เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในที่ เหมาะสมกับบริบทของศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ มีจำนวน 6 มาตรฐาน 16 ตัวบ่งชี้ ซึ่ง กำหนดขึ้นตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 ที่สอดคล้อง ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านวิชาการ

1. ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน และการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การใช้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

2. ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00 ขึ้นไป

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทียบกับแรกเข้า

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อผู้เรียน

มาตรฐานที่ 2 ด้านการพัฒนาผู้เรียน

1. ด้านบริการและสวัสดิการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 จัดสถานที่ ถูกสุขลักษณะ และมีระบบความปลอดภัยที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของศูนย์การเรียน

2. ด้านการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 มีการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียน

3. ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผู้เรียนทุกระดับมีคุณลักษณะตามที่สถานศึกษา (ศูนย์การเรียน) และสถานประกอบการกำหนด

มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 คุณภาพในการบริหารจัดการโครงการวิชาชีพของผู้เรียน

มาตรฐานที่ 4 ด้านการเงิน/งบประมาณ/ทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระดับคุณภาพในการจัดสรรงบประมาณ

มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารและการจัดการ

1. ด้านการบริหารและการจัดการ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และภาวะผู้นำ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การใช้ฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการ

2. ด้านการพัฒนาครูและบุคลากร

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 จำนวนชั่วโมงของครูและบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 การกำกับติดตาม ประเมินผล อย่างเป็นระบบ

มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระดับคุณภาพใน ระบบการประกันคุณภาพภายใน

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐาน

จากมาตรฐานการศึกษาของศูนย์การเรียนรู้ที่สังเคราะห์นี้ สามารถอธิบายได้ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านวิชาการ

ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน และการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การใช้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการ

ของสถานประกอบการ

คำอธิบาย

ศูนย์การเรียนรู้มีการใช้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการ

ของสถานประกอบการ

ประเด็นพิจารณา

1. ใช้หลักสูตรเน้นการปฏิบัติจริงสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

2. จัดการเรียนการสอนทฤษฎีควบคู่ปฏิบัติในสถานประกอบการ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมี

สมรรถนะด้านอาชีพ

3. มีแผนการสอนทุกรายวิชา เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. ดำเนินการประเมินผลตามหลักเกณฑ์ของหลักสูตร

5. ระดับความพึงพอใจของผู้เรียน ต่อคุณภาพของผู้สอนและครูฝึกในสถานประกอบการ

โดยเฉลี่ย 3.51-5.00

เกณฑ์การประเมิน: ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามประเด็น 5 ข้อ ระดับดี การดำเนินงานตามประเด็น 4 ข้อระดับพอใช้ การดำเนินงานตามประเด็น 2 ข้อ ระดับต้องปรับปรุง

แหล่งข้อมูลและวิธีการจัดเก็บข้อมูล:

แหล่งข้อมูล: สำนักบริหารการฝึกอาชีพ/แผนหลักสูตร/แผนกวัดและประเมินผล

เอกสารอ้างอิง: เอกสาร รายงานของหน่วยงานที่แสดงข้อมูลต่อไปนี้

1. หลักฐานการสำรวจความต้องการหรือความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร
2. แผนการสอนทุกรายวิชา
3. หลักฐานการจัดการเรียนการสอนทฤษฎีควบคู่ปฏิบัติในสถานประกอบการ
4. หลักฐานการประเมินผลตามหลักเกณฑ์ของหลักสูตร
5. แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพของผู้สอนและครูฝึกในสถาน

ประกอบการ

6. ผลประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพของผู้สอนและครูฝึกในสถาน

ประกอบการ

ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ของหลักสูตร

ที่ใช้

คำอธิบาย: จำนวนผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ของหลักสูตรที่ใช้

เทียบกับ

จำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนทั้งหมด ยกเว้นผู้เรียนที่ออกกลางคัน

ประเด็นพิจารณา: ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ของหลักสูตรที่ใช้เทียบกับผู้เรียนที่ลงทะเบียนทั้งหมด ทั้งนี้ ยกเว้นผู้เรียนที่ออกกลางคัน

สูตรคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ของหลักสูตรที่ใช้}}{[\text{จำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนทั้งหมด} - \text{ผู้เรียนที่ออกกลางคัน}]} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน: ระดับคุณภาพในการดำเนินงาน ร้อยละ 75 ขึ้นไป ระดับดี การดำเนินงาน ร้อยละ 50- 74.99 ระดับพอใช้ การดำเนินงานต่ำกว่าร้อยละ 50 ระดับต้องปรับปรุง

แหล่งข้อมูลและวิธีการจัดเก็บข้อมูล:

แหล่งข้อมูล: แผนกวัดและประเมินผล/แผนกทะเบียน

เอกสารอ้างอิง: เอกสาร รายงานของหน่วยงานที่แสดงข้อมูลต่อไปนี้

1. ข้อมูลผู้เรียนทั้งหมด
2. ข้อมูลผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนทั้งหมด
3. ข้อมูลผู้เรียนที่ออกกลางคัน
4. ข้อมูลผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยสะสม 2.00

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทียบกับผู้เรียนแรกเข้า

คำอธิบาย: จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาเทียบกับจำนวนผู้เรียนแรกเข้าของรุ่น

ประเด็นพิจารณา: ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทียบกับผู้เรียนแรกเข้าของรุ่น

สูตรคำนวณ:

$$\frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา}}{\text{จำนวนผู้เรียนแรกเข้าของรุ่น - ผู้เรียนเสียชีวิต}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน: ระดับคุณภาพในการดำเนินงาน ร้อยละ 75 ขึ้นไป ระดับดี การดำเนินงาน ร้อยละ 50- 74.99 ระดับพอใช้ การดำเนินงานต่ำกว่าร้อยละ 50 ระดับต้องปรับปรุง

แหล่งข้อมูลและวิธีการจัดเก็บข้อมูล:

แหล่งข้อมูล: แผนกทะเบียน ศูนย์การเรียน

เอกสารอ้างอิง: เอกสาร รายงานของหน่วยงานที่แสดงข้อมูลต่อไปนี้

1. ข้อมูลผู้เรียนแรกเข้า
2. ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษา
3. ข้อมูลของผู้ไม่สำเร็จการศึกษาพร้อมผู้เรียนแรกเข้าในรุ่นนั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานฝีมือสั้หลักสูตรของสถานประกอบการ

คำอธิบาย: จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานฝีมือสั้หลักสูตรของสถานประกอบการ เทียบกับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด

ประเด็นพิจารณา: ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานฝีมือสั้หลักสูตรของสถานประกอบการ

สูตรคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานฝีมือสั้หลักสูตรของสถานประกอบการ}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน: ระดับคุณภาพในการดำเนินงาน ร้อยละ 75 ขึ้นไป ระดับดี การดำเนินงาน ร้อยละ 50- 74.99 ระดับพอใช้ การดำเนินงานต่ำกว่าร้อยละ 50 ระดับต้องปรับปรุง

แหล่งข้อมูลและวิธีการจัดเก็บข้อมูล:

แหล่งข้อมูล: แผนกทะเบียนและวัดผล/สำนักบริหารการฝึกอาชีพ

เอกสารอ้างอิง: เอกสาร รายงานของหน่วยงานที่แสดงข้อมูลต่อไปนี้

1. หลักฐานการกำหนดเครื่องมือประเมิน การสร้างเครื่องมือ และเกณฑ์การประเมิน
2. เครื่องมือประเมินมาตรฐานวิชาชีพ
3. ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษา
4. ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อผู้เรียน

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนรู้มีการประเมินความพึงพอใจของสถานประกอบการที่มีต่อผู้เรียน 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และด้านสมรรถนะวิชาชีพ

คุณภาพของผู้เรียน 3 ด้าน คือ

1. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรม ลักษณะนิสัยและทักษะทางปัญญา
2. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป ได้แก่ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนา การเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนางาน
3. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพ

ประเด็นพิจารณา :

1. สถานประกอบการออกแบบเครื่องมือประเมินความพึงพอใจตามหลักสูตรของศูนย์การเรียนรู้
2. มีผลการประเมินความพึงพอใจเฉลี่ย 3.51-5.00 คิดเป็นร้อยละ 60 -69.99 เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากภาพรวม
3. มีผลการประเมินความพึงพอใจเฉลี่ย 3.51-5.00 คิดเป็นร้อยละ 70-79.99 เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากภาพรวม
4. มีผลการประเมินความพึงพอใจเฉลี่ย 3.51-5.00 คิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากภาพรวม

เกณฑ์การประเมิน: ระดับคุณภาพในการดำเนินงาน ปฏิบัติตามประเด็น 1 และมีผลตามประเด็น 4 ระดับดี ปฏิบัติตามประเด็น 1 และมีผลตามประเด็น 3 ระดับพอใช้ ปฏิบัติตามประเด็น 1 และมีผลตามประเด็น 2 ระดับต้องปรับปรุง

แหล่งข้อมูลและวิธีการจัดเก็บข้อมูล:

แหล่งข้อมูล: สำนักบริหารการฝึกอาชีพ/ศูนย์การเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง: เอกสาร รายงานของหน่วยงานที่แสดงข้อมูลต่อไปนี้

1. แบบประเมินความพึงพอใจ
2. ผลการประเมินความพึงพอใจของสถานประกอบการที่รับผู้เรียนเข้าฝึกงานที่มีต่อคุณภาพทั้ง 3 ด้านของผู้เรียน

มาตรฐานที่ 2 ด้านการพัฒนาผู้เรียน

1. ด้านบริการและสวัสดิการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 การจัดสถานที่ ถูกสุขลักษณะ และมีระบบความปลอดภัยที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของศูนย์การเรียนรู้

คำอธิบาย: นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนศูนย์การเรียนรู้มีการจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน มีการจัดสถานที่ที่เหมาะสม มีบริการด้านอื่นๆที่จำเป็น มีระบบสาธารณูปโภค มีระบบรักษาความปลอดภัย

ประเด็นพิจารณา :

1. มีการจัดสถานที่ที่เหมาะสม เช่น มีแสงสว่างเพียงพอ มีป้ายบอกข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่และการให้บริการอย่างชัดเจน
2. มีการบริการด้านอื่นๆ ที่จำเป็น เช่น การตรวจสอบสุขภาพ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น การประกันอุบัติเหตุ
3. มีระบบสาธารณูปโภคและระบบรักษาความปลอดภัยของอาคาร
4. มีผลการประเมินความพึงพอใจตามข้อ 1-3 โดยครู บุคลากร และผู้เรียน ไม่ต่ำกว่า

3.51 จากคะแนนเต็ม 5

5. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจในข้อ 4 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริการ

เกณฑ์การประเมิน: ระดับคุณภาพในการดำเนินงาน ปฏิบัติ 1-5 ประเด็น ระดับดี การดำเนินงาน ปฏิบัติ 1-4 ประเด็น ระดับพอใช้ การดำเนินงานปฏิบัติ 1-2 ประเด็น ระดับต้องปรับปรุง แหล่งข้อมูลและวิธีการจัดเก็บข้อมูล:

แหล่งข้อมูล: สำนักบริหารกลาง งานบริหารอาคารสถานที่/ศูนย์การเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง: เอกสาร รายงานของหน่วยงานที่แสดงข้อมูลต่อไปนี้

1. หลักฐานที่แสดงถึงการจัดสถานที่ที่ให้บริการอย่างเหมาะสม
2. หลักฐานที่แสดงถึงการให้บริการในด้านอื่นๆ เช่น การตรวจสอบสุขภาพ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น การประกันอุบัติเหตุ

3. หลักฐานที่แสดงถึงการจัดระบบสาธารณูปโภค และระบบรักษาความปลอดภัย
4. หลักฐานผลประเมินความพึงพอใจและการนำผลประเมินมาพัฒนาการบริการ

2. ด้านการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 มีการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียนที่เป็นระบบ

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนมีการดูแลผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ทั้งการแต่งตั้งครูที่ปรึกษา การประชุมผู้ปกครอง รวมทั้งโครงการ กิจกรรมในการดูแลและสนับสนุนผู้เรียน

ประเด็นพิจารณา :

1. มีการจัดปฐมนิเทศผู้เรียน
2. มีการแต่งตั้งครูที่ปรึกษาและจัดให้ผู้เรียนพบครูที่ปรึกษาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
3. มีการจัดประชุมผู้ปกครอง เพื่อร่วมกันดูแลผู้เรียน
4. มีโครงการส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนด้านทุนการศึกษา
5. มีกิจกรรมดูแลผู้เรียนในด้านความปลอดภัยและปัญหาทางสังคม

เกณฑ์การประเมิน: ระดับคุณภาพในการดำเนินงาน ปฏิบัติ 1-5 ประเด็น ระดับดี การดำเนินงาน ปฏิบัติ 1-4 ประเด็น ระดับพอใช้ การดำเนินงานปฏิบัติ 1-2 ประเด็น ระดับต้องปรับปรุง แหล่งข้อมูลและวิธีการจัดเก็บข้อมูล:

แหล่งข้อมูล: ศูนย์การเรียน

เอกสารอ้างอิง: เอกสาร รายงานของหน่วยงานที่แสดงข้อมูลต่อไปนี้

1. หลักฐานการจัดปฐมนิเทศผู้เรียน
2. คำสั่งแต่งตั้งครูที่ปรึกษาและหลักฐานการพบ การให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน
3. หลักฐานการประชุมผู้ปกครอง เพื่อร่วมกันดูแลผู้เรียน (รายงานการประชุม

ภาพประกอบ)

4. แผนงาน โครงการและผลการส่งเสริมสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ผู้เรียน
5. หลักฐานการดำเนินกิจกรรมดูแลผู้เรียนในด้านความปลอดภัยและปัญหาทางสังคม (เช่น การอบรมขับขี่ปลอดภัย/ซ้อมอพยพหนีไฟ/กีฬาต้านยาเสพติด/Stop Teen Mom)

3. ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผู้เรียนทุกระดับมีคุณลักษณะตามที่สถานศึกษา (ศูนย์การเรียน) และสถานประกอบการกำหนด

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนมีการพัฒนาตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งศูนย์การเรียนและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามที่สถานศึกษาและสถานประกอบการกำหนด

ประเด็นพิจารณา :

1. มีแผนงานโครงการ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
2. มีการดำเนินการตามแผนงาน โครงการ กิจกรรม

3. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ กิจกรรม

4. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารจัดการ

เกณฑ์การประเมิน: ระดับคุณภาพในการดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 4 ประเด็น ระดับดี การดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 3 ประเด็น ระดับพอใช้ การดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 2 ประเด็น ระดับต้องปรับปรุง

แหล่งข้อมูลและวิธีการจัดเก็บข้อมูล:

แหล่งข้อมูล: ศูนย์การเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง: เอกสาร รายงานของหน่วยงานที่แสดงข้อมูลต่อไปนี้

1. แผนปฏิบัติการประจำปี แผนงาน โครงการพัฒนาผู้เรียน
2. รายงานผลการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ
3. หลักฐานการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ
4. หลักฐานการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารจัดการ

มาตรฐานที่ 3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 คุณภาพในการบริหารจัดการโครงการ/โครงการงานวิชาชีพของผู้เรียน

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนรู้มีการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนจัดทำโครงการ/โครงการงานวิชาชีพ และจัดให้มีการประกวด การแสดงและเผยแพร่ผลงาน

ประเด็นพิจารณา :

1. มีการส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้เรียนจัดทำโครงการ/โครงการงานวิชาชีพ
2. มีการดำเนินการให้ผู้เรียนจัดทำโครงการ/โครงการงานวิชาชีพ รายบุคคลหรือรายกลุ่ม
3. มีการประเมินโครงการ/โครงการงานวิชาชีพว่าสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในสถาน

ประกอบการ

4. มีการเผยแพร่โครงการ/โครงการงานวิชาชีพสู่ภายนอก

เกณฑ์การประเมิน: ระดับคุณภาพในการดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 4 ประเด็น ระดับดี การดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 3 ประเด็น ระดับพอใช้ การดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 2 ประเด็น ระดับต้องปรับปรุง

แหล่งข้อมูลและวิธีการจัดเก็บข้อมูล:

แหล่งข้อมูล: ศูนย์การเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง: เอกสาร รายงานของหน่วยงานที่แสดงข้อมูลต่อไปนี้

1. ข้อมูลผู้เรียน (จำนวน ชั้นปี)
2. หลักฐานการส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำโครงการ/โครงการงานวิชาชีพ จากศูนย์การเรียนรู้
3. ข้อมูลการประเมินโครงการ/โครงการงานวิชาชีพจากสถานประกอบการ
4. ข้อมูลโครงการวิชาชีพที่ได้รับการเผยแพร่

มาตรฐานที่ 4 ด้านการเงิน/งบประมาณ/ทรัพยากรที่สนับสนุนการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระดับคุณภาพในการจัดสรรงบประมาณ

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนรู้มีการบริหารการเงินและงบประมาณ สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการประจำปี

ประเด็นพิจารณา :

1. ร้อยละของการจัดสรรงบประมาณสำหรับบุคลากร
2. ร้อยละของการจัดสรรงบประมาณสำหรับวัสดุ ครุภัณฑ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนอย่างเพียงพอในแต่ละสาขาวิชา

3. ร้อยละของการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานศูนย์การเรียนรู้ในแต่ละปีการศึกษา

4. ร้อยละของการจัดสรรงบลงทุน

เกณฑ์การประเมิน: ระดับคุณภาพในการดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 4 ประเด็น ระดับดี การดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 3 ประเด็น ระดับพอใช้ การดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 2 ประเด็น ระดับต้องปรับปรุง

แหล่งข้อมูลและวิธีการจัดเก็บข้อมูล:

แหล่งข้อมูล: งานบัญชีของหน่วยงาน/ศูนย์การเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง: เอกสาร รายงานของหน่วยงานที่แสดงข้อมูลต่อไปนี้

1. หลักฐานการจัดสรรงบประมาณสำหรับบุคลากร
2. หลักฐานการจัดสรรงบประมาณสำหรับวัสดุ ครุภัณฑ์เกี่ยวกับการเรียนการสอน
3. หลักฐานการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานศูนย์การเรียนรู้
4. หลักฐานการจัดสรรงบลงทุน

มาตรฐานที่ 5 ด้านบริหารและการจัดการ

ด้านการบริหารและการจัดการ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และภาวะผู้นำ

คำอธิบาย: ผู้บริหารศูนย์การเรียนรู้มีการบริหารงานตามนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด โดยใช้ภาวะผู้นำและการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง (ผู้บริหารศูนย์การเรียนรู้ หมายถึง ผู้อำนวยการศูนย์การเรียนรู้ ผู้จัดการฝ่าย ผู้จัดการศูนย์การเรียนรู้)

ประเด็นพิจารณา :

1. จัดแผนภูมิโครงสร้างการบริหารงานของศูนย์การเรียนรู้
2. จัดทำกฎ ระเบียบ/แนวปฏิบัติ สำหรับบุคลากรศูนย์การเรียนรู้
3. มีแผนพัฒนาคุณภาพศูนย์การเรียนรู้ และแผนปฏิบัติการประจำปี
4. จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานของศูนย์การเรียนรู้
5. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารศูนย์การเรียนรู้ และจัดประชุมอย่างน้อยภาคเรียนละ

6. มีการประชุมครูและบุคลากรทุกฝ่ายในศูนย์การเรียนรู้อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง
7. รายงานผลการกำกับติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
8. จัดทำระบบบัญชีรับ-จ่ายให้เป็นปัจจุบัน

เกณฑ์การประเมิน: ระดับคุณภาพในการดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 8 ประเด็น ระดับดี การดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 6 ประเด็น ระดับพอใช้ การดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 4 ประเด็น ระดับต้องปรับปรุง

แหล่งข้อมูลและวิธีการจัดเก็บข้อมูล:

แหล่งข้อมูล: ศูนย์การเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง: เอกสาร รายงานของหน่วยงานที่แสดงข้อมูลต่อไปนี้

1. แผนภูมิโครงสร้างการบริหารงานของศูนย์การเรียนรู้
2. เอกสารแสดงกฎ ระเบียบ/แนวปฏิบัติ สำหรับบุคลากรศูนย์การเรียนรู้
3. แผนพัฒนาคุณภาพศูนย์การเรียนรู้ และแผนปฏิบัติการประจำปี
4. คู่มือการปฏิบัติงานของศูนย์การเรียนรู้
5. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารศูนย์การเรียนรู้
6. รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารศูนย์การเรียนรู้
7. รายงานการประชุมครู และบุคลากรทุกฝ่ายในศูนย์การเรียนรู้
8. รายงานการติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผน
9. ระบบบัญชีรับ-จ่ายที่เป็นปัจจุบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การใช้ฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการ

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนรู้มีระบบข้อมูลสารสนเทศและมีระบบสำรองข้อมูลสารสนเทศเพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล โดยมีข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลอื่นที่จำเป็นสำหรับศูนย์การเรียนรู้ โดยข้อมูลจะต้องครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน

เกณฑ์การประเมิน: ระดับคุณภาพในการดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 5 ประเด็น ระดับดี การดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 4 ประเด็น ระดับพอใช้ การดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 2 ประเด็น ระดับต้องปรับปรุง

แหล่งข้อมูลและวิธีการจัดเก็บข้อมูล:

แหล่งข้อมูล: หน่วยงานที่ดูแลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ/ศูนย์การเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง: เอกสาร รายงานของหน่วยงานที่แสดงข้อมูลต่อไปนี้

1. คำสั่งหรือหนังสือสั่งการมอบหมายผู้รับผิดชอบระบบข้อมูลสารสนเทศ
2. ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ และระบบสำรองข้อมูลสารสนเทศ เพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล

3. หลักฐานการพัฒนาฐานข้อมูลสารสนเทศของศูนย์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน

4. หลักฐานการที่ครูและบุคลากร และผู้เรียนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลสารสนเทศ

5. หลักฐานการประเมินความพึงพอใจในการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของศูนย์การเรียนรู้ โดยครู บุคลากร และผู้เรียน

6. หลักฐานการนำผลการประเมินความพึงพอใจไปใช้ในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

ด้านการพัฒนาครูและบุคลากร

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 การพัฒนาบุคลากรอย่างทั่วถึง

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนรู้มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายในศูนย์การเรียนรู้

ประเด็นพิจารณา :

1. จัดทำแผนพัฒนาบุคลากร
2. ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้รับการพัฒนาตามแผนที่วางไว้
3. ติดตาม ประเมินบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงแผนพัฒนา

บุคลากร

เกณฑ์การประเมิน: ระดับคุณภาพในการดำเนินงานปฏิบัติได้ 3 ประเด็น ระดับดี การดำเนินงานปฏิบัติได้ 2 ประเด็น ระดับพอใช้ การดำเนินงานปฏิบัติได้ 1 ประเด็น ระดับต้องปรับปรุง

แหล่งข้อมูลและวิธีการจัดเก็บข้อมูล:

แหล่งข้อมูล: ศูนย์การเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง: เอกสาร รายงานของหน่วยงานที่แสดงข้อมูลต่อไปนี้

1. แผนพัฒนาบุคลากร
2. แบบรายงานผลการพัฒนาบุคลากร

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 การกำกับติดตาม ประเมินผล อย่างเป็นระบบ

คำอธิบาย: ผู้บริหารศูนย์การเรียนรู้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผล อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ประเด็นพิจารณา :

1. มีการนิเทศ กำกับติดตาม ตรวจสอบประเมินผล การปฏิบัติงานเป็นระยะ
2. สรุปประเมินผลแผนปฏิบัติงานประจำปี/แผนพัฒนาคุณภาพศูนย์การเรียนรู้

เกณฑ์การประเมิน: ระดับคุณภาพในการดำเนินงานปฏิบัติได้ 2 ประเด็น ระดับดี การดำเนินงานปฏิบัติได้ 1 ประเด็น ระดับต้องปรับปรุง

แหล่งข้อมูลและวิธีการจัดเก็บข้อมูล:

แหล่งข้อมูล: ศูนย์การเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง: เอกสาร รายงานของหน่วยงานที่แสดงข้อมูลต่อไปนี้

1. เอกสารแสดงการนิเทศ กำกับติดตาม ตรวจสอบประเมินผล
2. รายงานสรุปการประเมินผล

มาตรฐานที่ 6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระดับคุณภาพในระบบประกันคุณภาพภายใน

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และพัฒนามาตรฐานการศึกษา ประกอบด้วย การประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

ประเด็นพิจารณา :

1. มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของศูนย์การเรียน และจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของศูนย์การเรียนที่มุ่งคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษาของศูนย์การเรียน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคนในศูนย์การเรียน ผู้เรียน สถานประกอบการ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ/ภาคเอกชน

2. มีการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของศูนย์การเรียน

3. มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และจัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของศูนย์การเรียน

4. มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน

5. มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องจากผลการประเมินคุณภาพ

เกณฑ์การประเมิน: ระดับคุณภาพในการดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 5 ประเด็น ระดับดี การดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 4 ประเด็น ระดับพอใช้ การดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 2 ประเด็น ระดับต้องปรับปรุง

แหล่งข้อมูลและวิธีการจัดเก็บข้อมูล:

แหล่งข้อมูล: ศูนย์การเรียน

เอกสารอ้างอิง: เอกสาร รายงานของหน่วยงานที่แสดงข้อมูลต่อไปนี้

1. หลักฐานการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของศูนย์การเรียน และจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของศูนย์การเรียน

2. รายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของศูนย์การเรียน

3. หลักฐานการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาและการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของศูนย์การเรียน

4. รายงานประเมินคุณภาพภายในประจำปี

5. หลักฐานการนำผลการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 ระดับคุณภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐาน

คำอธิบาย: ศูนย์การเรียนรู้มีการดำเนินงานตามมาตรฐานศูนย์การเรียนรู้ และแสดงถึงคุณภาพของการดำเนินงานในแต่ละตัวบ่งชี้ โดยมีผลการตัดสินของตัวบ่งชี้ได้ตามเกณฑ์สูงสุด 3 คะแนน ในระดับดี

ประเด็นพิจารณา: จำนวนตัวบ่งชี้ที่มีผลการตัดสินได้ตามเกณฑ์สูงสุด 3 คะแนน ในระดับดี

เกณฑ์การประเมิน: ระดับคุณภาพในการดำเนินงานปฏิบัติได้ 11- 15 ตัวบ่งชี้ ระดับดี การดำเนินงานปฏิบัติได้ 6- 10 ตัวบ่งชี้ ระดับพอใช้ การดำเนินงานปฏิบัติได้ 1- 5 ตัวบ่งชี้ ระดับต้องปรับปรุง

แหล่งข้อมูลและวิธีการจัดเก็บข้อมูล:

แหล่งข้อมูล: ศูนย์การเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง: เอกสาร รายงานของหน่วยงานที่แสดงข้อมูลต่อไปนี้

1. ผลการประเมิน 15 ตัวบ่งชี้

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวยุพาพรรณ พวงพัวเพชร
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2519
สถานที่เกิด	อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 199/318 หมู่ที่ ถนนราชพฤกษ์ – 345 ตำบลบางคูวัด อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ผู้จัดการ ส่วนเลขานุการ สำนักกรรมการผู้จัดการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท อะมานะย์ ลิซซิ่ง จำกัด (มหาชน) เลขที่ 16-16/1 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2531	ประถมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนรัตนศึกษา อำเภออุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ. 2537	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนอุทุมพร อำเภออุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ. 2541	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2552	ประกาศนียบัตรบัณฑิต (วิชาชีพครู) จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
พ.ศ. 2559	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา แผนกการจัดการอาชีวศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ